

ปีการศึกษา 2532

เครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นออสซิลโลสโคป
TV SCOPE ADAPTOR

โดย
สง่า ตรีเทวะวงษา
สุทธิพงศ์ แสงเพชร
สุรกิจ เกียรติธนากร

อาจารย์ที่ปรึกษา
รศ.ดร.สิทธิชัย โภไคยอุดม

ปริญญาโทปีการศึกษา 2532

ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นออสซิลโลสโคป

จัดทำโดย

1. นาย สง่า ตริเทววงษา
2. นาย สุทธิพงศ์ แสงเพชร
3. นาย สุรกิจ เกียรติธนากร

026987

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่ใช้

22.พ.ย.2533

เครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นออสซิลโลสโคป

สง่า ตรีเทวะวงษา 29.1260

สุทธิพงศ์ แสงเพชร 29.1274

สุรกิจ เกียรติธนากร 29.1277

อาจารย์ที่ปรึกษา :

รศ.ดร. สิทธิชัย โภไคยอุดม

ปีการศึกษา 2532

บทคัดย่อ

ออสซิลโลสโคป (oscilloscope) และโทรทัศน์มีหลักการของการแสดงภาพที่คล้ายคลึงกันคือการใช้จอภาพโดยใช้จอภาพ (CRT: cathode ray tube) จึงน่าจะมีความเป็นไปได้ที่จะนำสัญญาณที่ปรากฏบนจอของออสซิลโลสโคปให้ไปปรากฏบนจอภาพของโทรทัศน์แทนได้

เครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นออสซิลโลสโคป (TV SCOPE ADAPTOR) ใช้หลักการเปลี่ยนสัญญาณที่ต้องการจะวัดซึ่งมักจะเป็นสัญญาณต่อเนื่อง (analog) ให้เป็นสัญญาณดิจิทัล (digital) แล้วนำไปใช้ในการอ้างตำแหน่งของหน่วยความจำภาพ (memory map) เพื่อกำหนดจุดสว่างของจอภาพ ซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์ของสัญญาณควบคุม (control signal) ต่าง ๆ ในการควบคุมการเขียนและอ่านข้อมูลเข้าและออกจากหน่วยความจำภาพตามลำดับให้ได้ถูกต้องตามตำแหน่งที่ควรจะเป็น เพื่อให้ภาพที่ปรากฏบนจอภาพทางโทรทัศน์นั้นมีลักษณะเหมือนรูปสัญญาณที่ต้องการวัดมากที่สุด

TV SCOPE ADAPTOR

Sanga Treetewawongsa . 29.1260

Sutthipong Saengpetch 29.1274

Surakij Kiatthanakorn 29.1277

ADVISOR :

Sitthichai Pookaiyaoudom , Ph.D.

academic year 1989

abstract

By oscilloscope ,it displays signals by using CRT(Cathode Ray Tube),same as the television use CRT display pictures . So it may be possible to display signals whichs we want to see by oscilloscope , on our television .

With TV SCOPE ADAPTOR , we can show signals on our television by using the method of changing the signal (analog signals) to be digital signals , we use these signals to access the memory map and then write the suitable data into that address memory . Must be sure that the data should be right (in the right place and the right time). So we need the synchronized control signals to control the devices , to get the desired picture of signal on the screen of the television .

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	
abstract	
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 หลักการแสดงผลภาพของออสซิลโลสโคปและโทรทัศน์	3
2.1 ออสซิลโลสโคป	3
2.2 ทฤษฎีทั่วไปของโทรทัศน์	12
2.3 การแสดงผลด้วยสัญญาณดิจิทัล	20
บทที่ 3 การออกแบบและการทำงานของวงจร	23
3.1 ส่วนแปลงสัญญาณเข้าให้เป็นสัญญาณดิจิทัล	25
3.2 ส่วนสัญญาณควบคุม	27
3.3 ส่วนสัญญาณแชมป์ลิ่ง	32
3.4 ส่วนสร้างสัญญาณเชิงค้	33
3.5 ส่วนประมวลผลข้อมูล	37
3.6 ส่วนหน่วยความจำภาพและบัฟเฟอร์ต่าง ๆ	37
3.7 ส่วนแลตซ์และเลื่อนข้อมูล	39
3.8 ส่วนมอดูเลทสัญญาณวิดีโอ	41
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	43
4.1 การทดลองเปรียบเทียบรูปสัญญาณต่าง ๆ	43
4.2 การทดลอง เปลี่ยนระดับแรงดันของสัญญาณอินพุท	47
4.3 การทดลอง เปลี่ยนความถี่แชมป์ลิ่ง	49
4.4 การทดลองหาค่าความถี่ต่ำสุดและสูงสุดในแต่ละความถี่แชมป์ลิ่ง	51
บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง	53
ภาคผนวก	56
กิตติกรรมประกาศ	
เอกสารอ้างอิง	

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าออสซิลโลสโคป(oscilloscope) เป็นเครื่องมือที่มีความจำเป็นต่ออาชีพวิศวกรโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิศวกรไฟฟ้าแต่ก็เป็นเครื่องมือที่ไม่ใช่จะหาซื้อมาได้โดยง่าย เหมือนกับมัลติมิเตอร์ ซึ่งสามารถหาซื้อได้ทั่วไปในราคาที่ไม่แพง ดังจะเห็นได้ว่าในหมู่นักอิเล็กทรอนิกส์สมัครเล่นและนักศึกษาจะไม่มีออสซิลโลสโคปไว้ใช้งานทั้งนี้เพราะราคาที่ค่อนข้างสูงของออสซิลโลสโคปนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของปริิฏยงานิพนธ์

เนื่องจากในออสซิลโลสโคปมีการแสดงผลโดยใช้จอภาพแบบซีอาร์ที(CRT: Cathode Ray Tube) ในขณะที่ในโทรทัศน์ก็ใช้การแสดงผลออกทางจอภาพแบบซีอาร์ทีเช่นกัน ซึ่งโครงสร้างของหลอดภาพซีอาร์ทีของทั้งออสซิลโลสโคปและโทรทัศน์มีส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เหมือนกันเช่น แคโทด(cathode) แอโนด(anode) กริด(grid) และไส้หลอดเป็นต้นดังที่ได้แสดงในภาพที่ 1.1

รูปที่ 1.1 เปรียบเทียบโครงสร้างของหลอดซีอาร์ทีทั้งของโทรทัศน์และออสซิลโลสโคป

แต่จะต่างกันที่ระบบการหักเหของลำอิเล็กตรอน ซึ่งของออสซิลโลสโคปใช้วิธีอิเล็กโตรสแตติกดีเฟล็กชัน (electrostatic deflection) แต่ในโทรทัศน์ใช้วิธีอิเล็กโตรแมกเนติกดีเฟล็กชัน (electromagnetic deflection) จึงทำให้เกิดความคิดที่จะนำเอาโทรทัศน์ซึ่งมีอยู่ในเกือบแทบทุกบ้านมาใช้ในการแสดงผลแทนออสซิลโลสโคป โดยที่ไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงโทรทัศน์แต่อย่างใด เพียงแต่เราจะต้องทำการจัดสัญญาณภาพที่จะไปปรากฏบนจอโทรทัศน์ให้เป็นอย่างดีเหมาะสมเท่านั้น ซึ่งจะทำให้เราได้เครื่องมือชิ้นใหม่ที่สามารถดูลักษณะของสัญญาณรูปคลื่นได้เหมือนกับออสซิลโลสโคปในราคาที่ถูกลงโดยเราจะขอเรียกว่า เครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นออสซิลโลสโคป(TV SCOPE ADAPTOR) ซึ่งโดยเครื่องมือชิ้นนี้อาศัยหลักการการจ่ายแบ่งจอภาพของโทรทัศน์

ทัศนียภาพเป็นจุดเล็ก ๆ แล้วใช้วิธีกำหนดจุดเล็ก ๆ เหล่านั้นให้สว่างหรือมืดเพื่อให้เกิดเป็นรูปสัญลักษณ์ที่มีลักษณะเหมือนกับสัญญาณที่ต้องการวัด

ภายในปริภูมิอันพรั่งนี้ จะกล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับการทำงานของโทรทัศน์และออสซิลโลสโคป ในด้านการแสดงภาพออกทางจอ หลักการการทำงานของวงจรโดยรวมและแยกออกเป็นส่วน ๆ การออกแบบวงจรในส่วนต่าง ๆ รวมทั้งผลการทดลองที่ได้

บทที่ 2

หลักการแสดงผลของออสซิลโลสโคปและโทรทัศน์

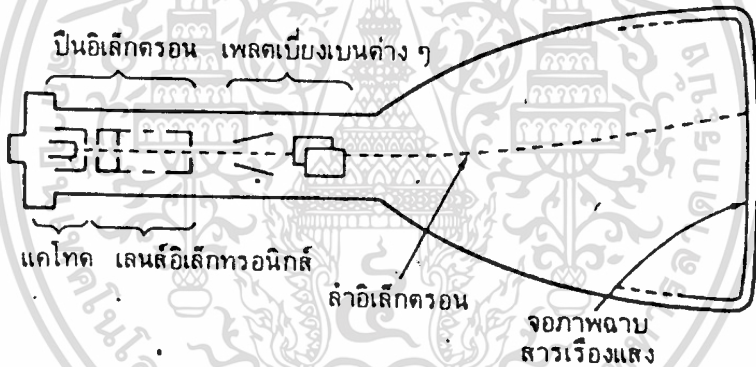
ในบทนี้จะกล่าวถึงหลักการโดยคร่าว ๆ ของการแสดงผลของออสซิลโลสโคปและโทรทัศน์ เพื่อให้เข้าใจถึงความแตกต่างของการทำงานของหลอดภาพทั้งสอง ดังต่อไปนี้

ออสซิลโลสโคป (oscilloscope)

ออสซิลโลสโคป เป็นเครื่องมือวัดทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้แสดงรูปคลื่นสัญญาณไฟฟ้าแสดงถึงขนาด , เฟส , ตลอดจนความถี่ ของสัญญาณไฟฟ้า ซึ่งมีประโยชน์มากในการศึกษาและทดลองทางด้านไฟฟ้า

ลักษณะสำคัญของออสซิลโลสโคป

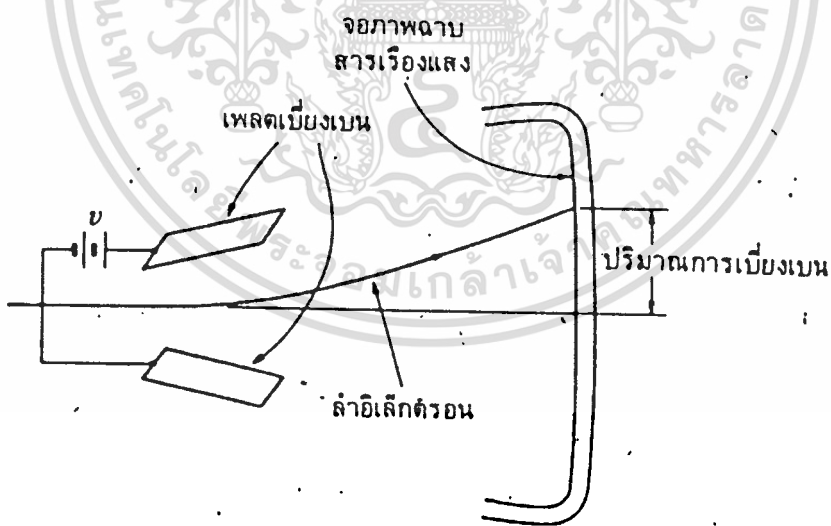
หลอดภาพหรือหลอดแคโทดเรย์ (CRT: Cathode Ray Tube)

รูปที่ 2.1 แสดงโครงสร้างพื้นฐานของหลอดภาพ

หลอดภาพแคโทดเรย์ เป็นหลอดสุญญากาศชนิดหนึ่ง โครงสร้างพื้นฐานของหลอดภาพจะประกอบด้วยปืนอิเล็กตรอนและจอภาพสารเรืองแสง โดยมีเพลตเบี่ยงเบนต่าง ๆ คั่นอยู่ตรงกลาง ในส่วนของปืนอิเล็กตรอนนั้น อิเล็กตรอนจะได้รับการเพิ่มพลังงานแก่แคโทดโดยอาศัยความร้อน ปริมาณอิเล็กตรอนที่เกิดขึ้นจะถูกควบคุมโดยการปรับเปลี่ยนค่าแรงดันที่ขั้วกริดเมื่อเทียบกับแรงดันที่ขั้วแคโทด ซึ่งยังผลให้ปริมาณของอิเล็กตรอนที่พุ่งกระทบจอภาพมีจำนวนมากน้อยต่างกัน อันทำให้ความสว่างที่เกิดขึ้นมีมากน้อยต่างกันด้วย อิเล็กตรอนที่เกิดจากการเผาไล่แคโทดดังกล่าวนี้จะผ่านเลนส์อิเล็กตรอนิกส์ ซึ่งอาจเป็นแบบโครงสร้างสามขั้วหรือสี่ขั้วก็ได้ ทำให้อิเล็กตรอนถูกโฟกัสให้กลายเป็นลำอิเล็กตรอน ลำอิเล็กตรอนนี้จะถูกเบี่ยงเบนโดยเพลตเบี่ยงเบนในแนวราบและแนวตั้ง ก่อนที่จะพุ่งกระทบจอภาพในที่สุด สำหรับวิธีการในการเบี่ยงเบนลำอิเล็กตรอนนี้อาจแบ่งออกเป็น การเบี่ยงเบนแบบแม่เหล็กไฟฟ้า (magnetic deflection) ไม่กับการเบี่ยงเบนแบบไฟฟ้าสถิต (electrostatic deflection) ออสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลอดภาพของออสซิลโลสโคป แตกต่างไปจาก หลอดภาพโทรทัศน์ กล่าวคือ หลอดภาพโทรทัศน์ใช้หลอดภาพซึ่งทำงานโดยอาศัยหลักการเบี่ยงเบนแม่เหล็กไฟฟ้า แต่สำหรับกรณิของออสซิลโลสโคป จะแตกต่างออกไปเนื่องจากรูปคลื่นสัญญาณที่ต้องการแสดงด้วยสโคปมีการเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องตลอดเวลา และค่อนข้างรวดเร็ว ทำให้ต้องอาศัยการเบี่ยงเบนที่มีความรวดเร็วใกล้เคียงกัน ด้วยเหตุนี้จึงใช้หลอดภาพซึ่งทำงานโดยอาศัยหลักการเบี่ยงเบนแบบไฟฟ้าสถิตซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ ลำโวลีเลคตรอนที่พุ่งกระทบจอภาพเพื่อให้เกิดการเรืองแสงนั้นมีประจุไฟฟ้าลบ ดังนั้นแรงดันไฟฟ้าที่มีค่าเป็นบวกจึงสามารถดึงดูดลำโวลีเลคตรอนนี้ได้ ถ้าหากมีการวางขั้วไฟฟ้าสองขั้ว เรียกว่า เฟลตเบี่ยงเบน (deflection plate) จะบังคับการเคลื่อนที่ของลำโวลีเลคตรอนโดยวางเฟลตขนานกัน และเมื่อป้อนแรงดันเข้าไป ลำโวลีเลคตรอนจะถูกดึงให้เบี่ยงเบนไปในทิศของเฟลตแผ่นที่มีแรงดันไฟฟ้าสูงกว่า ($V+$) และเมื่อลำโวลีเลคตรอนวิ่งผ่านออกจากแนวขนานของเฟลตทั้งสองแล้ว จะเบี่ยงเบนไปจากเดิมพุ่งกระทบจอภาพขนาดของการเบี่ยงเบนเราเรียกกันว่า ปริมาณการเบี่ยงเบน (h) ในหลอดภาพที่ใช้งานกันอยู่ เฟลตเบี่ยงเบนจะได้รับการออกแบบเพื่อที่ว่าปริมาณการเบี่ยงเบนจะแปรผันโดยตรงกับความต่างศักย์ (V) ระหว่างเฟลตเบี่ยงเบน

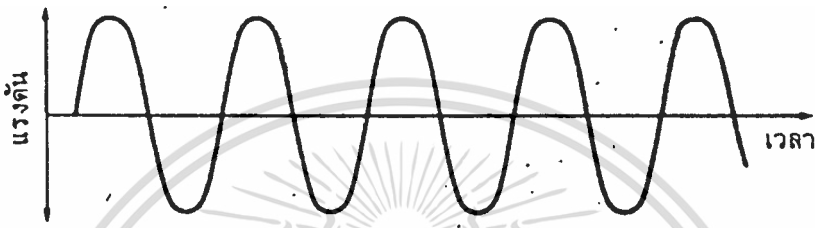

รูปที่ 2.2 แสดงหลักการของการเบี่ยงเบนแบบไฟฟ้าสถิต

เมื่อลำโวลีเลคตรอนพุ่งกระทบจอภาพ มันจะถ่ายทอดพลังงานให้แก่สารเรืองแสงที่ฉาบไว้ ทำให้บริเวณที่ถูกกระทบเกิดเรืองแสงขึ้น สำหรับสารเรืองแสงที่ใช้ฉาบนี้มีหลายชนิด ตามวัตถุประสงค์การใช้งาน ในกรณีของออสซิลโลสโคปมักใช้สารเรืองแสงสีเขียวหรือสีน้ำเงินอมเขียว ซึ่งมีระยะคงความสว่างประมาณ 90 ไมโครวินาที (μs)

หลักการทํางานพื้นฐานของออสซิลโลสโคป

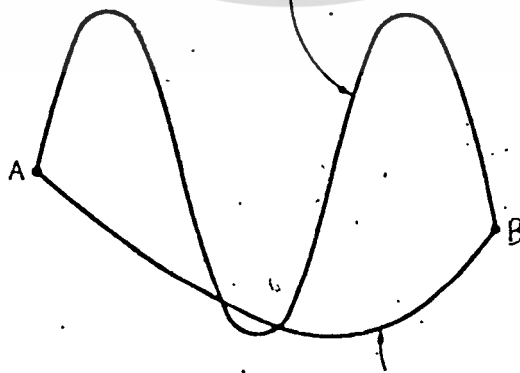
ออสซิลโลสโคปสามารถแสดงภาพรูปคลื่นต่าง ๆ โดยการผสมผสานระหว่างสามองค์ประกอบสำคัญ ๆ ได้แก่ แกนเวลา (แกน X) , แกนแรงดัน (แกน Y) , แกนความสว่าง (แกน Z) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันตามสัญญาณและการปรับค่าให้สามารถเห็นรูปคลื่นที่ต้องการได้ชัดเจน โดยจะอธิบายอย่างละเอียดดังนี้

รูปที่ 2.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับเวลาของสัญญาณไซน์

จากภาพที่ 2.3 เป็นการแสดงให้เห็นถึงรูปคลื่นไซน์ (sine wave) ซึ่งเป็นผลมาจากการที่เพลตเบี่ยงเบนแนวราบในลักษณะนี้จะเบี่ยงเบนให้ลำอิเล็กตรอนเคลื่อนที่จากซ้ายไปขวา ซึ่งเรียกว่า การกวาดภาพ (scan) แต่เนื่องจากจอภาพที่ใช้มีขนาดจำกัดที่แน่นอน เราไม่สามารถปล่อยให้มีการกวาดภาพจากซ้ายไปขวาโดยไม่มีการกำหนดเวลา ดังนั้นจึงมักมีการออกแบบให้มีการกวาดภาพจากซ้ายไปขวา สิ้นสุดที่จุดจุดหนึ่ง แล้วให้มีการเริ่มต้นกวาดภาพจากซ้ายไปขวาใหม่ ซ้ำ ๆ กันเรื่อย ๆ ดังภาพที่ 4

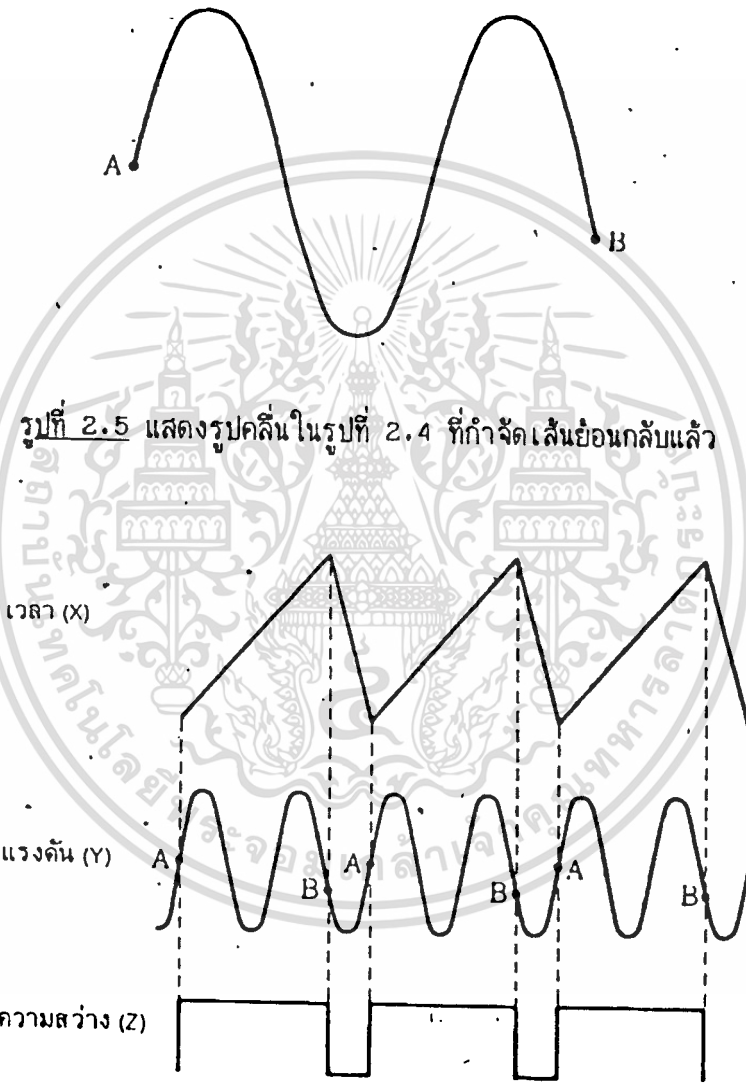
รูปคลื่นในช่วง A → B

รูปคลื่นในช่วง B → A (เส้นย้อนกลับ)

รูปที่ 2.4 แสดงการทับซ้อนของการกวาดภาพจาก A → B และเส้นย้อนกลับจาก B → A

อย่างไรก็ดีตามวิธีการดังกล่าวจะทำให้เกิดเส้นในการกวาดย้อนกลับ คือ กวาดภาพจากซ้ายไปขวา จาก A ไป B เมื่อสิ้นสุดแล้วจะเกิดเส้นย้อนกลับมาจาก B เพื่อเริ่มกวาดภาพซ้ำ จึงต้องมีการลบเส้นกวาดย้อนกลับ เพื่อให้บนจอภาพมีเฉพาะรูปคลื่นที่ต้องการเท่านั้น

รูปที่ 2.5 แสดงรูปคลื่นในรูปที่ 2.4 ที่กำจัดเส้นย้อนกลับแล้ว

รูปที่ 2.6 แสดงความสัมพันธ์ทั้งสามคือ เวลา แรงดันและความสว่าง

จากภาพที่ 2.6 เป็นการแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงตามเวลาขององค์ประกอบทั้งสาม คือ การเปลี่ยนแปลง แรงดันรูปคลื่น (x) ดังแสดงในรูปมักเรียกว่า คลื่นฟันเลื่อย (sawtooth) เพราะมีลักษณะคล้ายฟันของใบเลื่อย รูปคลื่นนี้จะเป็นแรงดันป้อนให้กับแผ่นควบคุม (plate) ในแนวราบของหลอดแคโทดเรย์ ส่วนแผ่นควบคุมในแนวตั้งนั้นจะมีแรงดันรูปคลื่น (y) ที่ต้องการไว้คั่นอยู่ และที่กริดควบคุมซึ่งทำหน้าที่ควบคุมความสว่างก็จะมีแรงดันรูปคลื่น (z) ป้อนให้

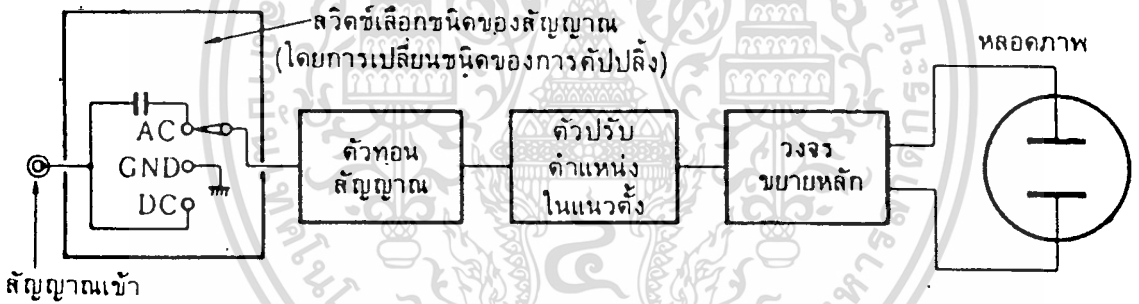
เป็นการกำหนดให้มีลำอิเล็กตรอนปรากฏที่จอภาพเมื่อใด ผลที่ได้ทั้งหมดจะไปปรากฏเรืองแสงดังรูปคลื่นที่ป้อนเข้าไปโดยระดับสัญญาณทั้งสามต้องสัมพันธ์กันพอดี จึงจะได้รูปคลื่นเหมือนกับสัญญาณที่ป้อนเข้าไป ถ้าสัญญาณทั้งสามไม่สัมพันธ์กันพอดี อาจจะได้รูปคลื่นที่ไม่หยุดนิ่ง , ทับซ้อนกัน ซึ่งเป็นการที่ระดับสัญญาณไม่ซิงโครไนซ์ (non-synchronize)

การควบคุมสัญญาณให้แสดงผลที่จอภาพ

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ออสซิลโลสโคปประกอบด้วยเพลตเบี่ยงเบนในการควบคุมลำอิเล็กตรอน ให้เบี่ยงเบนไปชนจอภาพ เพื่อให้เกิดแสงสว่างขึ้น ตามที่ต้องการโดยประกอบเพลตเบี่ยงเบนใน 2 แนวแกน คือ

การกวาดภาพในแนวแกนตั้ง

ซึ่งจะเป็นส่วนทำให้ ลำอิเล็กตรอนเบี่ยงเบนขึ้นลง ซึ่งระดับแรงดันที่ใช้ควบคุมนี้ มาจากการเปลี่ยนแปลงระดับแรงดันของสัญญาณที่ต้องการจะวัด ซึ่งจะประกอบด้วย ดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 แสดงองค์ประกอบพื้นฐานของแนวแกนตั้ง

a) สวิตช์เลือกชนิดของสัญญาณ (Coupling Selective)

สวิตช์สามารถจะเลือกชนิดของสัญญาณได้ คือ AC , GND และ DC โดยที่

"AC" ในกรณีที่ต้องการเลือกดูสัญญาณไฟสลับเท่านั้น

"DC" ในกรณีที่ต้องการให้มีสัญญาณไฟตรงป้อนอยู่ด้วย

"GND" (กราวด์-ground) วงจรด้านเข้าของออสซิลโลสโคป จะไม่ต่อเข้ากับสัญญาณ แต่จะต่อลงดิน (ground) ซึ่งเทียบเท่ากับว่ามีสัญญาณต่ออยู่ขนาด ๐ (ศูนย์) โวลต์ เพื่อใช้เป็นระดับในการอ้างอิง (reference)

b) ตัวทอนสัญญาณ (attenuator)

เนื่องจาก สัญญาณที่ต้องการจะวัดโดยออสซิลโลสโคป มี ขนาดตั้งแต่ไม่มีลิโวลต์ ไปจนถึงนับร้อยโวลต์ ดังนั้นวงจรขยายสัญญาณภายในโลสโคป (amplifier) มีอัตราขยายคงที่ ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้เหมาะสมกับสัญญาณเข้าที่มีขนาดเล็ก ส่วนลดทอนนี้จึงจะช่วยลดขนาดของสัญญาณ

ญาณซึ่งมีขนาดใหญ่ให้มีขนาดเล็กลง หรืออีกประการหนึ่ง ใช้ในการลดขนาดเท่าใดก็ได้ตามต้องการ เพื่อประโยชน์ในการสังเกตต่าง ๆ กันไป ตัวทอนสัญญาณประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ได้รับการปรับเทียบแล้วกับส่วนตัวทอนสัญญาณที่สามารถแปรค่าได้อย่างต่อเนื่อง

1. ส่วนที่ได้รับการเปรียบเทียบแล้ว เรียกว่า ตัวทอนสัญญาณแบบเป็นขั้น (step attenuator) หน่วยของตัวทอนสัญญาณนี้มักไม่ค่อยใช้ในการแสดงปริมาณการลดทอนสัญญาณ แต่แสดงเป็นสัดส่วนของแรงดันต่อ 1 ช่วงสเกล เป็นโวลต์ ต่อ ช่วง (V/DIV)

2. ส่วนที่แปรค่าอย่างต่อเนื่องได้ เรียกว่า ตัวทอนสัญญาณแปรค่าได้ (variable attenuator) ส่วนนี้จะครอบคลุมปริมาณการทอนสัญญาณในช่วงที่อยู่ระหว่างตัวทอนสัญญาณแบบเป็นขั้น เมื่อใช้ทั้งสองส่วนร่วมกันจะช่วยให้สามารถแสดงสัญญาณเข้าให้มีขนาดใด ๆ ได้ตามต้องการ

c) ตัวปรับตำแหน่งแนวตั้ง

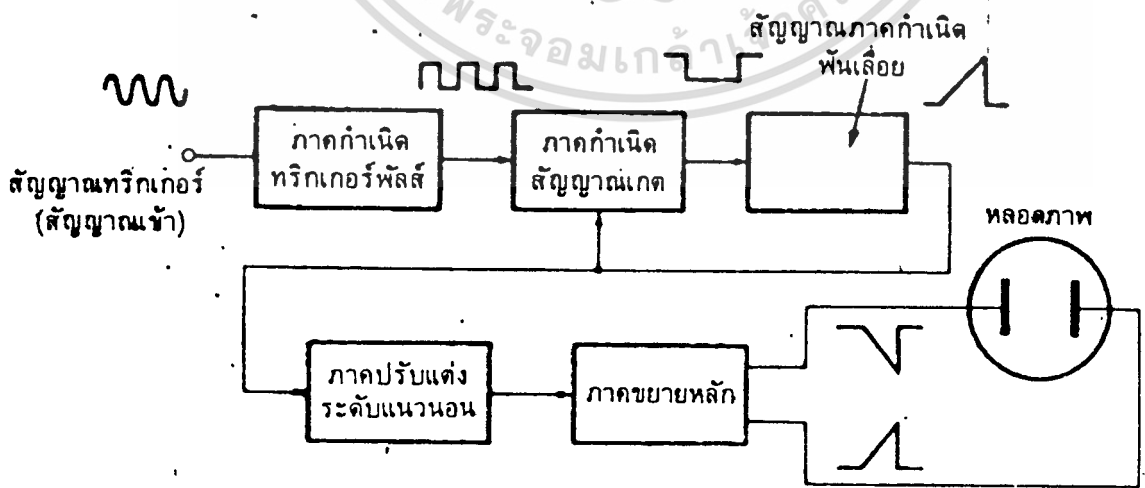
ทำหน้าที่ปรับระดับที่สัญญาณอ้างอิงเลื่อนขึ้นหรือลงบนจอภาพเพื่อให้ได้ภาพตามต้องการ

d) ส่วนวางจรรยาาย

ทำหน้าที่ ขยายสัญญาณที่เข้ามาให้มีขนาดที่เหมาะสม แล้วป้อนเข้าไปยังเพลตเบี่ยงเบนในการบังคับทิศทางของลำอิเล็กตรอน

การกวาดภาพในแนวแกนนอน

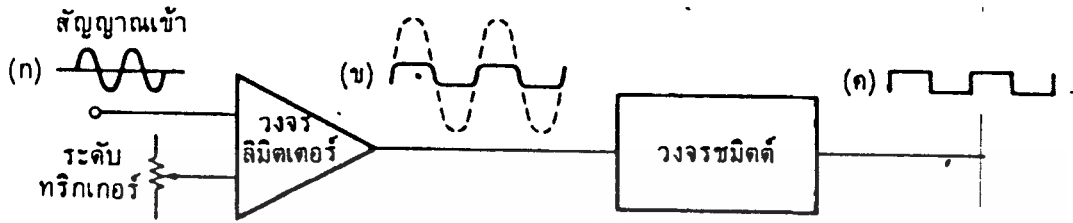
การกวาดภาพในแนวแกนนอนจะเป็นส่วนที่ทำให้ ภาพที่ปรากฏบนจอ มีลักษณะที่ถูกต้อง แม่นยำและเหมาะสมกับขนาดของจอภาพ โดยอาศัยสัญญาณฟันเลื่อยซึ่งป้อนอยู่กับเพลตเบี่ยงเบนในแนวแกนนอน สัญญาณนี้จะถูกทริกเกอร์ (trigger) หรือกระตุ้นให้เข้าจังหวะกับสัญญาณเข้า

รูปที่ 2.8 แสดงโครงสร้างพื้นฐานของแกนแนวนอน

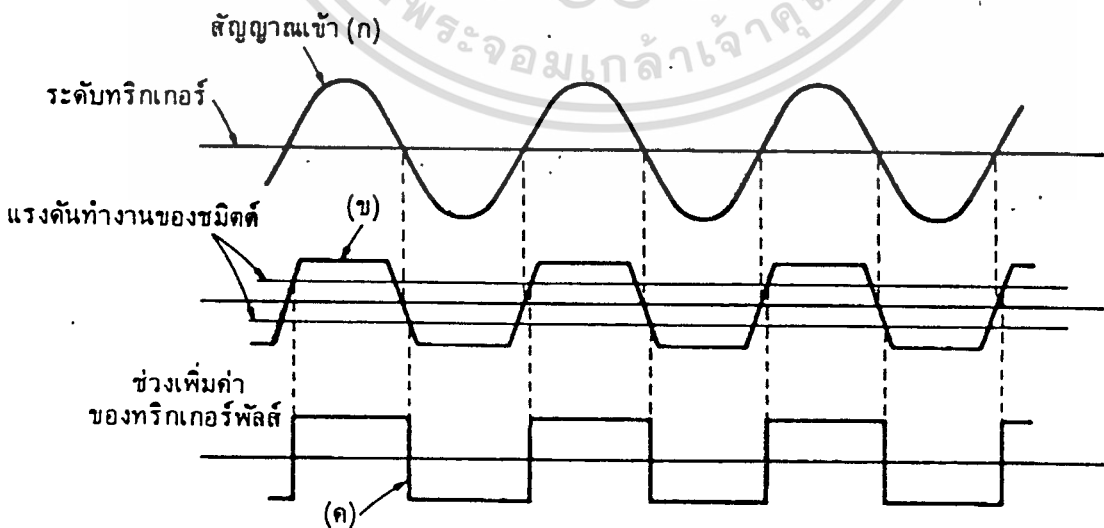
จากรูปที่ 2.8 แสดงโครงสร้างพื้นฐานของแกนนอนจะเห็นว่า สัญญาณเข้าทำให้เกิด
 ทรiggerพัลส์ (trigger pulse) ซึ่งจะกระตุ้นให้มีการกวาดภาพ ซึ่งเรียกว่า ทรigger
 เพื่อกวาดภาพ ซึ่งประกอบด้วยวงจรส่วนต่าง ๆ ดังนี้

a) ส่วนกำเนิดทรiggerพัลส์

รูปที่ 2.9 แสดง โครงสร้างของภาคกำเนิดทรiggerพัลส์

ซึ่งเรียกว่า วงจรมิติเตอร์ (limiter) ซึ่งประกอบด้วยวงจรเปรียบเทียบแรงดัน
 (comparator) และ วงจรมิตต์ (schmitt) ทำหน้าที่แต่งรูปคลื่นสัญญาณดังรูป 2.9 เมื่อสัญญาณ
 ญาณเข้าผ่านวงจรมิติเตอร์ จะถูกขลิบส่วนบนและส่วนล่างออก ตามค่าที่กำหนดเอาไว้ โดยที่
 ระดับสัญญาณที่กำหนดขอบเขตในการตัดสัญญาณเรียกว่า ระดับการทรigger (trigger level)
 เมื่อสัญญาณที่ผ่านจากวงจรมิติเตอร์ จะมีสัญญาณที่ยังไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นทรiggerพัลส์ จึง
 ต้องผ่านวงจรมิตต์เพื่อแต่งรูปสัญญาณให้เป็นสัญญาณสี่เหลี่ยม (square wave) ที่มีการเพิ่มค่า
 อย่างฉับพลันโดยที่วงจรมิตต์นี้จะมีลักษณะฮิสเทอรีซิส (hysteresis) ทั้งนี้เพื่อป้องกันสัญญาณ
 ทรiggerไม่ให้ทำงานผิดพลาดเนื่องจากสัญญาณรบกวน จึงช่วยทำให้ตำแหน่งเริ่มต้นในการกวาด
 ภาพไม่กระทบกระเทือนต่อสัญญาณรบกวน

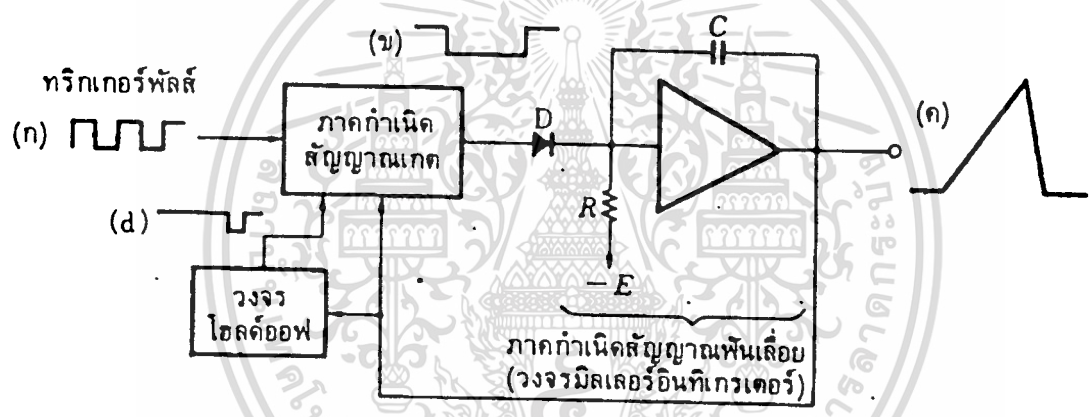

รูปที่ 2.10 แสดงรูปคลื่นในส่วนต่าง ๆ ของภาคกำเนิดทรiggerพัลส์

จากรูปที่ 2.10 ซึ่งแสดงการเปลี่ยนแปลงตามเวลาของรูปคลื่นสัญญาณส่วนต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า ช่วงเพิ่มค่าของทรานซิสเตอร์นั้นจะล่าช้ากว่าระดับการทรานซิสเตอร์อยู่บ้างเล็กน้อย ทั้งนี้เป็นผลจาก แรงดันทำงานของวงจรที่มีลักษณะฮิสเทอรีซิสทำให้ส่วนที่ล่าช้านี้ไม่มีผลต่อการทำงานของ วงจรกำเนิดทรานซิสเตอร์

b) ส่วนสร้างสัญญาณกวาดภาพ

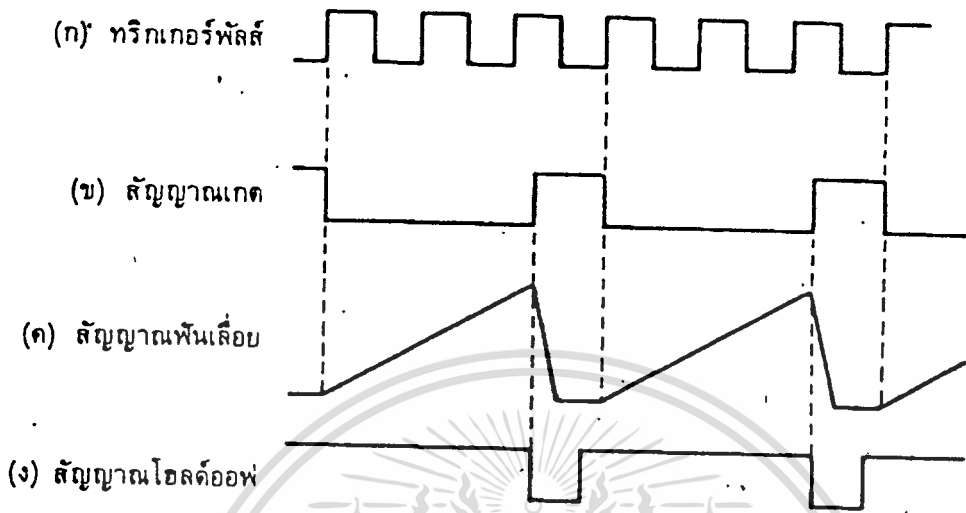
เมื่อได้สัญญาณทรานซิสเตอร์แล้วจะนำสัญญาณส่วนนี้ไปสร้างสัญญาณเกตเพื่อกวาดภาพ วงจร ส่วนนี้จะต่อเข้าเป็นลูปกับภาพกำเนิดสัญญาณฟันเลื่อยซึ่งจะช่วยทำให้ได้สัญญาณฟันเลื่อยที่มีความเป็นเชิงเส้นที่ดีซึ่งมักใช้วงจรอินทิเกรเตอร์ (miller integrator) ดังรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 แสดงภาคกำเนิดสัญญาณฟันเลื่อย

เมื่อมีสัญญาณทรานซิสเตอร์เข้ามาที่ภาคกำเนิดสัญญาณเกต สัญญาณออกของวงจรเกตจะเป็นศูนย์ทำให้ไดโอดอยู่ในสภาวะไม่นำกระแส (off) พร้อมกันนั้นวงจรอินทิเกรเตอร์จะเริ่มเก็บประจุด้วยค่าคงตัวเวลา (time constant) ซึ่งมีค่าเท่ากับ RC ขณะเดียวกันวงจรถอดรูปของภาคกำเนิดสัญญาณเกตก็จะปิดและไม่รับทรานซิสเตอร์เข้ามาอีก ด้วยเหตุนี้สัญญาณออกของวงจรถอดรูปจะค่อย ๆ เพิ่มสูงขึ้นจนถึงระดับแรงดันที่ทำให้จุดบนจอภาพเคลื่อนที่มาถึงด้านขวาสุด แรงดันส่วนนี้จะย้อนกลับไปที่ภาคกำเนิดสัญญาณเกตและกลับค่าสัญญาณออกของวงจรภาคนี้ ดังนั้นไดโอดจึงเปลี่ยนกลับเป็นนำกระแส (on) ประจุที่ถูกเก็บอยู่ในตัวเก็บประจุจะคายออกอย่างฉับพลันทำให้แรงดันลดลงเท่ากับแรงดันที่ทำให้จุดบนจอภาพเคลื่อนที่มายังด้านซ้ายสุดบนจอภาพ

เมื่อคายประจุหมดแล้ววงจรถอดรูปจะเข้าของภาคกำเนิดสัญญาณเกตจะเปิดออกเพื่อเตรียมรับสัญญาณทรานซิสเตอร์ใหม่อีกครั้ง วงจรโฮลด์ออฟ (hold off) จะทำหน้าที่ในช่วงนี้ กล่าวคือกำเนิดช่วงเวลาตั้งแต่เริ่มมีการคายประจุจนกระทั่งเปิดวงจรถอดรูปเข้าของภาคกำเนิดสัญญาณพัลส์ ได้จนกว่าการคายประจุจะหมดสิ้นดังรูปที่ 2.12

รูปที่ 2.12 แสดงรูปคลื่นสัญญาณในส่วนต่าง ๆ ของภาคกำเนิดสัญญาณฟันเลื่อย

สัญญาณฟันเลื่อยที่ได้ออกมาจะถูกปรับแต่งตำแหน่งในแนวแกนนอน ต่อจากนั้นจึงเข้าสู่ภาคขยายหลัก (main amplifier) เพื่อขยายให้มีแรงดันเพียงพอสำหรับเบี่ยงเบนลำอิเล็กตรอนได้ สัญญาณส่วนนี้จะถูกส่งต่อไปยังแผ่นเพลตเบี่ยงเบนแนวอนของจอภาพ

ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงอัตราขยายของภาคขยายหลักนี้รูปคลื่นจะถูกขยายใหญ่ขึ้น เรียกวงจรส่วนนี้ว่า ภาคขยายการกวาดภาพ ซึ่งจะมีผลเช่นเดียวกับการทำให้เวลาในการกวาดภาพเร็วขึ้นนั่นเอง (ความถี่สัญญาณสูงขึ้น)

นอกเหนือจากนี้แกนอน (แกนเวลา) ยังมีความสำคัญในแง่ต่อไปนี้คือ

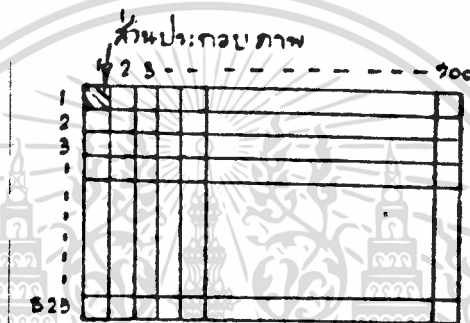
ก. ใช้เป็นบรรทัดฐานของเวลาซึ่งสามารถปรับให้มีความเร็วในการกวาดภาพให้เหมาะสมและถูกต้อง

ข. แกนเวลานี้ต้องสามารถปรับเปลี่ยนความเร็วในการกวาดภาพตั้งแต่สัญญาณที่มีความถี่ต่ำไปจนถึงสัญญาณที่มีความถี่สูงได้

ทฤษฎีทั่วไปของโทรทัศน

ส่วนประกอบภาพ (Picture element)

ถ้าลองขยายภาพขาว-ดำ ภาพหนึ่งให้ใหญ่ขึ้น จะพบว่าภาพประกอบขึ้นจากจุดขาว และจุดดำมากมาย ที่สังเกตได้ง่ายๆ คือ ภาพจากหนังสือพิมพ์ ในทางตรงกันข้ามถ้าเอาจุดสีขาวและจุดสีดำมาวางเรียงกันก็จะประกอบขึ้นมาเป็นภาพได้ จุดเหล่านี้เรียกว่า ส่วนประกอบภาพ (Picture element) ในพื้นที่เท่ากันจำนวนของส่วนประกอบภาพมากกว่าจะเป็นภาพที่ชัดและคมกว่า

รูปที่ 2.13 แสดงการแบ่งส่วนประกอบภาพ

จากรูป 2.13 ถ้าแบ่งเส้นตามแนวอนเป็น 525 เส้นและแบ่งตามแนวตั้งเป็น 700 เส้น จะได้จำนวนของส่วนประกอบภาพ 525x700 จะเห็นได้ว่ายิ่งแบ่งจำนวนเส้นให้มากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งได้จำนวนของส่วนประกอบภาพมากเท่านั้น ดังนั้นตามทฤษฎีแล้วระบบโทรทัศนที่มีจำนวนเส้นมากกว่าก็ย่อมจะได้ภาพที่ชัดกว่า แต่การออกแบบวงจรก็ยากขึ้น เนื่องจากช่องกว้างของวงจร (Bandwidth) ก็จะมากขึ้นไปด้วยจาก

$$f_{max} = \frac{1}{2} K n^2 f_p \frac{b}{h}$$

$$f_{max} = \text{ความถี่สูงสุด}$$

$$K = \text{ค่าคงที่ประมาณ 0.64 ถึง 0.7}$$

$$n = \text{จำนวนเส้นสแกน}$$

$$f_p = \text{จำนวนภาพต่อวินาที}$$

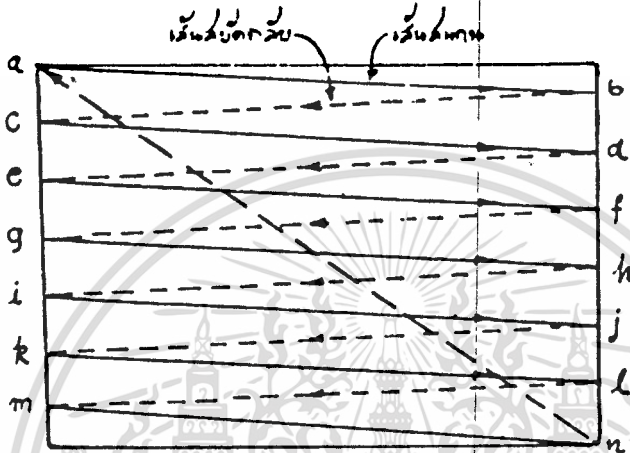
$$b/h = \text{Aspect ratio}$$

$$y/x = \text{Effective factor}$$

จากสูตรนี้จะเห็นได้ว่า n เพิ่ม f ก็จะเพิ่มด้วย อย่างไรก็ตามภาพที่เห็นที่จอโทรทัศนนั้นจะมีจำนวนส่วนประกอบภาพไม่ถึง 367,500 เนื่องจากต้องสูญเสียไปในการสแกน ได้มีการทดลองนำคุณภาพภาพที่จอโดยการเพิ่มจำนวนส่วนประกอบขึ้นเรื่อยๆ พบว่าภาพที่พอจะดูได้ชัดแจ่ม คุณภาพดีพอสมควรจะต้องมีจำนวนส่วนประกอบไม่ต่ำกว่า 200,000

การสแกน (Scanning)

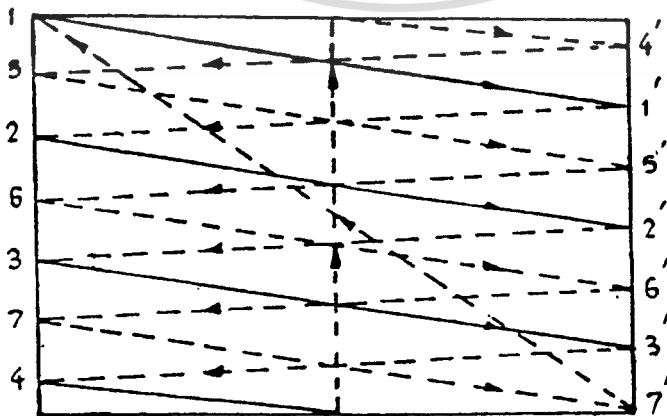
จากการที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าภาพประกอบด้วยจำนวนส่วนประกอบภาพมากซึ่งแต่ละจุดของภาพที่ส่งไปจะบอกว่าเป็นจุดขาวหรือดำก็แสดงโดยสัญญาณภาพ—ทางด้านส่งจะส่งทีละจุดเป็นลำดับแยกกันไป ทางด้านรับก็จะนำจุดต่าง ๆ เหล่านี้มาเรียงกันใหม่ให้เป็นภาพขึ้นมาวิธีนี้เรียกว่า " การสแกน " เส้นที่ประกอบกันเป็นภาพในจอโทรทัศน์นี้เรียกว่า เส้นสแกน ปัจจุบันในเมืองไทย ซึ่งใช้ระบบ PAL มีจำนวนเส้นสแกน 625 เส้น

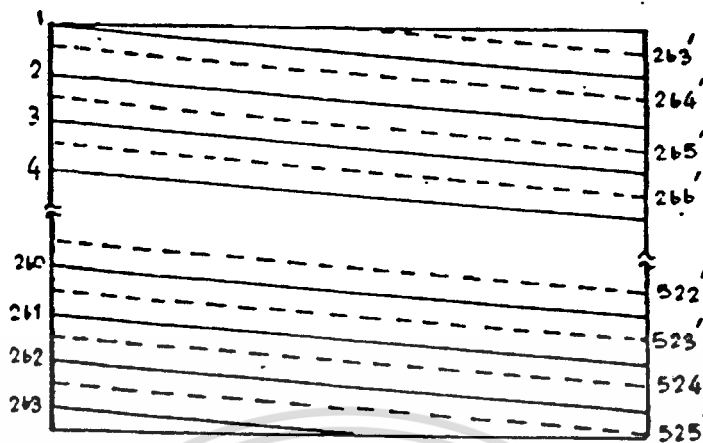
รูปที่ 2.14 แสดงการสแกนแบบก้าวหน้า

การสแกนมี 2 วิธีคือ วิธีสแกนแบบก้าวหน้า (Progressive scanning) และวิธีสแกนแบบสลับเส้น (Interlaced scanning)

จากรูปที่ 2.14 จะเห็นได้ว่าการสแกนเริ่มจาก a-b, c-d, e-f จนถึงสุดท้าย k-l ซึ่งเป็นการสแกนตามลำดับจากซ้ายไปขวาและจากบนลงล่างเหมือนการอ่านหนังสือหรือการพิมพ์ตีตนันเอง เป็นการสแกนที่ใช้ในออสซิลโลสโคป เรียกว่า การสแกนแบบก้าวหน้า

รูปที่ 2.15 (a) การสแกนแบบสลับเส้น

รูปที่ 2.15 (b) การสแกนแบบสลับเส้น

จากรูปที่ 2.15(a) จะเห็นได้ว่าการสแกนเริ่มจาก 1,2,3,4 เรียกว่า ฟิลด์คี่ (Odd field) และในระหว่างเส้นต่อเส้นก็จะเว้นช่องว่างให้พอสแกนได้อีกครั้งหนึ่ง จากนั้นก็เริ่ม 5,6,7 ใหม่อีกครั้งหนึ่ง เรียกว่า ฟิลด์คู่ (Even field) เป็นการสแกนแบบเส้นเว้นเส้น ซึ่งต้องใช้การสแกนในแนวตั้งถึง 2 ครั้ง ดังนั้นถ้าต้องการส่งภาพ 30 ภาพต่อวินาที ก็ต้องมีการส่งถึง 60 ครั้ง นั่นคือเป็นการส่งภาพแบบหยาบ ๆ ไป 60 ภาพนั่นเอง วิธีนี้ใช้ในระบบโทรทัศน์ ซึ่งเรียกว่า การสแกนแบบสลับเส้น

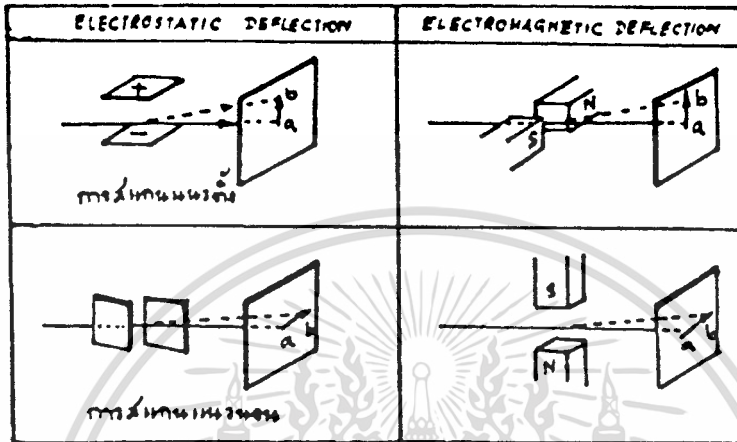
ในการสแกนเช่นนี้ต้องใช้การสแกนในแนวตั้ง 2 ครั้ง การสแกนแนวตั้ง 1 ครั้ง เรียกว่า การสแกน 1 ฟิลด์ (Field) และการสแกน 2 ฟิลด์ เรียกว่า 1 เฟรม (Frame) ในระบบ 525 เส้น จากรูปที่ 2.15(b) การสแกน 1 ฟิลด์ มี 262.5 เส้น (ครึ่งหนึ่งของ 525 เส้น) เนื่องจากตาของมนุษย์มีคุณสมบัติในการคงอยู่ของภาพ (persistence of image) และระยะเวลาในการเรืองแสงของฟอสฟอรัส (Phosphor) ที่จอภาพ ทำให้ภาพของฟิลด์ที่หนึ่งยังคงอยู่ในขณะที่ฟิลด์ที่สองสแกนเสร็จแล้ว ภาพที่มองเห็นจึงมีจำนวน 525 เส้น ข้อดีของวิธีนี้ก็คือ ทำให้ลดการกระพริบของภาพ (Flicker) ได้ถึงเท่าตัว

ในการสแกนทั้งแบบก้าวหน้าและแบบสลับเส้น เมื่อสแกนไปสุดเส้นของแต่ละเส้นแล้ว ต้องรีบกลับมาเริ่มเส้นใหม่ ทั้งแนวนอนและแนวตั้ง ระยะเวลาในการกลับมาเริ่มใหม่นั้นยิ่งน้อยเท่าไรก็ยิ่งดี จากรูปที่ 2.14 คือเส้นประจาก b-c,d-e เส้นนี้เรียกว่า เส้นสแกนกลับ (retrace หรือ Flyback) เส้นนี้ไม่มีความจำเป็นในการประกอบเป็นภาพจึงมีวงจรควบคุมไม่ให้ปรากฏที่จอ การสแกนของลำอิเล็กตรอนจากซ้ายไปขวาด้วยการสแกนทางแนวนอนและจากบนลงล่างด้วยการสแกนทางแนวตั้ง

การหักเห (Deflection)

ลำอิเล็กตรอนนี้ได้มาจากการรวมตัวกันของอิเล็กตรอนที่ออกมาจากปืนอิเล็กตรอน

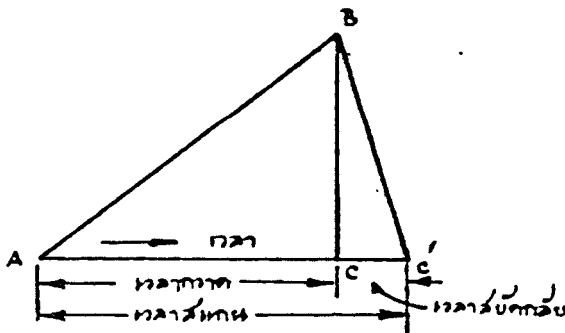
โดยการให้แรงทางไฟฟ้าหรือแม่เหล็กทำให้ลำอิเล็กตรอนนี้เคลื่อนที่ ซึ่งการเคลื่อนที่นี้เรียกว่า การหักเห คุณสมบัติของลำอิเล็กตรอนนั้น เมื่อผ่านเข้าไปในสนามแม่เหล็กหรือสนามไฟฟ้าสถิตย์ ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนทิศทาง

รูปที่ 2.16 แสดงการหักเหของลำอิเล็กตรอน

จากรูปที่ 2.16 เมื่อลำอิเล็กตรอนผ่านสนามไฟฟ้าสถิตย์หรือสนามแม่เหล็กก็จะเปลี่ยนทิศทางตามอัตราส่วนความแรงของสนามนั้น ดังนั้นจึงสามารถควบคุมระยะทางการหักเหของลำอิเล็กตรอนได้ด้วยความแรงของสนามแม่เหล็กหรือสนามไฟฟ้าสถิตย์ การเคลื่อนที่ทางแนวนอนเรียกว่า การหักเหทางแนวนอน (Horizontal deflection) การเคลื่อนที่ทางแนวตั้งเรียกว่า การหักเหทางแนวตั้ง (Vertical deflection)

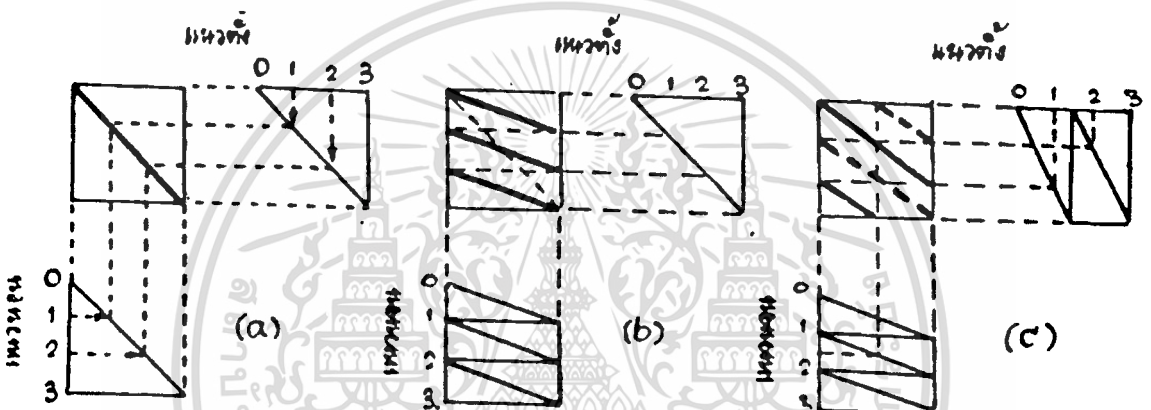
การสแกนในหลอดภาพนั้นโดยปกติจะใช้สนามแม่เหล็ก ซึ่งสร้างจากขดลวดหักเหในการสแกนให้เต็มจอจะต้องมีการหักเหทั้งแนวนอนและแนวตั้ง มุมในการหักเหขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของเวลาโดยให้ความเร็วคงที่ และเมื่อสแกนเสร็จเส้นหนึ่งแล้วจะเริ่มกลับมาสแกนใหม่นั้นเวลาที่กลับมาจะต้องสั้นที่สุด

รูปที่ 2.17 แสดงรูปคลื่นฟันเลื่อย

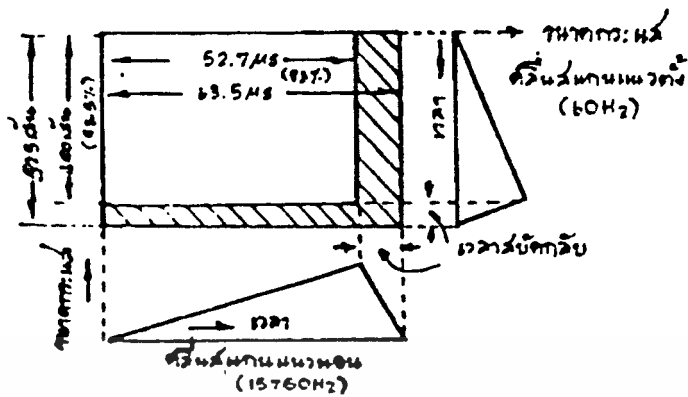
วิธีที่จะทำได้ก็โดยการใช้น้คลื่นฟันเลื่อย (Sawtooth wave) ที่เป็นกระแสหรือ โวลเตจกับแผ่นหักเห รูปที่ 2.17 ถ้าให้ความถี่ฟันเลื่อยที่เหมาะสมแก่ขดลวดหักเหทั้งแนวนอน และแนวตั้งในเวลาเดียวกันก็จะได้ภาพที่สมบูรณ์ออกมา

จากรูปที่ 2.17 รูปคลื่นฟันเลื่อยใช้ในการหักเหที่ดีที่สุด คือรูปสามเหลี่ยม ABC แต่ในทางปฏิบัติต้องเป็นสามเหลี่ยม ABC' ซึ่งแบ่งเป็นเวลาสำหรับลำอิเล็กตรอนสแกนไปและ เวลาสำหรับอิเล็กตรอนสลับกลับ โดยที่เวลาการสแกนครบ 1 รอบของแนวนอน คือ $1,000,000/15,750$ วินาที = 63.5 วินาที

รูปที่ 2.18 แสดงวิธีการสแกนบนจอ

จากรูป 2.18(a) ถ้าให้คลื่นฟันเลื่อยที่มีความถี่เท่ากันทั้งด้านแนวนอนและแนวตั้ง ในเวลาเดียวกัน จากรูปจะเห็นว่าลำอิเล็กตรอนจะเคลื่อนที่ไปทางขวามือ ในขณะเดียวกันก็ จะเคลื่อนที่ลงข้างล่างด้วย ซึ่งเป็นผลให้ได้เส้นตรงขวางจอ 1 เส้น ถ้าความถี่ของคลื่นฟัน เลื่อยทางแนวนอนเป็น 3 เท่าของแนวตั้งแล้ว จะได้เส้นตรงขวางจอ 3 เส้น ตามรูป (b) และถ้าให้ความถี่ของคลื่นฟันเลื่อยในแนวนอนเป็น 3 เท่า และแนวตั้งเป็น 2 เท่า จะได้ เส้นตรง 3 เส้นเช่นเดียวกันตามรูป (c) แต่ลักษณะของเส้นไม่เหมือนกันคือในขณะที่แนวตั้งหัก เหนครบ 1 รอบ จะได้เส้นตรงตามแนวนอน $3/2$ เส้น และเมื่อหักเหอีก 1 รอบ ก็จะได้เส้น ตามแนวนอนอีก $3/2$ เส้น การเริ่มหักเหครั้งที่ 2 ของแนวตั้งนั้น ต้องเริ่มที่กลางจอด้านบน เสมอ (เส้นไขปลา) การสแกนวิธีนี้เรียกว่า การสแกนสลับเส้น ด้วยเหตุผลนี้ถ้าหาอัตรา ส่วนความถี่ฟันเลื่อยระหว่างแนวนอนและแนวตั้งให้พอเหมาะแล้วจะได้เส้นสแกน 262.5 เส้นต่อ การหักเหของแนวตั้งครั้งที่หนึ่งและอีก 262.5 เส้นต่อการหักเหของแนวตั้งครั้งที่สอง ซึ่งในที่สุด จะได้เส้นสแกนทั้งหมด 625 เส้นด้วยระบบการสแกนสลับเส้น ไม่นานมานี้ได้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

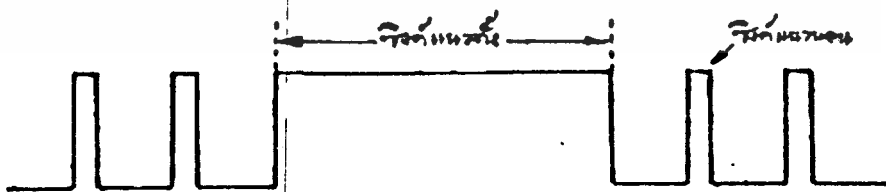
รูปที่ 2.19 แสดงการสแกนของคลื่นสั้นเลื่อย

จากรูปที่ 2.19 แสดงถึงการใช้คลื่นสั้นเลื่อยสำหรับแนวนอนและแนวตั้งในระบบ 525 เส้น โดยที่ความถี่ทางแนวนอน 15,750 เฮิรตซ์ และความถี่ทางแนวตั้ง 60 เฮิรตซ์ จากพื้นที่ที่ต้องเสียไปสำหรับการสแกนของลำอิเล็กตรอน จึงทำให้พื้นที่ที่เหลือจริง ๆ เพียง 490 เส้น เท่านั้น

การซิงค์ (Synchronization)

เพื่อให้ภาพที่รับได้เหมือนกับภาพที่ส่งมาทุกประการจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียงเส้นสแกนทางด้านรับทุกเส้นเริ่มจากเส้นที่ 1 ถึงเส้นที่ 525 ให้ตรงกับเส้นสแกนทางด้านส่ง วิธีการนี้เรียกว่า การซิงค์

วิธีการซิงค์ก็คือ ทางด้านส่งจะส่งสัญญาณพิเศษ (เรียกว่า สัญญาณซิงค์) เพื่อมาควบคุมความถี่และเฟสของความถี่นั้น เลื่อยทางแนวนอนและแนวตั้งของเครื่องรับ

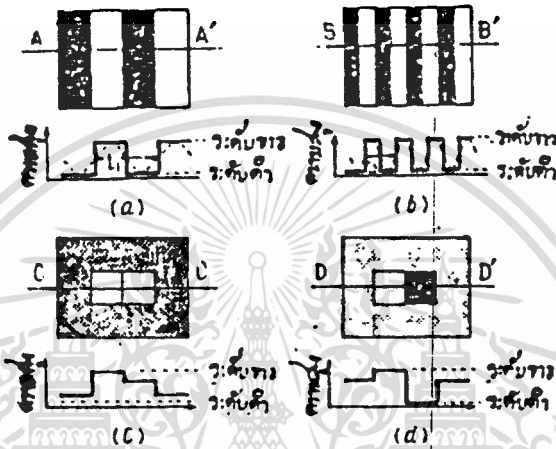
รูปที่ 2.20 แสดงสัญญาณซิงค์ทั้งแนวนอนและแนวตั้ง

รูปที่ 2.20 เป็นรูปคลื่นของสัญญาณซิงค์ซึ่งส่งรวมไปกลับสัญญาณ เมื่อถึงเครื่องรับ ก็จะแยกสัญญาณซิงค์ออกจากสัญญาณภาพ เพื่อไปควบคุมคลื่นสั้นเลื่อยที่ใช้สำหรับการหักเหให้ตรงคลื่นสั้นเลื่อยที่ใช้หักเหทางด้านส่ง

สัญญาณเชิงคี่ทางแวนอนจะเท่ากับ 15,750 เฮิรตซ์ ด้วย ในขณะที่เดียวกันความถี่ในการสแกนทางแนวตั้งเท่ากับ 60 เฮิรตซ์ และความถี่ของสัญญาณเชิงคี่ทางแนวตั้งก็ต้องเท่ากับ 60 เฮิรตซ์ เช่นกัน

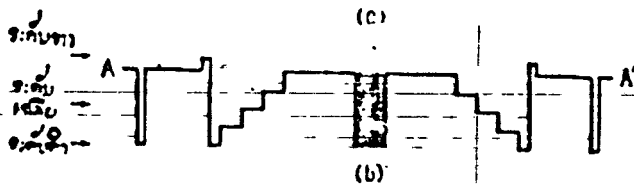
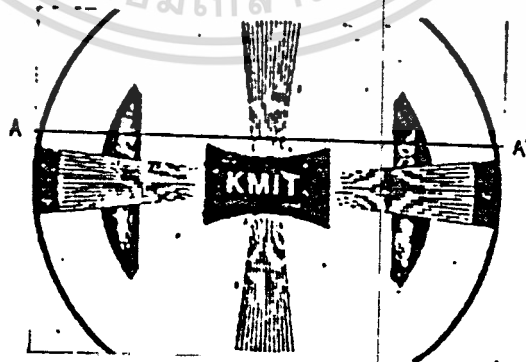
2.2.5 สัญญาณภาพ (Video signal)

เมื่อกำลังโทรทัศน์ถ่ายภาพ หลอดในกล้องก็จะทำหน้าที่เปลี่ยนจุดขาวและจุดดำของภาพให้เป็นสัญญาณกระแสไฟฟ้า สัญญาณนี้เรียกว่า สัญญาณภาพ

รูปที่ 2.21 แสดงภาพและระดับสัญญาณ

จากรูป 2.21 (a) และ (b) แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ภาพและความถี่ของสัญญาณภาพ จะเห็นว่าภาพยิ่งละเอียด (มีจำนวน bar ของขาวและดำมาก) ความถี่ของสัญญาณภาพยิ่งมาก รูป (b) รูป (c) และ (d) แสดงถึงความสูงของสัญญาณภาพกับความเข้ม

รูปที่ 2.22 แสดงสัญญาณภาพจากภาพที่จ่อ โทรทัศน์

รูปที่ 2.22(a) คือ ภาพสำหรับทดสอบ ถ้าพิจารณาเส้นสแกนเส้นหนึ่งคือ AA' จะได้สัญญาณภาพเป็นรูป (b) ภาพที่เริ่มจากสีดำเป็นสีขาวสัญญาณภาพก็เริ่มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามอัตราส่วนของสีขาวที่เพิ่มขึ้น

คุณภาพของภาพ

คุณภาพของภาพที่ได้นั้นนอกจากซึ่งจะต้องตรงกันแล้วจะต้องมี ความสว่าง ความเข้ม รายละเอียดของภาพ และอัตราส่วนความสูงต่อความกว้าง

ความสว่าง (Brightness)

เป็นค่าเฉลี่ยความเข้มของความสว่าง ภาพแต่ละภาพอาจมีความสว่างที่มากหรือน้อยกว่าค่าเฉลี่ยนี้ก็ได้ ความสว่างต้องมีมากพอที่จะดูได้ในตอนกลางวันหรือในห้องที่มีความสว่างปกติ เนื่องจากที่จอภาพสว่างเป็นจุด ๆ ดังนั้นเมื่อดูทั้งจอภาพจะทำให้สว่างลดลง โดยเฉพาะจอภาพยิ่งต้องการความสว่างมาก ในเครื่องรับความสว่างของภาพถูกควบคุมโดยการไบอัส (Bias) ให้กับหลอดภาพ

ความเข้ม (Contrast)

ความเข้มในที่นี้หมายถึง ความแตกต่างระหว่างส่วนที่เป็นสีขาวและส่วนที่เป็นสีดำของภาพนั้น ซึ่งแตกต่างจากความสว่างซึ่งหมายถึง ค่าเฉลี่ยของความเข้ม เพื่อความเหมาะสมหรือเป็นไปตามความต้องการของการดูภาพ การปรับความเข้มควรจะปรับได้ตั้งแต่ความสว่างสุดถึงความมืดสุด การที่จะปรับค่านี้ได้ขึ้นอยู่กับความสูงของสัญญาณภาพ ในเครื่องรับโทรทัศน์การปรับความเข้มคือการปรับความสูงของสัญญาณภาพ

ความเข้มของภาพขึ้นอยู่กับความสว่างด้วย เนื่องจากระดับของแบคกราวนด์ (Background) แสดงถึงส่วนสีดำที่สุดของภาพว่าจะดำเท่าไร แต่ก็ยังถูกจำกัดด้วยความสว่างของห้องด้วยเหมือนกันว่าจะสีดำขนาดไหน ซึ่งจะไม่สามารถที่จะดำได้มากกว่าความสว่างของห้องที่สะท้อนจากจอภาพ ดังนั้นความสว่างภายในห้องจึงไม่ควรที่จะสว่างมากเกินไปเพื่อที่จะได้ดูสีดำให้ดำจริง ๆ

รายละเอียด (Details)

คุณภาพของรายละเอียดซึ่งเรียกว่า ไรโซลูชัน (Resolution) หรือความชัดเจนขึ้นอยู่กับจำนวนส่วนประกอบภาพ (Picture element) ว่ามีมากเท่าไร ยิ่งมีมากภาพก็ยิ่งชัดและคม ดังนั้นเครื่องรับโทรทัศน์ที่มีจำนวนส่วนประกอบภาพมาก ภาพที่ได้ก็ยิ่งชัดเจนมาก ในทางปฏิบัติโดยทั่วไป จะมีประมาณ 350,000 จุด ซึ่งมีความชัดเจนของภาพเทียบได้กับภาพยนตร์

อัตราส่วนของภาพ (Aspect ratio)

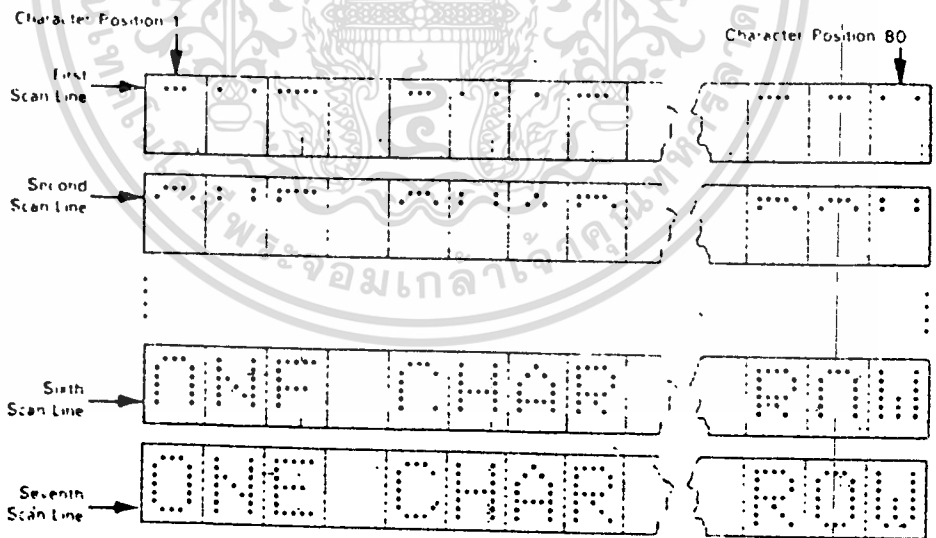
เอกสารนี้เป็นเอกสาร คืออัตราส่วนระหว่างความกว้างและความสูงของจอภาพซึ่งมีมาตรฐาน 4:3 ใน ไม่ว่า ทุกระบบรวมทั้งภาพยนตร์ด้วย ดังนั้นจอภาพจะมีขนาดกว้างเท่าไรก็ตาม ถ้าไม่ใช่อัตราส่วนนี้

จะทำให้การดูภาพคนในจอ ผอมหรืออ้วนกว่าความเป็นจริง

ระยะทางที่ดูถ้าดูใกล้จอเกินไปทำให้เห็นรายละเอียดมาก ภาพจะดูคล้าย ๆ หิมะตกและมองเห็นเส้นสแกนด้วยภาพที่ได้จึงดูค่อนข้างจะหยาบ แต่ถ้าห่างเกินไปก็จะทำให้รายละเอียดของภาพตกลงไป ดังนั้นจึงควรนั่งห่างจากจอโทรทัศน์ให้พอเหมาะโดยปกติประมาณ 4-8 เท่า ของความสูงของจอภาพ

2.3 การแสดงผลด้วยสัญญาณดิจิทัล

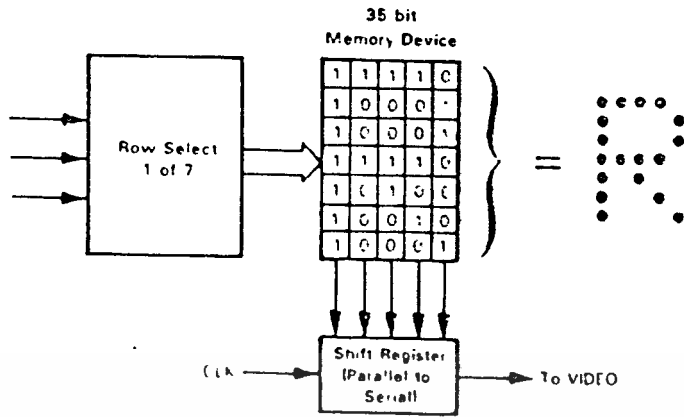
ในการแสดงผลบนจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์โดยทั่วไปจะต้องการสัญญาณอย่างน้อย 3 สัญญาณคือ สัญญาณฮอร์ซิงค์, เวนอร์ซิงค์และสัญญาณวิดีโอ โดยที่สัญญาณฮอร์ซิงค์และเวเนอร์ซิงค์จะทำงานโดยอิสระคือจะมีออสซิลเลเตอร์กำเนิดสัญญาณไปโดยต่อเนื่อง ในขณะที่สัญญาณวิดีโอ นั้นจะต้องถูกควบคุม เนื่องจากว่าสัญญาณวิดีโอจะเป็นตัวบังคับให้ลำโวลตรอนที่เป็นตัวกำเนิดจุดบนจอภาพนั้นสว่างหรือมืด โดยสัญญาณวิดีโอจะต้องถูกควบคุมให้เหมาะสมและเป็นไปตามลำดับ เพื่อให้การแสดงผลภาพนั้นเป็นไปตามรูปแบบที่ต้องการ ซึ่งสัญญาณนี้จะต้องถูกตัดและเหมาะสมในทุกเส้นสแกนไลน์ ดังในรูปที่ 2.23

รูปที่ 2.23 แสดงความสัมพันธ์ของจุดภาพต่อเส้นสแกนไลน์

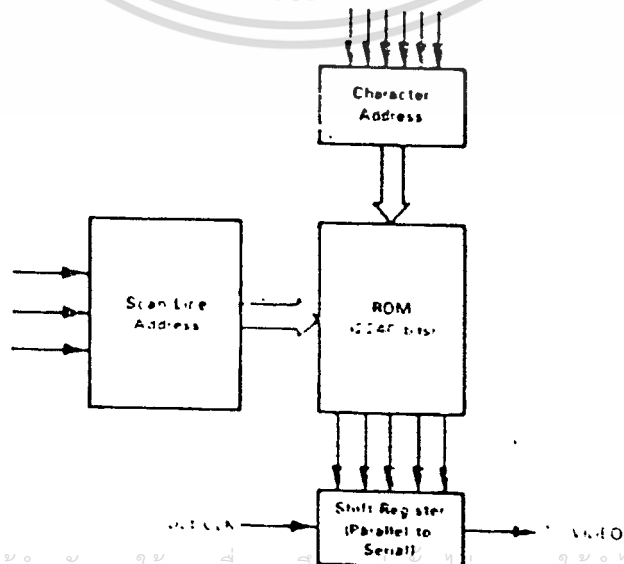
เนื่องจากสัญญาณในคอมพิวเตอร์เป็นสัญญาณดิจิทัลดังนั้นสัญญาณวิดีโอที่ได้จะมีลักษณะเป็นดิจิทัลด้วยคือมีค่าเป็นศูนย์ "0" เมื่อต้องการจุดมืด และมีค่าเป็นหนึ่ง "1" เมื่อต้องการจุดสว่าง ในการแสดงตัวอักษรต่าง ๆ นั้นจะต้องมีคาแรกเตอร์เจเนเรเตอร์ (character generator) ซึ่งเป็นหน่วยความจำที่ใช้เก็บรูปแบบของตัวอักษรต่าง ๆ ไว้โดยอาจจะออกแบบรูป

ไม่ถูกลักษณะของตัวอักษรไว้ในเมตริกซ์ 5*7 ดังแสดงในรูปที่ 2.24

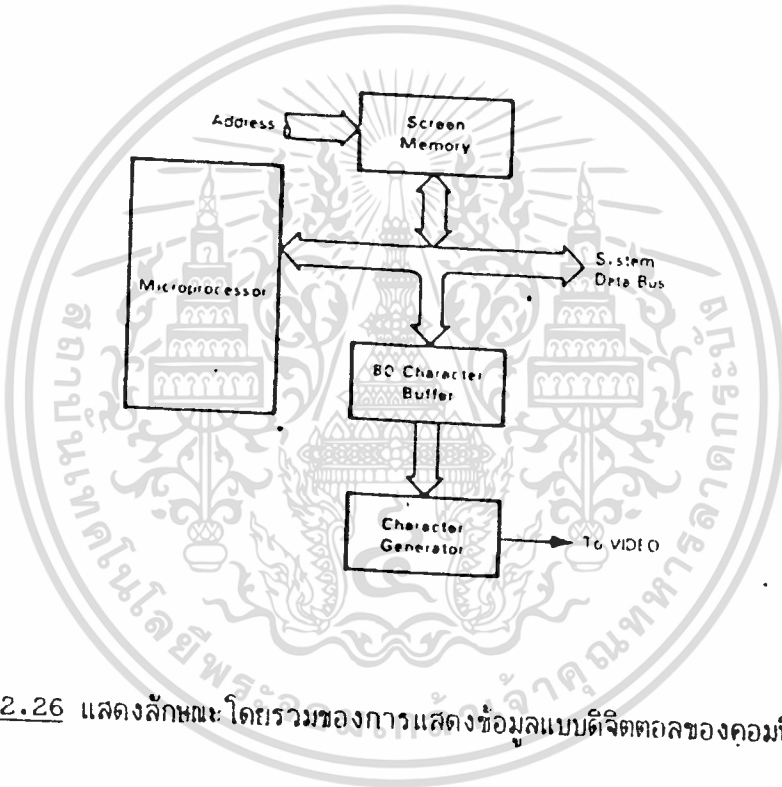
รูปที่ 2.24 แสดงลักษณะรูปแบบของตัวอักษรในคาแรกเตอร์เจน

จากภาพจะเห็นได้ว่าแต่ละตัวอักษรจะถูกสร้างอยู่ในขอบเขตของเมตริกซ์ 5*7 นั่นคือในแต่ละตัวอักษรจะแทนด้วยจุดทั้งสิ้น 35 จุด ซึ่งแต่ละจุดจะสว่างหรือมืด (มีค่าเป็น 1 หรือ 0) ขึ้นอยู่กับรูปแบบของตัวอักษร และด้วยสัญญาณเลือกแถวทั้งสามเส้น (three row-select) เราสามารถที่จะถอดรหัสออกมาเพื่อใช้เลือกแต่ละแถวของทั้ง 7 แถวของตัวอักษรออกมาทำการซิปให้เป็นสัญญาณอนุกรมโดยผ่านส่วนซิปพริสเตอร์ (shift register) แล้วได้เป็นสัญญาณวิดีโอตามที่ต้องการ เนื่องจากในคาแรกเตอร์เจน มีรูปแบบของตัวอักษรอยู่หลายรูปแบบ เพื่อที่จะเลือกตัวอักษรที่ต้องการ เราจะต้องมีสัญญาณมาทำการอ้างตำแหน่งของตัวอักษรนั้น ๆ เพื่อดึงเอาจุดข้อมูลของตัวอักษรนั้นออกมาซิปเป็นสัญญาณวิดีโอ โดยถ้ามีรูปแบบของตัวอักษรทั้งสิ้น 64 รูปแบบตัวอักษร เราจะต้องใช้จำนวนเส้นสัญญาณทั้งสิ้น 6 เส้น ($2^6 = 64$) และขนาดของหน่วยความจำของคาแรกเตอร์เจนจะมีขนาด $64 * 5 * 7 = 2240$ บิต ดังแสดงในรูปที่ 2.25

รูปที่ 2.25 แสดงการอ้างตำแหน่งของคาแรกเตอร์เจน

เนื่องจากสัญญาณต่าง ๆ ที่ได้แสดงออกไปในการแสดง 1 ภาพหรือ เฟรมนั้น จะหมดไปในการแสดงแต่ละครั้ง เพื่อให้ภาพที่ปรากฏบนจอยังคงอยู่เราจะต้องแสดงข้อมูลชุดเดิมซ้ำอีก โดยจะต้องมีหน่วยความจำภาพ (screen memory) เป็นตัวเก็บข้อมูลของจอภาพในขณะนั้น ซึ่งก็คือตำแหน่งของตัวอักษรต่าง ๆ บนจอภาพนั่นเอง และจากหน่วยความจำภาพนี้เองที่จะเป็นตัวส่งสัญญาณที่ใช้ในการอ้างตำแหน่งตัวอักษรในคาแรกเตอร์เจน ซึ่งในการอ้าง, ดึงและชินข้อมูลนี้จะต้องสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ดังนั้นส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จะถูกต้องควบคุมโดยไมโครโพรเซสเซอร์ (microprocessor) ดังแสดงในรูปที่ 2.26

รูปที่ 2.26 แสดงลักษณะโดยรวมของการแสดงข้อมูลแบบดิิจิตอลของคอมพิวเตอร์

จากลักษณะการแสดงผลทางจอภาพวิธีนี้ ได้ถูกนำมาเป็นแนวความคิดหนึ่งในเครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นออสซิลโลสโคปนี้ ดังจะได้กล่าวในบทต่อไป

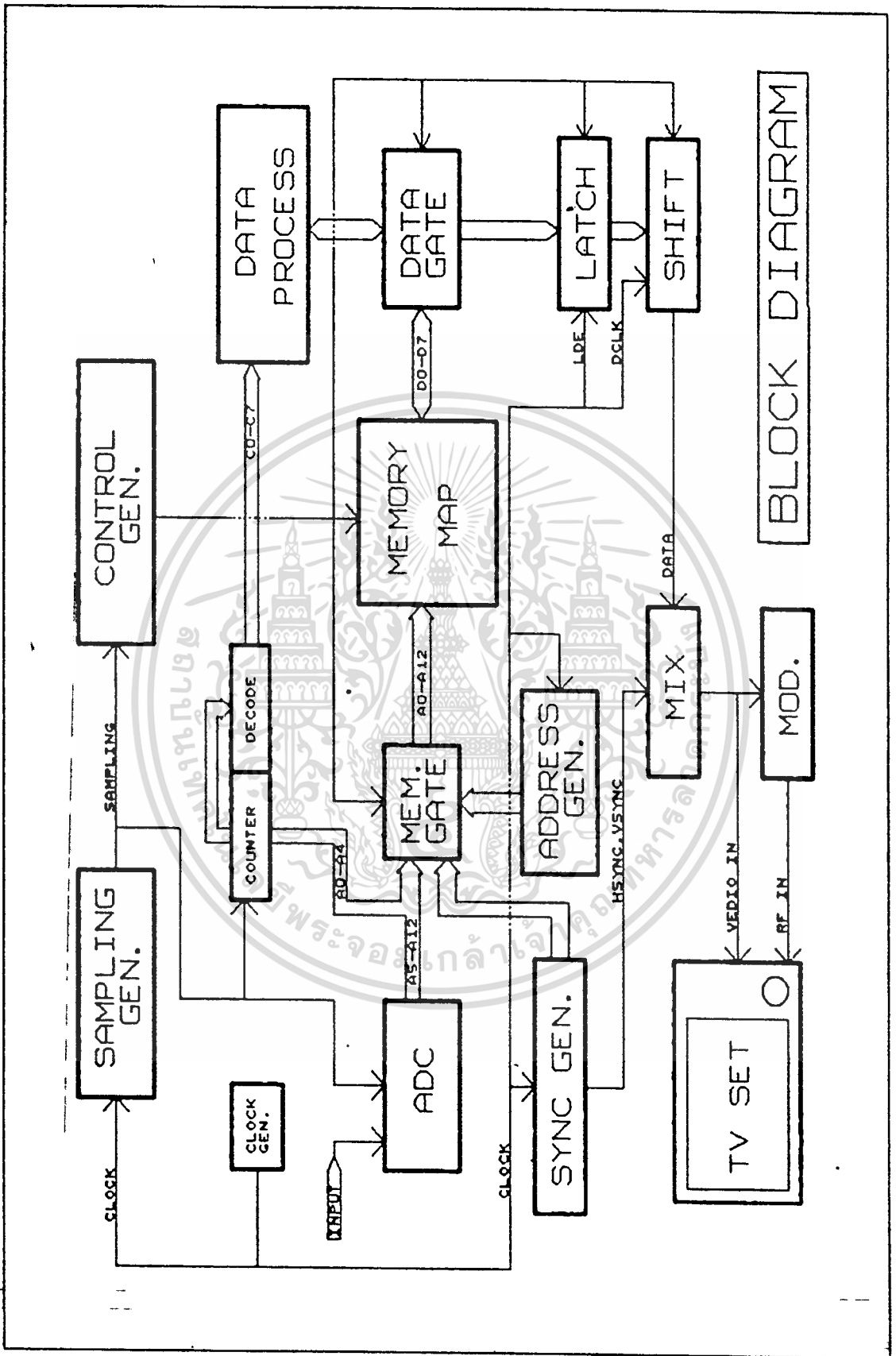
บทที่ 3

การออกแบบและการทำงานของวงจร

เครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์ให้เป็นออสซิลโลสโคป (TV SCOPE ADAPTOR) เกิดจากความคิดที่จะนำเอาโทรทัศน์ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญและมีราคาแพงเหมือนกันกับในออสซิลโลสโคปคือ จอภาพซีอาร์ที มาใช้ในการแสดงลักษณะของสัญญาณแทนออสซิลโลสโคป ซึ่งจะทำให้เราได้เครื่องมือชนิดใหม่ที่มีราคาถูกกว่าการใช้โทรทัศน์ที่มีอยู่ทั่วไปในทุก ๆ บ้าน โดยที่ไม่ต้องมีการดัดแปลงใดๆ ทั้งสิ้น

หลักการทำงานของเครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์ให้เป็นออสซิลโลสโคปสามารถแสดงได้ดังบล็อกไดอะแกรมในรูปที่ 3.1 ซึ่งอธิบายได้ดังนี้คือ เมื่อสัญญาณอินพุตถูกป้อนเข้ามา สัญญาณจะถูกเปลี่ยนให้เป็นสัญญาณดิจิทัลที่ส่วนเปลี่ยนสัญญาณต่อเนื่องให้เป็นสัญญาณดิจิทัล (ADC: Analog to Digital Converter) โดยที่แอมพลิจูดของสัญญาณเข้าค่าหนึ่งจะให้ค่าของสัญญาณดิจิทัลค่าหนึ่ง แล้วนำเอาสัญญาณดิจิทัลนี้ไปใช้ในการอ้างตำแหน่งของหน่วยความจำร่วมกับสัญญาณที่ได้มาจากส่วนตัวนับ (Counter) ที่ส่วนหน่วยความจำ (Memory Map) เมื่ออ้างตำแหน่งของแอดเดรสได้ก็จะนำข้อมูลในตำแหน่งนั้นไปทำการกำหนดค่าของแต่ละบิตที่ส่วนดาต้าโพรเซส (Data Process) และเมื่อทำการประมวลผลเสร็จข้อมูลนั้นก็จะถูกส่งกลับมาเก็บที่หน่วยความจำ แล ดาต้าแอดเดรสเดิม จากนั้นการทำงานจะทำเช่นเดิมจนกระทั่งครบทั้งหน่วยความจำภายในหนึ่งรอบของการทำงานจะถูกควบคุมให้เป็นไปตามจังหวะของสัญญาณแซมปลิงจากส่วนสร้างสัญญาณแซมปลิง (Sampling gen.) เมื่อเก็บข้อมูลครบแล้วต่อไปก็จะเป็นการนำเอาข้อมูลออกมาแสดงโดยการอ้างตำแหน่งแอดเดรสนั้นจะใช้สัญญาณจากส่วนสร้างสัญญาณซิงค์ (Sync gen.) มาใช้ในการอ้าง ข้อมูลที่ได้ออกมาจะถูกเก็บที่ส่วนแลตช์ (latch) ไว้ก่อนที่จะถูกนำมาเลื่อนที่ส่วนเลื่อนข้อมูล (shift) ข้อมูลที่เลื่อนออกมาจะถูกนำมารวมกับสัญญาณซิงค์ต่าง ๆ ที่ส่วนรวมสัญญาณ (Mix) ซึ่งสัญญาณที่ได้ในตอนนี้จะ เป็นสัญญาณภาพวิดีโอ (video signal) พร้อมทั้งจะป้อนเข้าโทรทัศน์ได้ในกรณีที่โทรทัศน์นั้นมีช่องวิดีโออิน (video in) หรืออาจจะนำสัญญาณนี้ไปทำการมอดูเลต (modulate) ให้เป็นสัญญาณอาร์เอฟ (RF signal) แล้วจึงป้อนเข้าโทรทัศน์ได้เช่นกัน การแสดงภาพจะใช้ระยะเวลาหนึ่งแล้วก็จะทำการเคลียร์ข้อมูลในหน่วยความจำก่อนที่จะเริ่มต้นรอบของการเก็บข้อมูลดังกล่าวมาแล้วอีกครั้ง ดังนั้นภาพที่ได้จะมีลักษณะเป็นภาพที่ไม่ต่อเนื่องซึ่งในแต่ละภาพจะใช้ระยะเวลาแสดงเท่ากัน

ก่อนที่จะกล่าวถึงการทำงานโดยละเอียดของส่วนต่าง ๆ จะขออธิบายถึงลักษณะของหน่วยความจำรวมทั้งการอ้างตำแหน่งแอดเดรสด้วย ในการแสดงภาพบนจอโทรทัศน์นี้เราได้ทำการแบ่งจอออกเป็นจุดเล็ก ๆ ขนาด 256×256 จุด โดยที่แต่ละจุดจะแทนด้วยข้อมูลแต่ละบิตในหน่วยความจำ ดังนั้นถ้าเราจัดให้แต่ละจุดที่เรียงกันในแนวนอนเป็นข้อมูลในหนึ่งไบต์ของหน่วยความจำแล้วจำนวนไบต์ในแนวนอนจะเท่ากับ $256/8 = 32$ ไบต์ ในขณะที่จำนวนไบต์ในแนว

รูปที่ 3.1 แสดงภาพบล็อกไต่ของวงจร

ตั้งจะเท่ากับจำนวนแถวคือ 256 ไบต์ ดังนั้นเราจะได้จำนวนไบต์ที่ต้องใช้ในหน่วยความจำภาพทั้งหมดเท่ากับ $256 \times 32 = 8192$ ไบต์ หรือ 8 กิโลไบต์

เนื่องจากจำนวนไบต์ในแวนอนคือ 32 ไบต์ เราจึงต้องใช้จำนวนเส้นแอดเดรสในการอ้างตำแหน่งเท่ากับ 5 เส้น ($2^5 = 32$) ส่วนจำนวนเส้นแอดเดรสที่ใช้ในแนวตั้งต้องใช้ทั้งสิ้น 8 เส้น ($2^8 = 256$) ซึ่งลักษณะของหน่วยความจำภาพและการอ้างแอดเดรสเป็นดังรูปที่ 3.2

column row A0-A4	00(H)	01(H)	02(H)	1F(H)	
A5-A12					
00(H)					
01(H)					
02(H)					
03(H)					
FE(H)					
FF(H)					

รูปที่ 3.2 แสดงลักษณะการอ้างแอดเดรสของหน่วยความจำภาพ

ซึ่งการกำหนดจุดในหน่วยความจำภาพจะกระทำจากด้านซ้ายไปขวา โดยในการกำหนดจุดหนึ่งจุดจะใช้สัญญาณแชนเปลิ่งหนึ่งครั้ง เพราะฉะนั้น ในการเก็บข้อมูลหนึ่งภาพจะใช้สัญญาณแชนเปลิ่งทั้งสิ้นเท่ากับ 256 ครั้ง

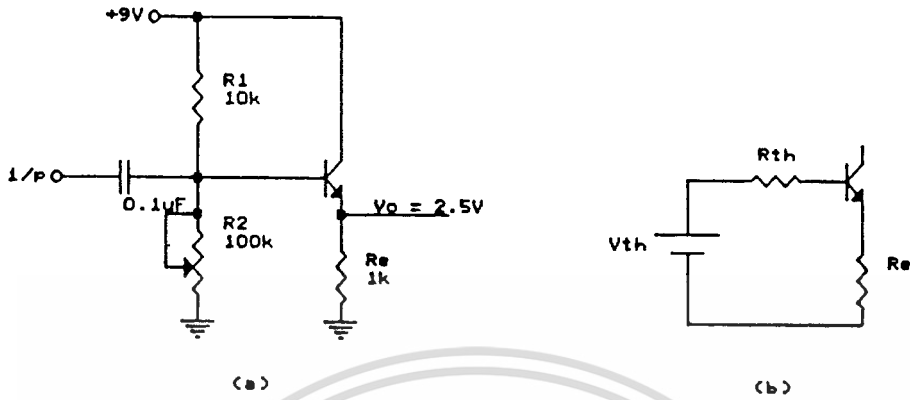
ส่วนประกอบในแต่ละบล็อกมีลักษณะวงจรและการทำงานของแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

3.1 ส่วนแปลงสัญญาณเข้าให้เป็นสัญญาณดิจิทัล (ADC)

เริ่มด้วยการยกกระดบสัญญาณอินพุทให้เป็นบวกและเนื่องจากกระดบแรงดันที่ใช้ในการเปรียบเทียบ (V_{ref}) ของชิพเปลี่ยนสัญญาณต่อเนื่องให้เป็นสัญญาณดิจิทัล (analog to digital) มีค่าเท่ากับ 5 โวลต์ จึงต้องทำการยกกระดบสัญญาณขึ้นไป 2.5 โวลต์ ทั้งนี้เพื่อให้การสวิงของสัญญาณอินพุทมีค่าได้สูงที่สุด โดยค่าสูงสุดของสัญญาณที่เข้ามีค่าได้ไม่เกิน $5 V_{p-p}$ นั่นคือสัญญาณเข้าจะต้องมีการสวิงอยู่ระหว่างค่า 0-5 โวลต์ก่อนที่จะป้อนให้กับชิพเปลี่ยนสัญญาณต่อเนื่องให้เป็นสัญญาณดิจิทัลซึ่งในที่นี้ใช้ชิพ CA3306 ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้สำหรับความรู้ซึ่งรวมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
วงจรที่ใช้ในการยกกระดบนี้เราใช้วงจรคอมมอนคอลเลคเตอร์ (Common collector) ดัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.3(a) ซึ่งทำการคำนวณหาค่าความต้านทานต่างๆ ได้ดังนี้

รูปที่ 3.3 (a) แสดงวงจรยกแอมป์สัญญาณอินพุต
(b) แสดงวงจรเสมือนของรูป (a)

เราต้องการ $V_o = 2.5$ โวลต์

ถ้าเรากำหนดให้กระแสคอลเลคเตอร์ $I_c = 2.5$ มิลลิแอมป์

เราจะได้ความต้านทาน $R_L = 2.5 \text{ V} / 2.5 \text{ mA} = 10$ กิโลโอห์ม

เพื่อหาค่า R_1 และ R_2 เราจะเขียนวงจรเสมือนได้ดังรูปที่ 3.3(b)

โดยที่ $R_{th} = R_1 // R_2$ และ $V_{th} = V_{cc} * R_{th} / R_1$

$$V_{th} = V_{be} + I_c * R_{th} / \beta + 2.5$$

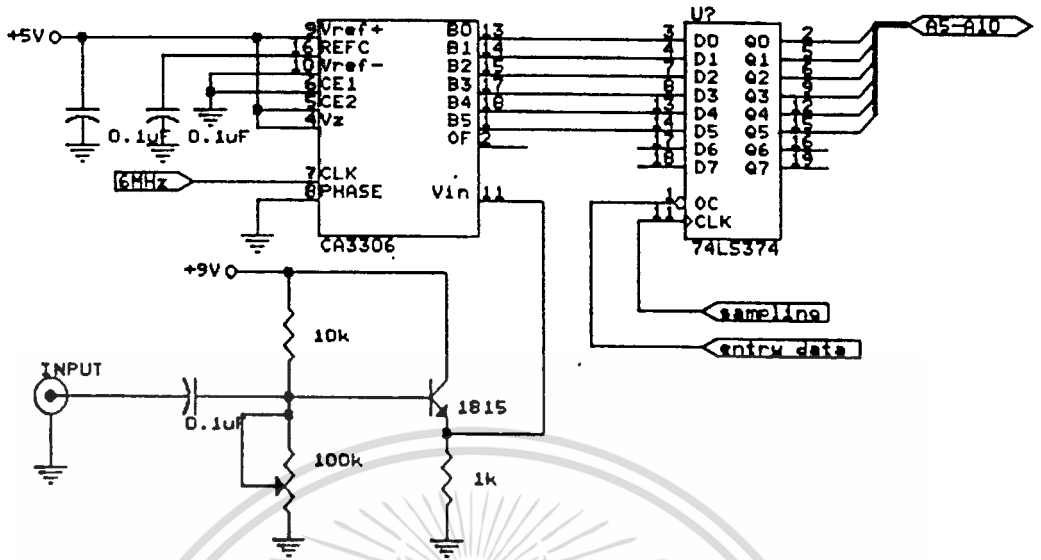
$$= 3.2 \cong 4 \text{ โวลต์}$$

ดังนั้นอัตราส่วนของ $R_1 : R_2 = 1:4$

ถ้าเราใช้ $R_1 = 10$ กิโลโอห์ม จะได้ $R_2 = 40$ กิโลโอห์ม

ดังนั้นเราจะใช้ $R_2 = 100$ กิโลโอห์มแบบปรับค่าได้ซึ่งใช้ในการปรับให้ได้แรงดันที่ต้องการ

สัญญาณที่ได้จากการยกแอมป์จะป้อนให้กับชิพ CA 3306 ซึ่งจะให้เอาท์พุทออกมา 6 บิตต่อเข้ากับบัฟเฟอร์คือ 74LS374 แล้วนำไปใช้ในการอ้างตำแหน่งแอดเดรสต่อไป โดยที่บัฟเฟอร์จะถูกควบคุมด้วยสัญญาณแชนเปลิ่งที่ขา 11 (CLK) ของชิพ 74LS374 นั่นคือข้อมูลจะถูกนำเข้ามาเก็บที่บัฟเฟอร์ตามสัญญาณแชนเปลิ่งแล้วข้อมูลจะถูกปล่อยออกมาในจังหวะการอ่านและเขียนของช่วงการเก็บข้อมูล ซึ่งควบคุมด้วยสัญญาณอ่านและเขียน (read/write signal) ที่ขา 1 (OC) ของบัฟเฟอร์ ลักษณะของวงจรส่วนนี้แสดงได้ดังรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 แสดงส่วนแปลงสัญญาณเข้าให้ เป็นสัญญาณดิจิทัล

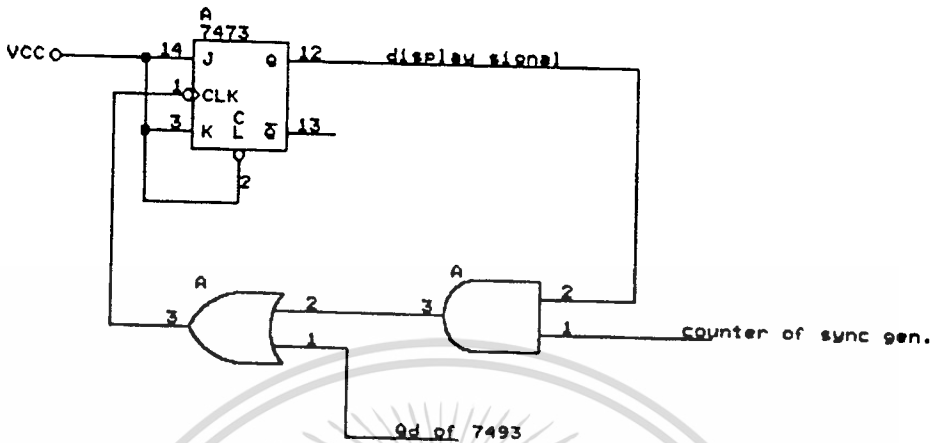
3.2 ส่วนสัญญาณควบคุม (Signal Control)

สัญญาณควบคุมต่างๆ จะเริ่มต้นมาจากสัญญาณแหลมปลั่งที่ป้อนเข้ามา ซึ่งสัญญาณนี้จะเป็นตัวที่จะมาทริก (trig) ให้เกิดสัญญาณต่างๆ สัญญาณที่สำคัญมีดังนี้คือ

3.2.1 สัญญาณอ่านและเขียน (read and write signal) โดยการใช้โมโนสเตเบิลมัลติไวเบเตอร์ (monostable multivibrator) เป็นตัวสร้างพัลส์ (pulse) โดยการใช้ขอบขาขึ้นของสัญญาณแหลมปลั่งเป็นตัวทริกให้เกิดสัญญาณอ่าน แล้วใช้ขอบขาขึ้นของสัญญาณอ่านไปทริกให้เกิดสัญญาณเขียน เพื่อให้การอ่านและเขียนข้อมูลใช้เวลาที่น้อยที่สุดช่วงเวลาของแต่ละสัญญาณจะเท่ากับเวลาที่ใช้ในการเข้าถึงหน่วยความจำ (access time) ทั้งของการอ่านและเขียน ซึ่งสำหรับชิปที่ใช้นี้มีเวลาการเข้าถึงหน่วยความจำเท่ากับ 150 นาโนวินาที โดยค่าความต้านทานและค่าคาปาซิเตอร์ที่ใช้มีค่าดังนี้ $R = 3.3$ กิโลโอห์ม , $C = 30$ pF

3.2.2 สัญญาณแสดงภาพ (display signal) โดยการใช้ชิป 7473 ซึ่งเป็นฟลิปฟลอปแบบ เจเคฟลิปฟลอป (JK Flip Flop) เป็นตัวกำเนิดพัลส์นี้ ช่วงเวลาการแสดงผลนี้จะเริ่มขึ้นเมื่อมีการเก็บข้อมูลเข้าหน่วยความจำครบหมดแล้ว ด้วยการใช้ขอบขาลงของตัวนับ (counter) ที่ใช้ในการอ้างแอดเดรสสิ้นสุดท้ายคือ ขาที่ 11 (QD) ของชิป 7493 ตัวที่สองมาทริกที่ขา CLK ของ 7473 ซึ่งต่ออยู่ในลักษณะที่อ็อกเกิล (toggle) คือขา J และ K ต่อกับแรงดันไฟบวก (Vcc) ให้เปลี่ยนสถานะจากต่ำไปเป็นสูง ซึ่งช่วงเวลานี้สัญญาณสถานะสูงนี้จะไปควบคุมให้ทำการแสดงผล การแสดงผลจะกระทำไปในระยะเวลาหนึ่งโดยการใช้ตัวนับ 4040 ตัวหนึ่งนับจำนวนภาพที่ทำการแสดง โดยการนับจากสัญญาณเวอร์ซิงค์ (VSYNC) เมื่อนับครบตามที่ต้องการแล้วก็จะใช้ขอบขาลงของตัวนับนั้นไปทริกการทริก 7473 ให้เปลี่ยนสถานะเอาท์พุท

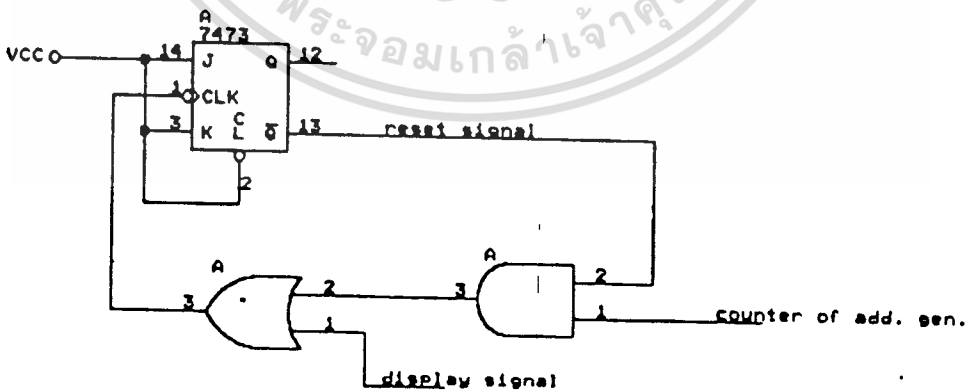
เป็นค่าอีกนั้นคือการแสดงภาพสิ้นสุดแล้ว ลักษณะของการต่อใช้ชิพ 7473 แสดงได้ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 แสดงวงจรสร้างสัญญาณแสดงภาพ

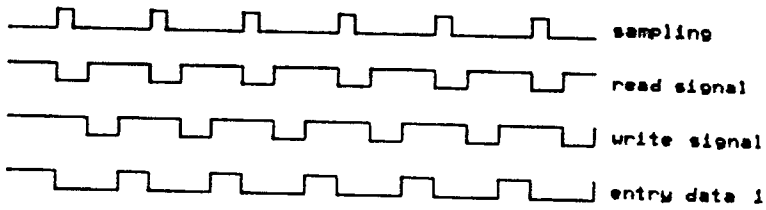
3.2.3 สัญญาณเคลียร์ข้อมูล (Reset signal)

ใช้ในการเคลียร์ข้อมูลในหน่วยความจำภาพหลังจากทำการแสดงภาพนั้นแล้ว เพื่อเตรียมรับข้อมูลชุดใหม่เข้ามา ดังนั้นสัญญาณนี้จะต้อง เกิดหลังจากสัญญาณแสดงภาพ เราจึงนำเอาขอบขาลงของสัญญาณภาพนี้มาที่กรีก 7473 ซึ่งต่อในลักษณะที่ออก เกิล เช่นเดียวกันกับของสัญญาณแสดงภาพ และใช้สัญญาณจากตัวนับ 4040 ที่ใช้ในการอ้างแอดเดรสเพื่อเคลียร์ข้อมูลมาที่กรีก 7473 ให้สัญญาณเคลียร์ข้อมูลหมดไป แต่สัญญาณนี้จะใช้ดึงมาจาก ๕ แทน ดังแสดงในรูปที่ 3.6

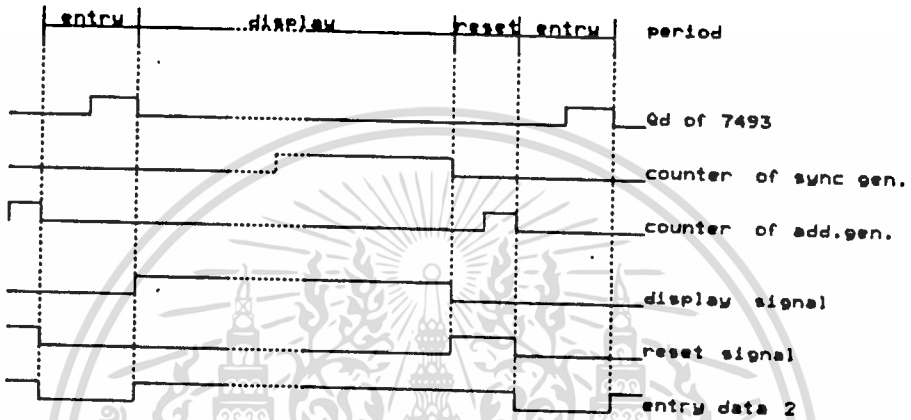

รูปที่ 3.6 แสดงวงจรสร้างสัญญาณเคลียร์ข้อมูล

สัญญาณควบคุมที่ได้กล่าวมานี้ เป็นสัญญาณหลักที่นำมาใช้ควบคุมส่วนต่างๆ ในวงจรซึ่งลักษณะของสัญญาณแสดงได้ดังไดอะแกรมในรูปที่ 3.7

(a)

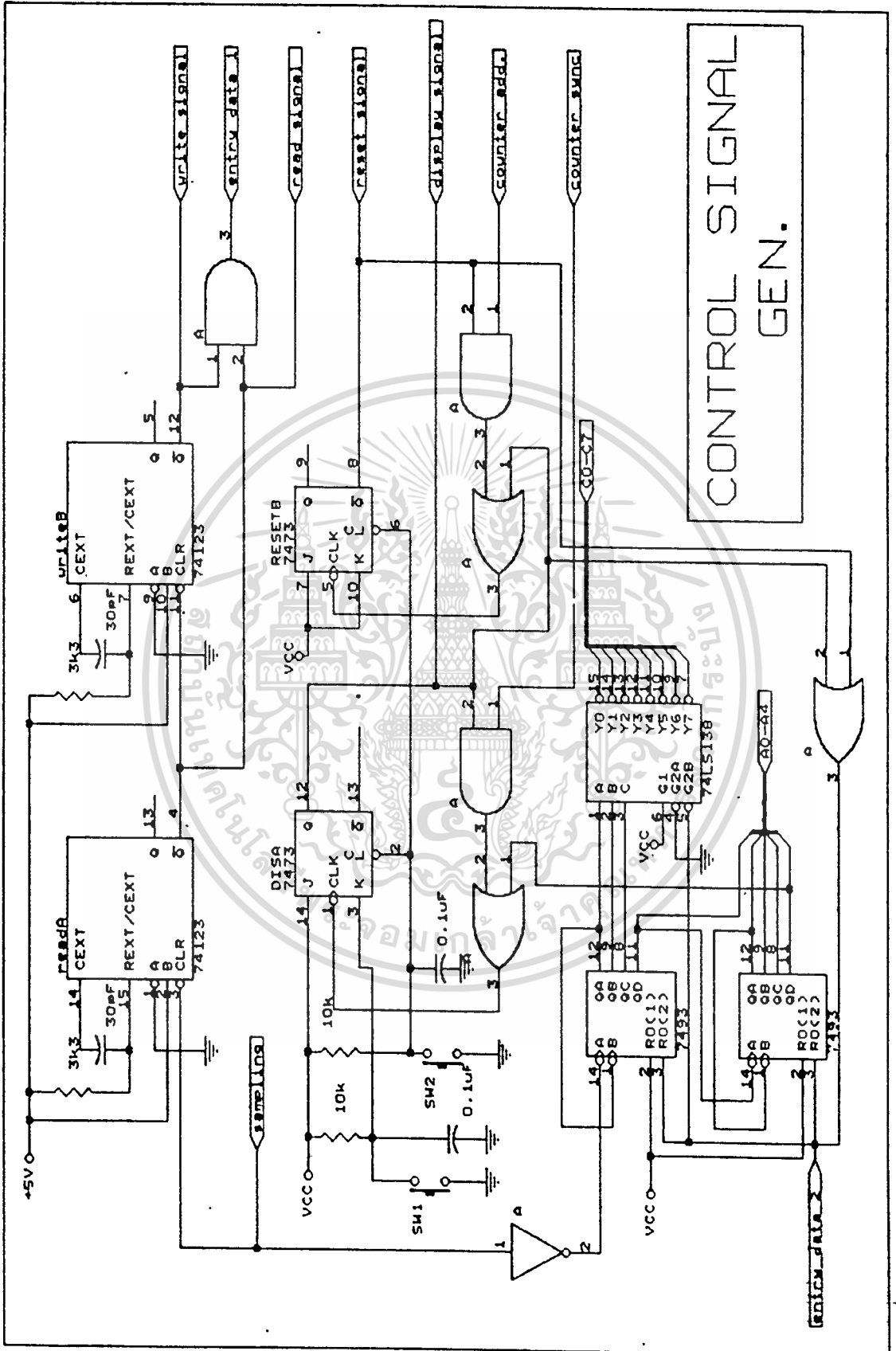
(b)

รูปที่ 3.7 แสดงไดอะแกรมเวลาของสัญญาณควบคุมต่าง ๆ

ส่วนวงจรของส่วนสร้างสัญญาณควบคุมแสดงได้ดังรูปที่ 3.8 ซึ่งจากภาพจะมีส่วนประกอบอื่นอีกโดยแต่ละตัวทำหน้าที่ดังนี้

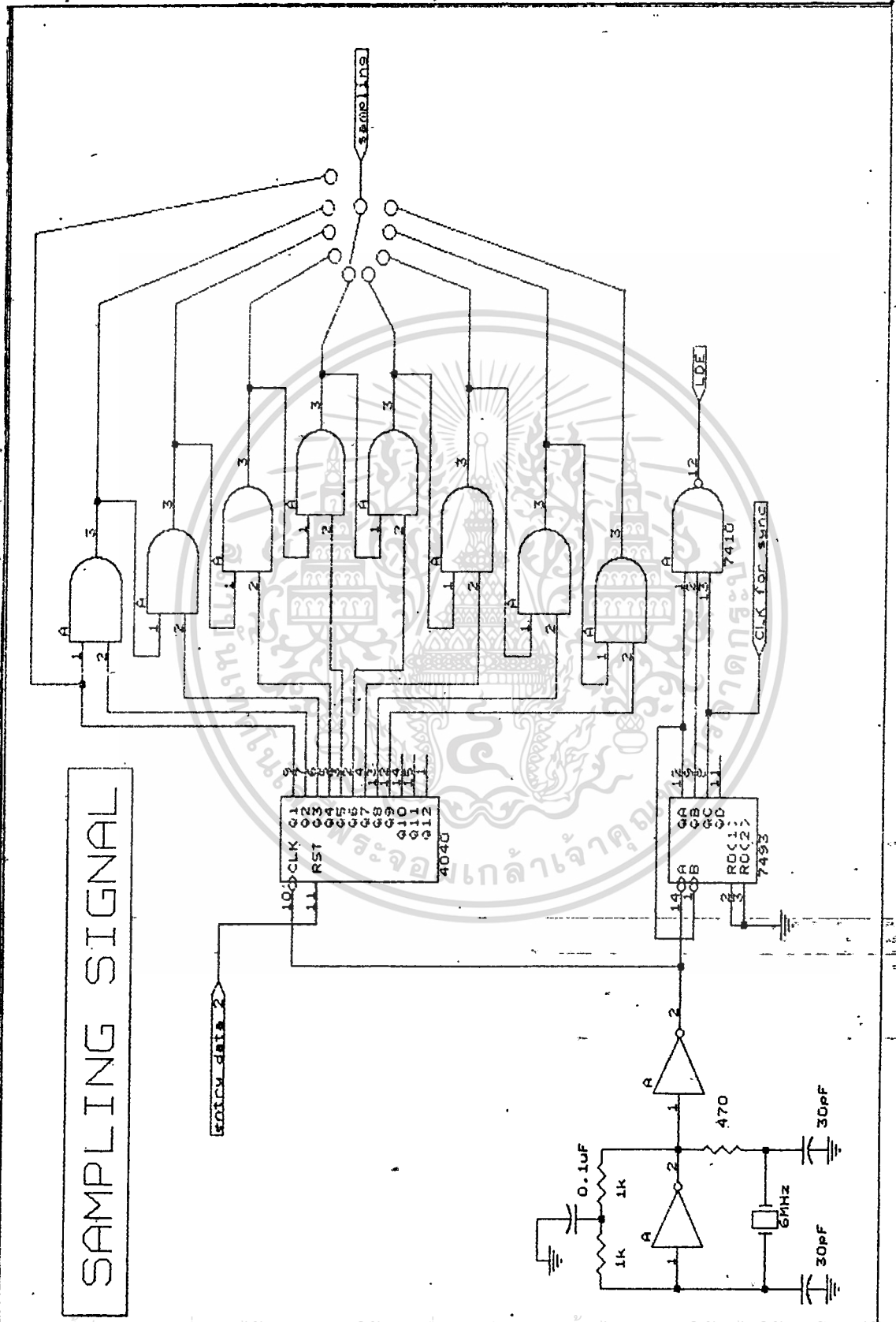
- Sw1 ใช้กดในกรณีที่ต้องการให้ภาพที่แสดงนั้นค้างไว้ตราบใดที่ยังกดสวิตช์นี้อยู่ ซึ่งก็คือเป็นการเพิ่มเวลาของสัญญาณแสดงภาพออกป็นตัวเอง
- Sw2 ใช้ในการรีเซ็ตการทำงานของวงจรให้ไปเริ่มที่การ เคลียร์ข้อมูลในหน่วยความจำภาพ
- ชิป 74LS138 ใช้ในการถอดรหัสสัญญาณจากตัวนับ 7493 (3บิตแรก) เพื่อนำไปอ้างข้อมูลแต่ละบิตในหนึ่ง ไบต์ที่อ่านออกมาจากหน่วยความจำภาพของช่วงการเก็บข้อมูล ซึ่งจากการถอดรหัสจากตัวนับจะทำให้การอ้างบิตของข้อมูล เรียงจากบิตแรก(๐) ไปบิตสุดท้าย(7) โดยจะเรียงไปตามจังหวะของสัญญาณแชมป์ลิ่งที่ป้อนให้กับตัวนับ 7493
- ชิป 7493 ซึ่งเป็นตัวนับโดยจะนับสัญญาณแชมป์ลิ่ง 3บิตแรกจะใช้เป็นรหัสในการอ้างบิตของข้อมูล ส่วนอีก 5บิตจะใช้ในการอ้างตำแหน่งแอดเดรสของคอลัมน์ของหน่วยความจำภาพ ซึ่งจะอ้างได้ 32 ตำแหน่งตามที่ได้อกล่าวมาแล้วข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารของงานวิจัยที่จัดทำขึ้นโดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และจะถูกลบออกจากระบบโดยอัตโนมัติหลังจากที่งานวิจัยนี้เสร็จสิ้นการดำเนินงานแล้ว หากท่านใดต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อที่งานวิจัยนี้

รูปที่ 3.8 แสดงวงจรสร้างสัญญาณควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในระบบคอมพิวเตอร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SAMPLING SIGNAL

clock_data 2

sample_lms

CLK for 7410

LDE

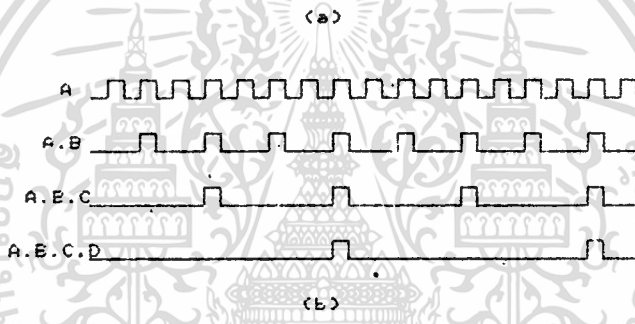
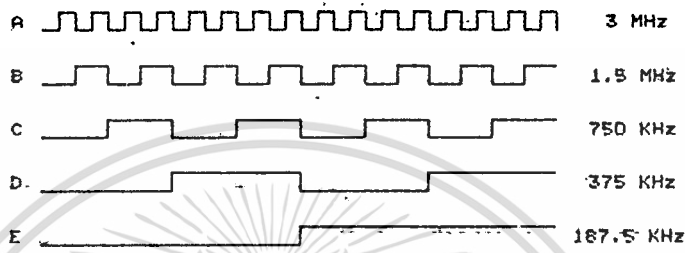
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนิตยสารในวงแคบเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.9 แสดงวงจรส่วนสร้างสัญญาณแชนเนลลิง

3.3 ส่วนสร้างสัญญาณแซมปลิ่ง (Sampling gen.)

แสดงได้ดังรูปที่ 3.9 จากภาพจะเห็นได้ว่ามีตัวกำเนิดสัญญาณนาฬิกาซึ่งจะป้อนสัญญาณให้กับตัวนับคือ 4040 และที่เอาท์พุทแต่ละขาจะต่ออยู่กับแอนด์เกต (AND gate) เพื่อเป็นการสร้างสัญญาณแซมปลิ่งให้มีความถี่ที่ต่างกัน ดังแสดงได้ในรูปที่ 3.10

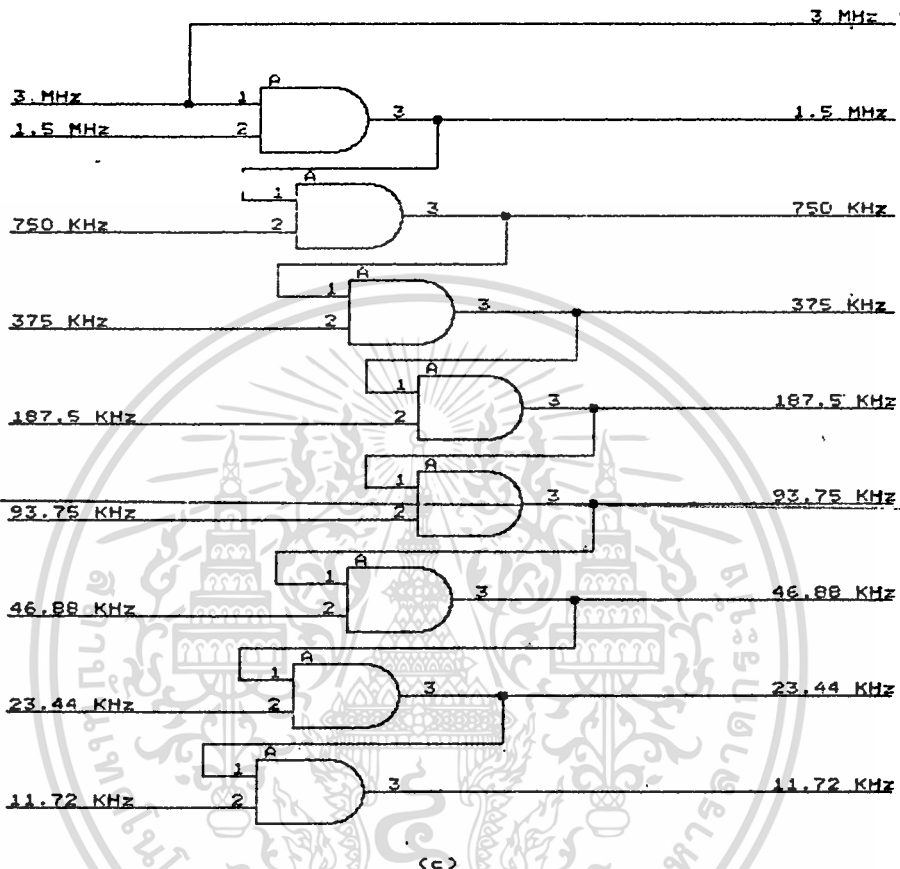
รูปที่ 3.10 แสดงไทม์แอกวเวล (a) ของสัญญาณจากตัวนับ (b) ของสัญญาณแซมปลิ่ง

โดยในภาพที่ 3.10 (a) เป็นสัญญาณที่จะได้จากขาของตัวนับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความถี่ที่ได้จากการนับสองคือ 3 MHz (เมื่อป้อนสัญญาณนาฬิกาให้ 6 MHz) ดังนั้นความกว้างของพัลส์ที่ได้คือ $(1 / 3 \text{ MHz}) / 2 = 150$ นาโนวินาที ซึ่งเป็นเวลาที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการเข้าถึงหน่วยความจำ (Access time) จึงเป็นความถี่ที่สูงที่สุดที่สามารถจะใช้ได้

จากภาพที่ 3.10 (b) จะแสดงลักษณะของสัญญาณแซมปลิ่งที่ได้ที่ขาเอาท์พุทของแอนด์เกตแต่ละตัว ซึ่งจะเห็นได้ว่าความถี่แซมปลิ่งที่ได้มีค่าลดลงไปสองเท่าของความถี่ต้น ดังต่อไปนี้

- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่ขาอินพุทของแอนด์เกตตัวที่ 1 = 3.0 เมกกะเฮิรตซ์
- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 1 = 1.5 เมกกะเฮิรตซ์
- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 2 = 750 กิโลเฮิรตซ์
- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 3 = 375 กิโลเฮิรตซ์
- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 4 = 187.5 กิโลเฮิรตซ์
- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 5 = 93.75 กิโลเฮิรตซ์
- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 6 = 46.88 กิโลเฮิรตซ์
- ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 7 = 23.44 กิโลเฮิรตซ์

ความถี่แซมปลิ่งที่ได้ที่เอาท์พุทของแอนด์เกตตัวที่ 8 = 11.72 กิโลเฮิรตซ์
 ดังแสดงในภาพที่ 3.10 (c)

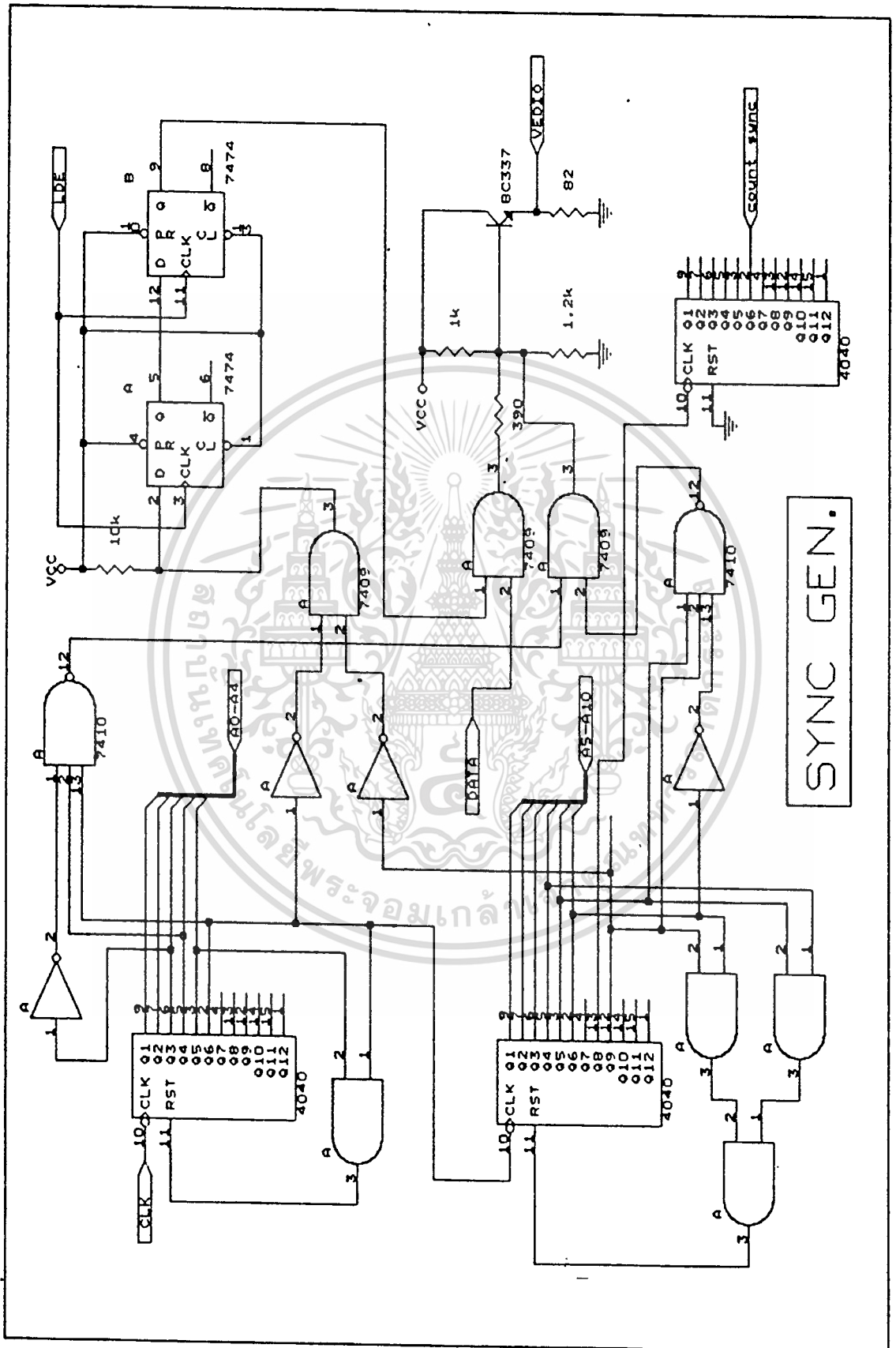

รูปที่ 3.10 (c) แสดงความถี่แซมปลิ่งที่ได้ในแต่ละจุด

3.4 ส่วนสร้างสัญญาณซิงค์ (SYNC gen.)

เราจะต้องสร้างสัญญาณซิงค์ให้เหมาะสมกับระบบของโทรทัศน์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปคือระบบ PAL ซึ่งมีความถี่ออร์ซิงค์(HSYNC)เท่ากับ 15625 เฮิรตซ์และความถี่เวอร์ซิงค์(VSYNC)เท่ากับ 50 เฮิรตซ์ นอกจากนี้ยังมีสัญญาณแบลิ่งค์ของด้านเออร์แลน เวอร์อีกด้วย

จากที่ทราบมาแล้วว่าเราต้องสร้างสัญญาณออร์ซิงค์ที่ความถี่ 15625 เฮิรตซ์หรือทุกๆ 64 ไมโครวินาทีและนาน 5 ไมโครวินาที(ความกว้างของพัลส์) จากความถี่ 6 เมกะเฮิรตซ์เรานำมาหารแปดเป็นสัญญาณ 750 กิโลเฮิรตซ์ แล้วเพื่อให้ได้ความถี่ที่ต้องการ เราจะต้องหารความถี่ 750 กิโลเฮิรตซ์ด้วย 48 (750000/15625=48)หรือเท่ากับ 30H (เลขฐานสิบหก) ในที่นี้เราใช้พิน 4040 เป็นตัวหารโดยการนำเอาเอาท์พุทจากขา 3 (Q5)และขา 2 (Q6) มาแอนด์กันแล้วนำไปรีเซ็ต 4040 ก็จะได้วงจรหาร 48 ตามต้องการ ส่วนสัญญาณออร์ซิงค์เราจะได้จากการดึงเอาท์พุทจากขาของ 4040 ไปต่อกับเกตดังในรูปที่ 3.11 และเอาท์พุทที่ขา 2 (Q6) ก็นำไปเป็นช่วงเวลาแบลิ่งค์ และเป็นสัญญาณนาฬิกาให้กับตัวนับ 4040 ของสัญญาณเวอร์ซิงค์อีกด้วย

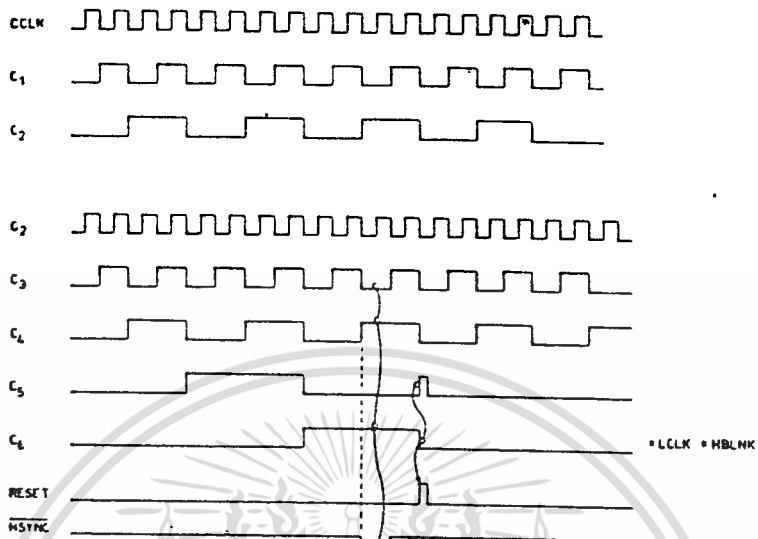

SYNC GEN.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

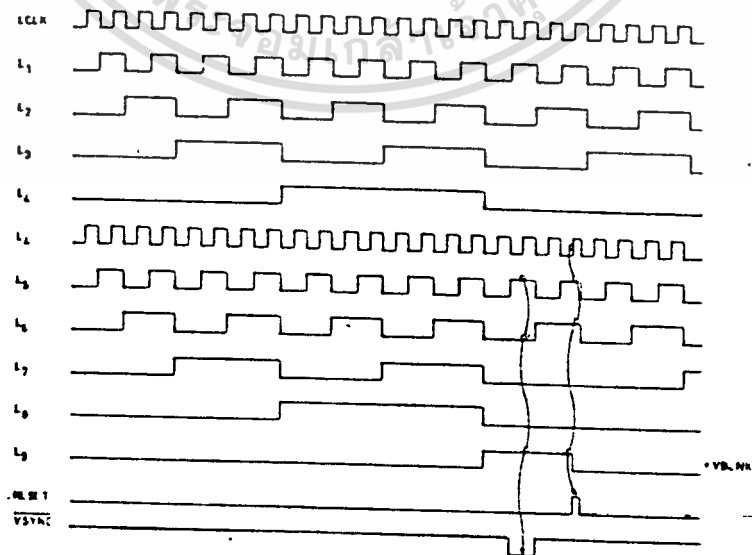
รูปที่ 3.11 แสดงวงจรส่วนสร้างสัญญาณซิงค์

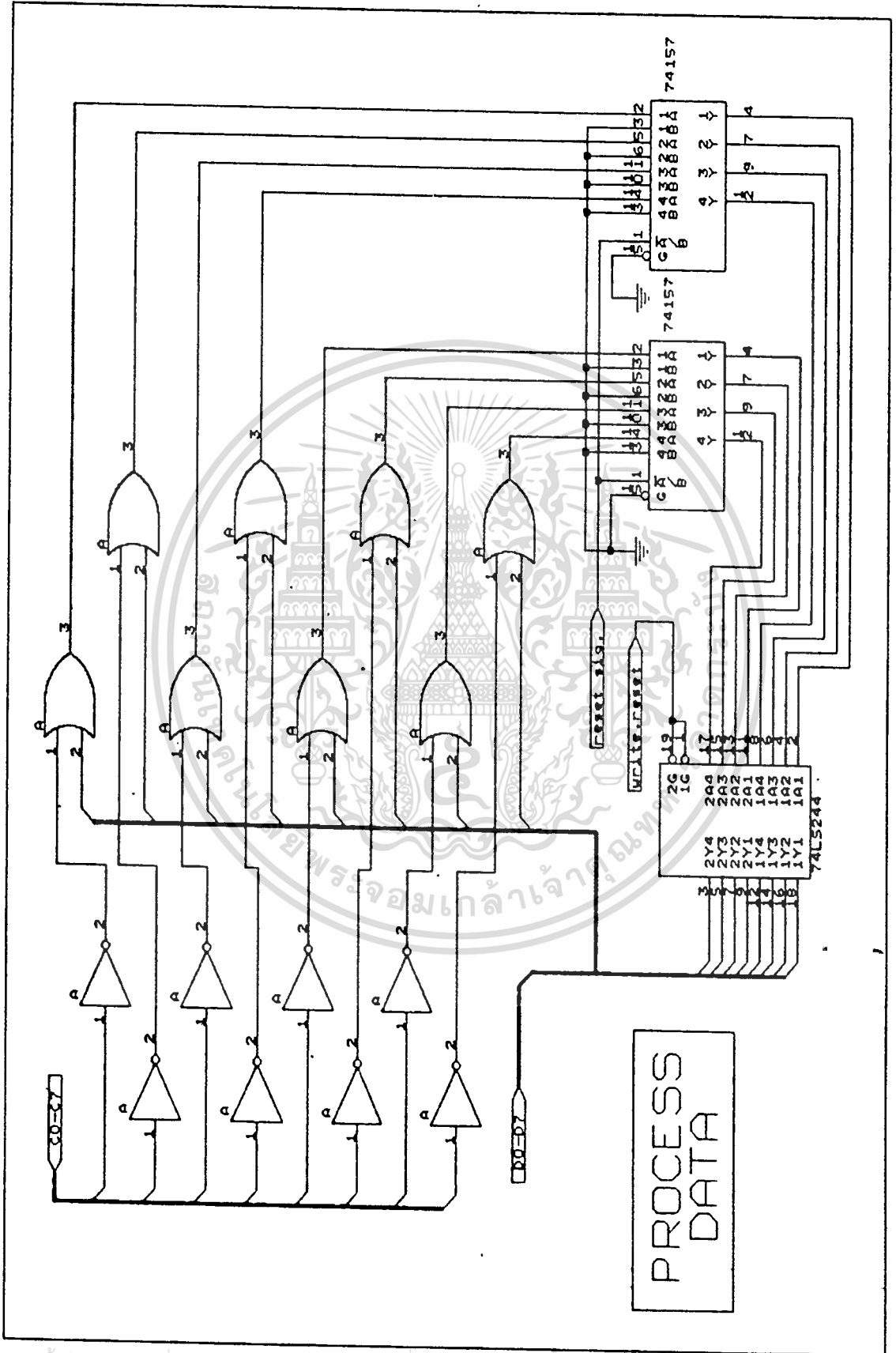
โดยลักษณะของ ไดอะแกรม เวลาของสัญญาณเออร์ซิงค์แสดงในรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.12 แสดง ไดอะแกรม เวลาของสัญญาณเออร์ซิงค์

สัญญาณเออร์ซิงค์มีความถี่ ๕๐ เฮิรตซ์คาบเวลาเท่ากับ 20 มิลลิวินาทีและนานประมาณ 1 มิลลิวินาที จากความถี่ 15625 เฮิรตซ์เมื่อหารด้วย 312 จะได้ประมาณ 50.08 เฮิรตซ์ ซึ่งเป็นค่าที่เราได้ เราได้ใช้ชิพ 4040 โดยจัดให้มีวงจรหารตามรูปที่ 3.11 คือนำเอาที่พุทจากขา 2,3,5,12 มาแอนด์กันก่อนนำไปรีเซ็ท 4040 และนำเอาสัญญาณจากขา 12 ไปเป็นช่วงเวลาแบลิ่งค์ด้วย ลักษณะของ ไดอะแกรม เวลาของสัญญาณเออร์ซิงค์แสดงในรูปที่ 3.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้าม **รูปที่ 3.14** แสดงวงจรส่วนประมวลผลข้อมูล เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้จากภาพที่ 3.11 สัญญาณแบลิ่งค์ของทั้งเวอร์และออร์จะนำไปรวมกันด้วยการ แอนด์กันแล้วนำไปเลื่อนออกไปด้วยชิพ 7474 ตามความถี่ 750 กิโลเฮิรตซ์ ซึ่งสัญญาณทั้งหมดนี้จะ นำไปรวมกันกับข้อมูลและซิงค์ที่ทรานซิสเตอร์ BC377 แล้วจะให้เอาท์พุทเป็นสัญญาณภาพที่สมบูรณ์

3.5 ส่วนประมวลผลข้อมูล (data process)

โดยการนำข้อมูลที่ได้จากหน่วยความจำภาพมา ออร์ กับข้อมูลที่ได้จากการถอดรหัสจากชิพ 74LS138 ผ่าน นีอเกต(not gate) ซึ่งมีลักษณะการทำงานดังนี้

สมมติว่ามีสัญญาณเข้ามา เป็นสัญญาณไฟตรง ดังนั้นการอ้างตำแหน่งแอดเดรสของแถวใน หน่วยความจำจะมีค่าเต็มตลอด (จากส่วนแปลงสัญญาณเข้าให้เป็นสัญญาณดิจิทัล) ในการอ่าน ข้อมูลออกมาครั้งแรก (แซมปลิ่งครั้งที่หนึ่ง) จากหน่วยความจำจะเป็น ๐๑๐๑๐๑๐๑ ในขณะที่ ที่ ส่วนถอดรหัสจะได้ ๑๐๑๐๑๐๑ เมื่อนำมาออร์กกันแล้วจะได้ ๑๐๑๐๑๐๑ ซึ่งจะถูกนำกลับไป เขียนลงในหน่วยความจำอีก ต่อมาในการอ่านข้อมูลครั้งที่สอง (แซมปลิ่งครั้งที่สอง) ค่าในการอ้าง ตำแหน่งแอดเดรสของทั้งแถวและคอลัมน์ยัง เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นค่าของข้อมูลคือ ๑๐๑๐๑๐๑ ในขณะที่ข้อมูลจากส่วนถอดรหัสจะเป็น ๑๑๐๑๐๑๐๑ เมื่อนำมาออร์กกันจะได้ ๑๑๐๑๐๑๐๑ ซึ่งถ้าทำไปเรื่อยๆ จนครบทั้งหน่วยความจำแล้ว เราจะได้ข้อมูลในแต่ละ ไบต์ในแถวนั้นคือ ๑๑๑๑๑๑๑ ซึ่ง เมื่อนำมาแสดงทางจอภาพแล้วจะได้ภาพของสัญญาณเส้นตรง เหมือนกับอินพุทที่ป้อนเข้ามา โดยวง จจรของส่วนนี้แสดงในรูปที่ 3.14 ทั้งนี้ เนื่องจากการ เขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำมี 2 ลักษณะ คือ เขียนข้อมูลของภาพที่จะแสดง กับ ข้อมูลศูนย์ที่ใช้ในการ เคลียร์หน่วยความจำ ดังนั้นก่อนจะ เข้าับเฟอ์จะมีการ เลือกข้อมูลโดยการใช้ชิพ 74157 เป็นตัวเลือกโดยใช้สัญญาณรีเซ็ตเป็นสัญญาณควบคุมดังแสดงในภาพที่ 3.14 เช่นกัน

3.6 ส่วนหน่วยความจำภาพและบัฟเฟอร์ต่างๆ (memory and buffers)

จะมีลักษณะการต่อดังภาพที่ 3.15 ซึ่งจากภาพจะเห็นได้ว่าส่วนของบัฟเฟอร์ในการอ้างแอดเดรสจะแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนอ้างแอดเดรสแถว และ ส่วนอ้างแอดเดรสคอลัมน์ โดยในแต่ละส่วนก็ยังแบ่งออกอีกเป็น 3 ส่วนเหมือนกันทั้งของแถวและคอลัมน์ ดังนี้คือ

3.6.1 บัฟเฟอร์ที่ใช้ในการอ้างแอดเดรสสำหรับการเก็บข้อมูลลงในหน่วย ความจำภาพ โดยจะควบคุมด้วยสัญญาณอ่านและเขียน

3.6.2 บัฟเฟอร์ที่ใช้ในการอ้างแอดเดรสสำหรับการแสดงภาพ โดยจะถูก ควบคุมด้วยสัญญาณแสดงภาพ ซึ่งค่าของแอดเดรสจะนำมาจากตัวนับที่ใช้ในการสร้างสัญญาณซิงค์ ทั้งนี้ก็เพื่อให้การอ้างตำแหน่งนั้นเป็นไปอย่างถูกต้อง

3.6.3 บัฟเฟอร์ที่ใช้ในการอ้างแอดเดรสสำหรับการ เคลียร์ข้อมูลซึ่งถูกควบคุมโดยสัญญาณรีเซ็ต ค่าที่ใช้ในการอ้างนั้นจะเอามาจากตัวนับซึ่งมันจะเริ่มนับก็ต่อเมื่อมีการรีเซ็ต

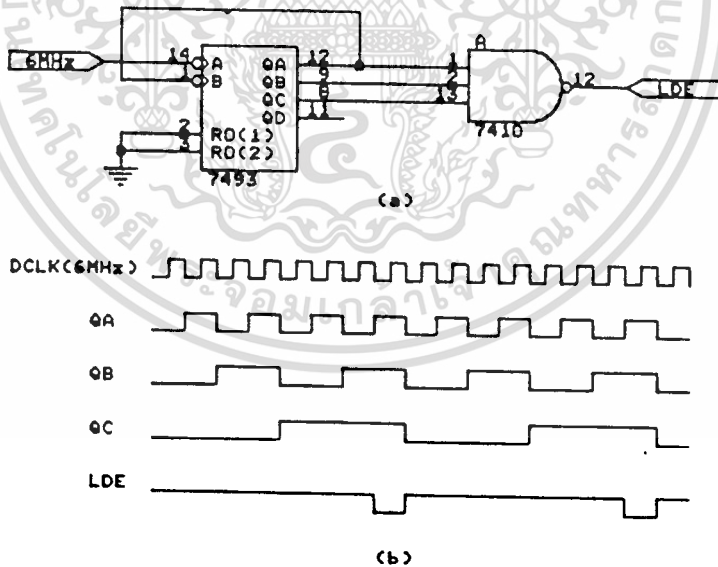
เอกสาร เกิดขึ้นกลในที่นี้เราใช้ความถี่ในการนับคือ 3 เมกกะเฮิรตซ์ ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการเคลียร์ข้อมูล

ไม่พว่ในหน่วยความจำทั้งหมดคือ $1/(3000000 \times 2048) = 682.66$ ไมโครวินาทีทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 ส่วนแลตช์และเลื่อนข้อมูล (Latch and Shift)

เนื่องจากเรากำหนดให้จำนวนจุดบน 1 เส้นสแกนไลน์มี 256 จุด ในขณะที่เวลาที่ใช้ใน 1 เส้นสแกนไลน์คือ 64 ไมโครวินาที นอกจากนี้เรายังจะต้องเผื่อช่วงเวลาแบลิ่งค์อีก ถ้าเรากำหนดให้ในช่วงเวลาแบลิ่งค์มี 128 จุด ดังนั้นจุดรวมทั้งหมดจะเท่ากับ $256 + 128 = 384$ จุดต่อหนึ่งเส้นสแกนไลน์ เพราะฉะนั้นหนึ่งจุดภาพจะนานเท่ากับ $64 / 384 = 0.166$ ไมโครวินาที หรือคิดเป็นความถี่จะได้อัตราเท่ากับ $1 / 0.166 = 6$ เมกกะเฮิรตซ์ นั่นคือสัญญาณนาฬิกาที่จะใช้ในการเลื่อนข้อมูลออกจากชิพริจิสเตอร์นั้น (ในที่นี้ใช้ชิพ 74166) ใช้ความถี่ 6 เมกกะเฮิรตซ์ ส่วนความถี่ที่ใช้ในการไหลตข้อมูลเข้ามาต้องมีความถี่ที่ต่ำกว่าความถี่ในการเลื่อนข้อมูลอยู่ 8 เท่า ดังนั้นความถี่ในการไหลตข้อมูลเท่ากับ 750 กิโลเฮิรตซ์ ซึ่งข้อมูลถูกนำมาแลตช์เก็บไว้ที่บัฟเฟอร์ 74LS374 ด้วยความถี่ในการไหลตข้อมูลซึ่งจะเรียกว่า สัญญาณไหลตข้อมูล (LDE : load data enable) เมื่อชิพ 74166 ไหลตข้อมูลจากบัฟเฟอร์มาแล้วมันก็จะทำการชิพข้อมูลออกไปทีละบิตด้วยความถี่ 6 เมกกะเฮิรตซ์ซึ่งเรียกว่าสัญญาณ DCLK (dot clock)

ในการสร้างสัญญาณไหลตข้อมูล นี้เราใช้ตัวนับคือ 7493 ทำการหารความถี่ 6 เมกกะเฮิรตซ์แล้วนำเอาที่พาทของ 7493 มาต่อกับแอนด์เกตแบบสามอินพุตดังรูปที่ 3.16

รูปที่ 3.16 (a) แสดงวงจรสร้างสัญญาณไหลตข้อมูล

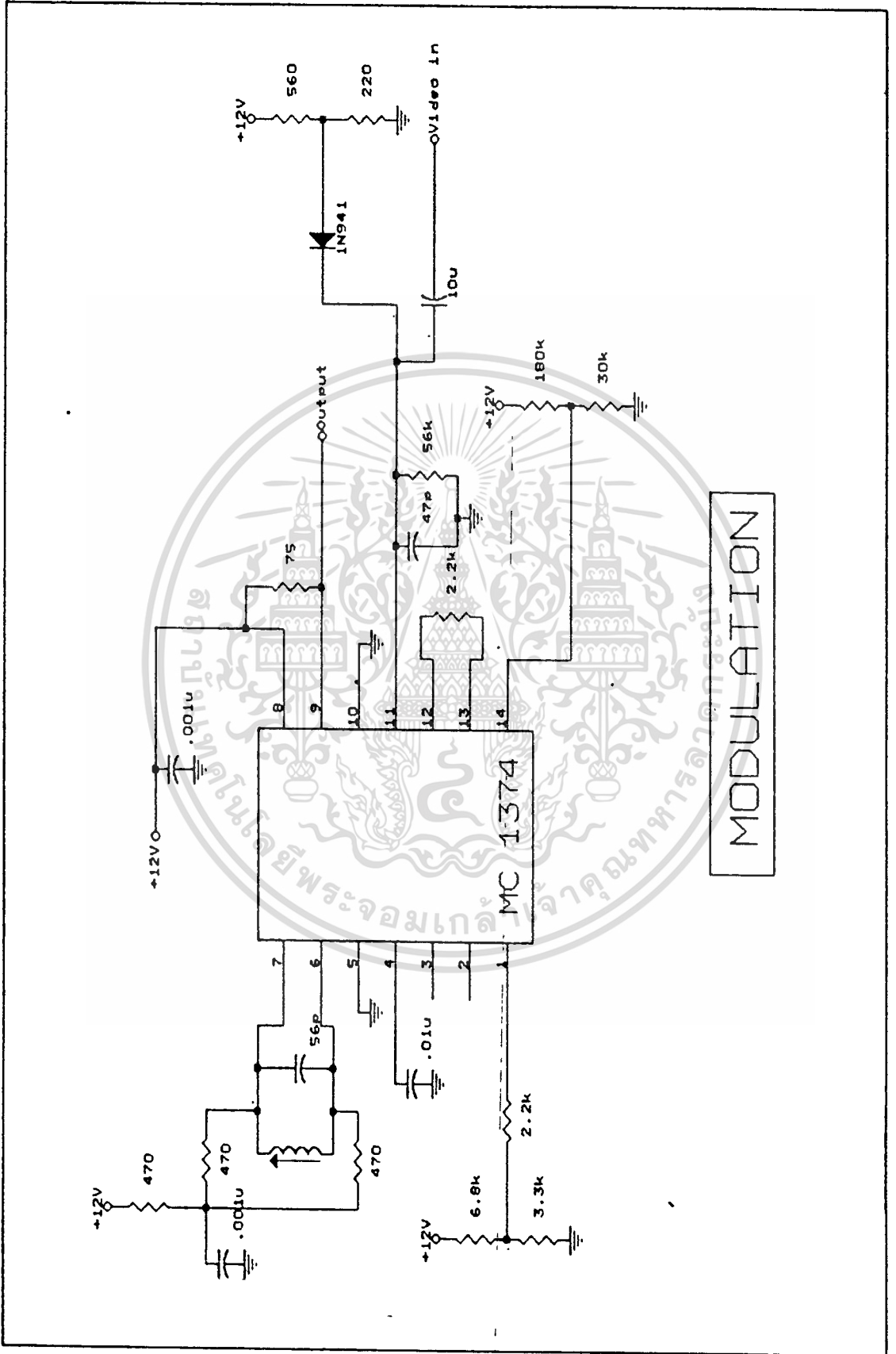
(b) แสดงไดอะแกรมเวลาของสัญญาณไหลตและเลื่อนข้อมูล

สัญญาณข้อมูลที่เลื่อนออกมาจะนำไปรวมกับสัญญาณต่าง ๆ เช่น สัญญาณซิงค์ - สัญญาณที่ใช้ในการเขียนตาราง เพื่อให้ออกมาเป็นสัญญาณภาพที่สมบูรณ์ (video) พร้อมทั้งจะส่งไปทำการมอดูเลต (modulate) ให้เป็นสัญญาณโทรทัศน (RF signal) ต่อไป โดยวงจรส่วนนี้แสดงในรูปที่ 3.17

3.8 ส่วนมอดูเลชันสัญญาณวีดีโอ (modulation)

ด้วยการใช้ชิพ ทวีมอดูเลชันคือ MC1374 ซึ่งเป็นชิพที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการมอดูเลชันสัญญาณวีดีโอโดยเฉพาะ ซึ่งความถี่ของการมอดูเลชันเราสามารถกำหนดโดยการใช้ขดลวด (inductor) และตัวเก็บประจุ (capacitor) ต่อในลักษณะวงจรแท็งก์ (tank) โดยในวงจรนี้เราใช้ความถี่ของช่องสามคือ 61 เมกกะเฮิรตซ์ ดังแสดงในรูปที่ 3.18

MODULATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 3.18 แสดงวงจรส่วนมอดูเลตสัญญาณ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปดแปลงเนื้อหา และต้องยกย่องถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลอง

การทดลองในที่นี้เป็นการทดลองเพื่อแสดงให้เห็นความสามารถของเครื่องนี้เมื่อเปรียบเทียบกับออสซิลโลสโคป โดยเราได้ทำการทดลองดังนี้

4.1 การทดลองเปรียบเทียบรูปสัญญาณต่าง ๆ

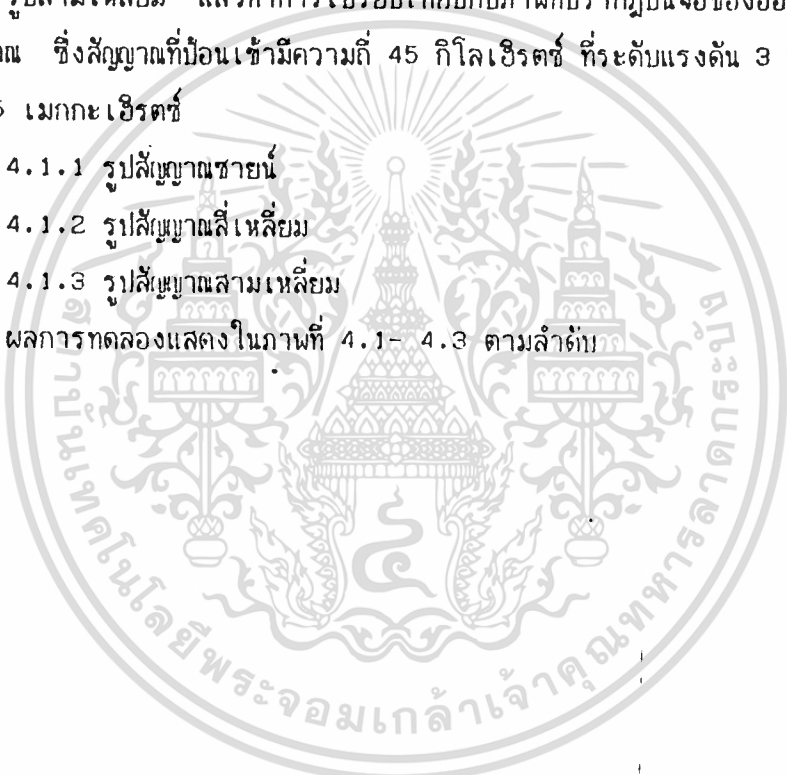
จุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบภาพของสัญญาณที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์และบนออสซิลโลสโคปในรูปลักษณะของสัญญาณต่าง ๆ โดยทำการป้อนสัญญาณอินพุทในรูปลักษณะต่าง ๆ เช่น รูปซายน์ รูปสี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม แล้วทำการเปรียบเทียบกับภาพที่ปรากฏบนจอของออสซิลโลสโคปในแต่ละรูปสัญญาณ ซึ่งสัญญาณที่ป้อนเข้ามีความถี่ 45 กิโลเฮิรตซ์ ที่ระดับแรงดัน 3 Vpp ใช้ความถี่แซมปลิง 1.5 เมกกะเฮิรตซ์

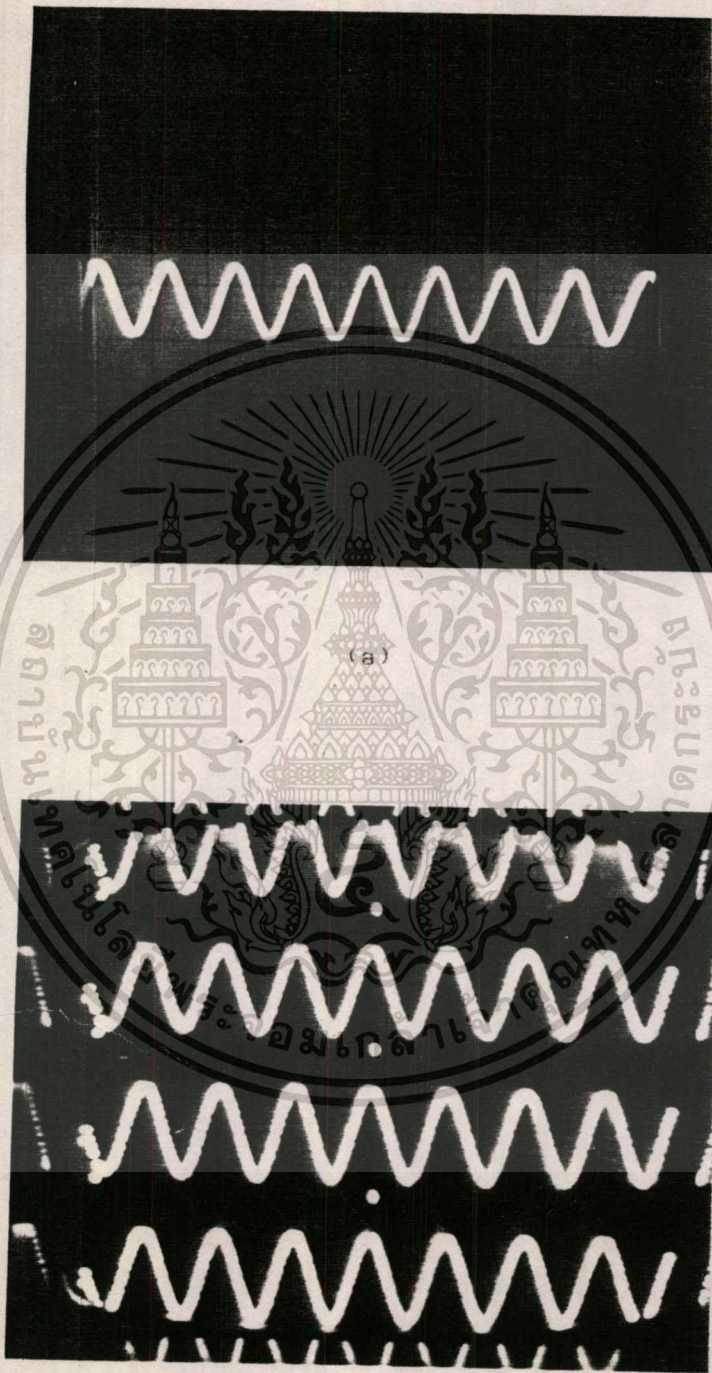
4.1.1 รูปสัญญาณซายน์

4.1.2 รูปสัญญาณสี่เหลี่ยม

4.1.3 รูปสัญญาณสามเหลี่ยม

ผลการทดลองแสดงในภาพที่ 4.1- 4.3 ตามลำดับ

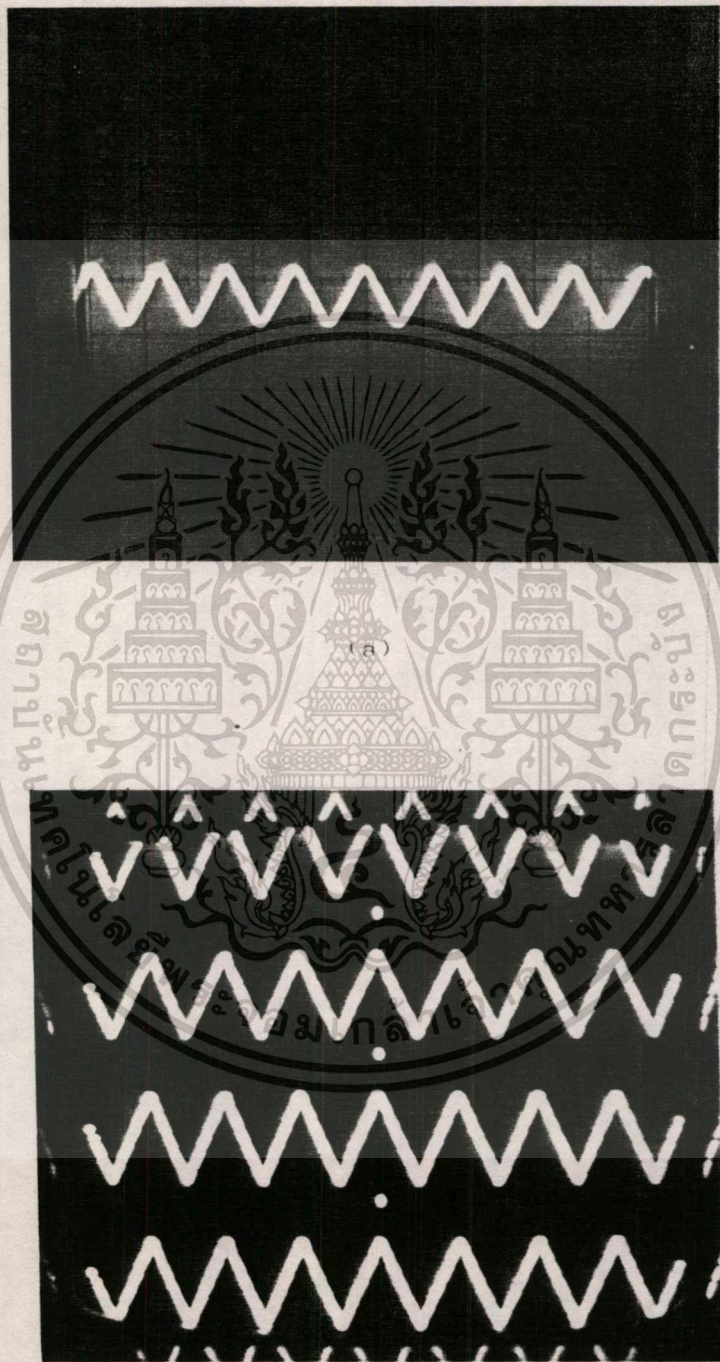

(b)

รูปที่ 4.1 แสดงรูปสัญญาณเขายัน (a) จากจอของออสซิลโลสโคป

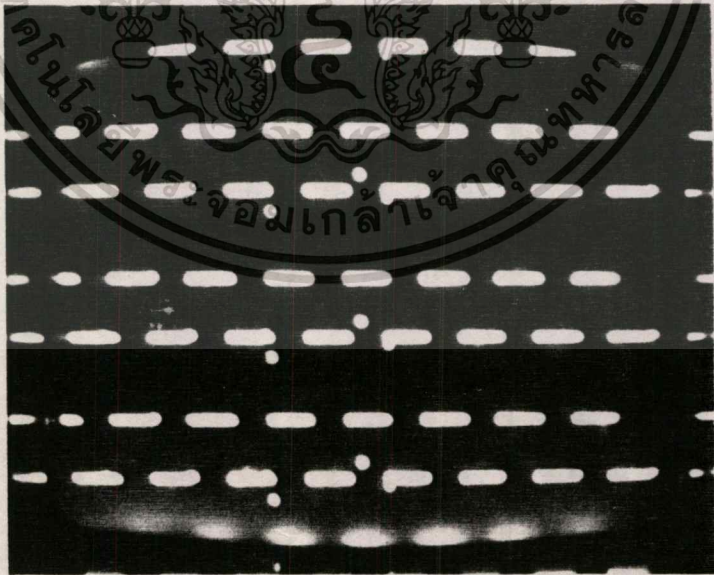
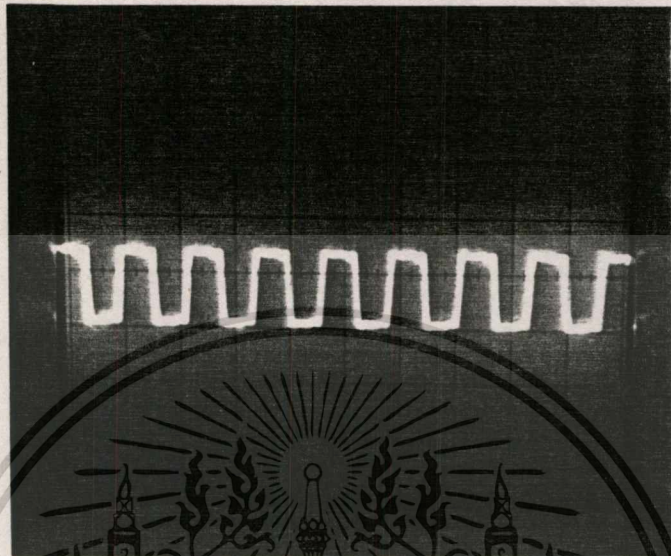
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น (b) จากจอโทรทัศน์ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(b)

รูปที่ 4.2 แสดงรูปสี่เหลี่ยมสามเหลี่ยม (a) จากจอของออลซิลโลสโคป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา (b) ที่นำจากจอโทรทัศน์นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(b)

รูปที่ 4.3 แสดงรูปสัญญาณสี่เหลี่ยม (a) จากจอของออสซิลโลสโคป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา (๒) หากจับถ่วงหรือทรยศให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การทดลองเปลี่ยนระดับแรงดันของสัญญาณอินพุต

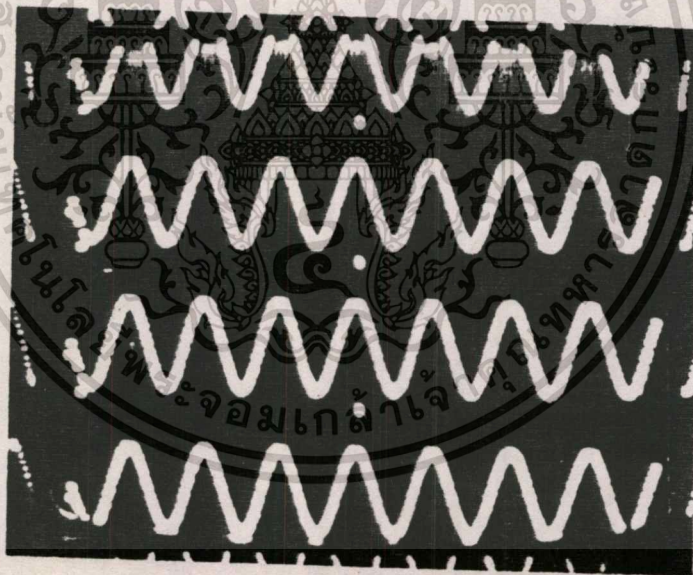
เป็นการทดลองเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงของภาพสัญญาณ เมื่อระดับแรงดันของสัญญาณอินพุตมีการเปลี่ยนแปลงไป โดยทำการป้อนสัญญาณรูปซายน์ด้วยความถี่ค่าหนึ่งทีละค่าแล้วปรับระดับแรงดันของสัญญาณอินพุตเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงของภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ ซึ่งสัญญาณซายน์ที่ป้อนมีความถี่ 45 กิโลเฮิรตซ์และใช้ความถี่แอมพลิจูด 1.5 เมกกะเฮิรตซ์ ซึ่งมีค่าระดับแรงดันต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1. ระดับแรงดัน 3 Vpp

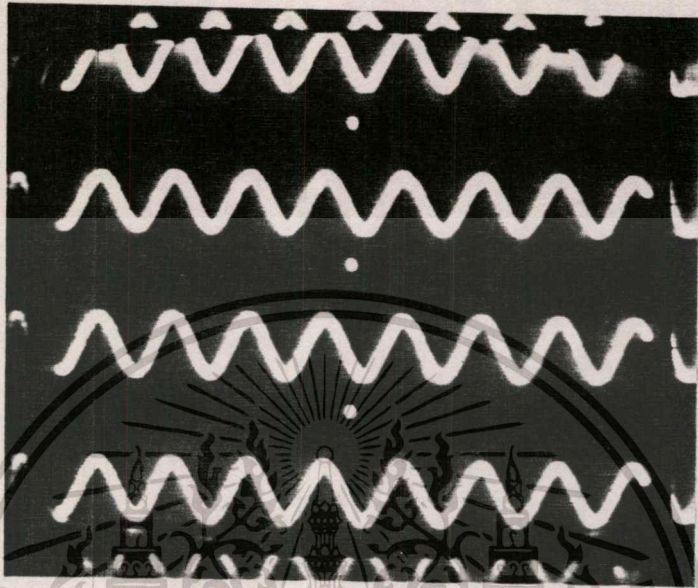
4.2.2. ระดับแรงดัน 2 Vpp

4.2.3. ระดับแรงดัน 1 Vpp

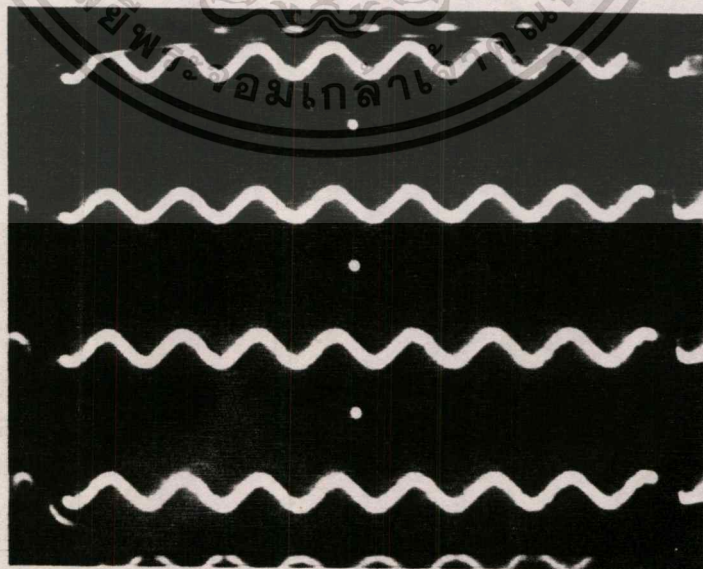
ผลการทดลองแสดงในภาพที่ 4.4- 4.6 ตามลำดับ

รูปที่ 4.4 แสดงภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ เมื่อสัญญาณอินพุตมีระดับแรงดัน 3 Vpp

รูปที่ 4.5 แสดงภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ เมื่อสัญญาณอินพุตมีระดับแรงดัน 2 Vpp

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 4.6 แสดงภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ เมื่อสัญญาณอินพุตมีระดับแรงดัน 1 Vpp การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การทดลองเปลี่ยนความถี่แชนเปลิ่ง

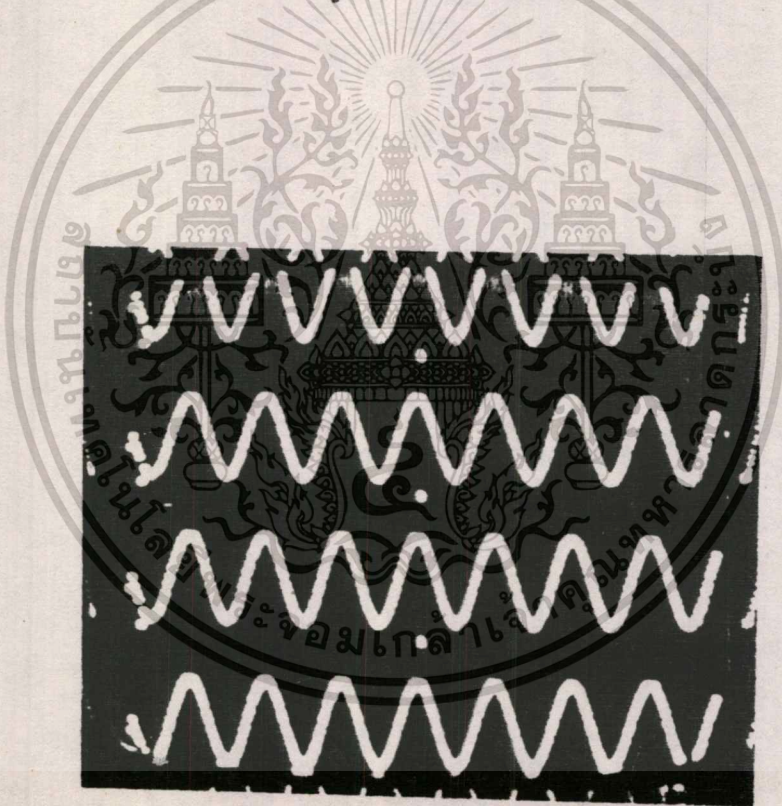
ทดลองเพื่อดูผลการเปลี่ยนแปลงของภาพเมื่อเปลี่ยนความถี่แชนเปลิ่ง โดยได้คงค่าความถี่ของสัญญาณอินพุทไว้แล้วปรับค่าความถี่แชนเปลิ่งของเครื่อง จากนั้นสังเกตภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ ซึ่งในการทดลองได้ป้อนสัญญาณชายนที่มีความถี่ 45 กิโลเฮิรตซ์ แรงดัน 3 Vpp โดยได้ใช้ความถี่แชนเปลิ่งดังนี้

4.3.1. ความถี่แชนเปลิ่ง 1.5 MHz

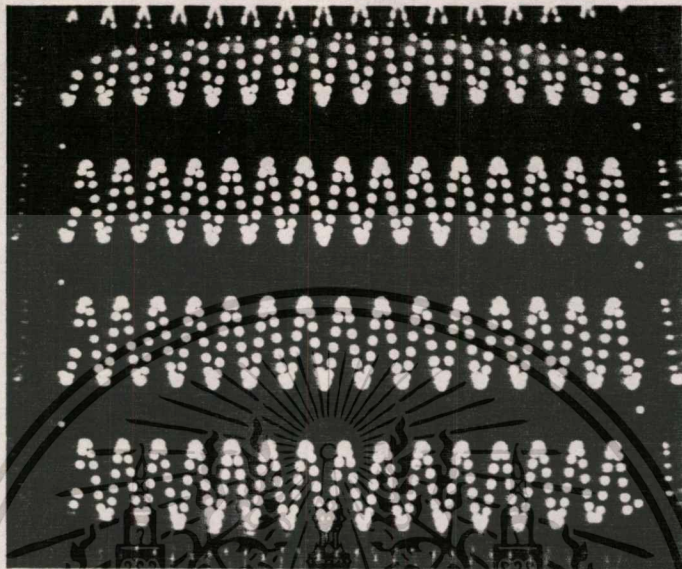
4.3.2. ความถี่แชนเปลิ่ง 750 KHz

4.3.3. ความถี่แชนเปลิ่ง 187.5 KHz

ผลการทดลองแสดงได้ดังในรูปที่ 4.7- 4.9 ตามลำดับ

รูปที่ 4.7 แสดงภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ เมื่อใช้ความถี่แชนเปลิ่ง 1.5 MHz

รูปที่ 4.8 แสดงภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ เมื่อใช้ความถี่แชนเปลิ่ง 750 KHz

รูปที่ 4.9 แสดงภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ เมื่อใช้ความถี่แชนเปลิ่ง 187.5 KHz

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็นว่าไม่เหมาะสมจะออกนอกระบบการดำเนินการค้า

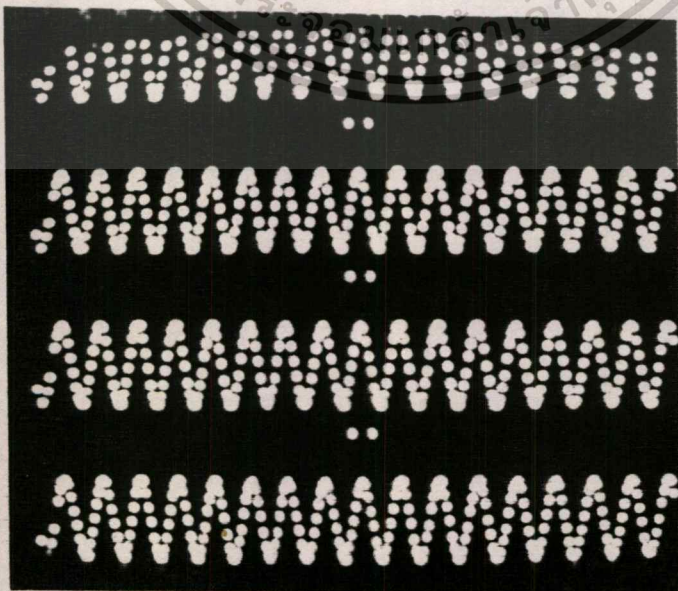
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การทดลองหาค่าความถี่ต่ำสุดและสูงสุดในแต่ละความถี่แชนนลิ่ง

การทดลองในข้อนี้เป็นการทดลองเพื่อหาค่าความถี่สูงสุดและความถี่ต่ำสุดของสัญญาณอินพุตที่เครื่องจะสามารถแสดงได้ในแต่ละความถี่แชนนลิ่ง ทั้งนี้เพื่อใช้ในการเลือกความถี่แชนนลิ่งให้เหมาะสมกับสัญญาณอินพุตนั่นเอง โดยเราจะป้อนสัญญาณอินพุตเป็นสัญญาณซายน์มีระดับแรงดันเท่ากับ 3 Vpp ที่ความถี่แชนนลิ่งหนึ่ง ๆ เราจะเปลี่ยนความถี่ของสัญญาณอินพุต ซึ่งจะพิจารณาที่ภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ โดยความถี่ต่ำสุดที่จะแสดงได้จะมีลักษณะของภาพดังในรูปที่ 4.10 (a) และความถี่ที่สูงสุดจะมีลักษณะภาพดังในรูปที่ 4.10 (b)

(a) ความถี่อินพุตต่ำสุด

(b) ความถี่อินพุตสูงสุด

ซึ่งผลการทดลองและง ด้ในตารางที่ 4.1

ความถี่แชนเปลิ่ง (กิโลเฮิรตซ์)	ความถี่ต่ำสุด (เฮิรตซ์)	ความถี่สูงสุด (กิโลเฮิรตซ์)
3000.00	14265.71	178.57
1500.00	8333.33	125.00
750.00	5000.00	52.63
375.00	1666.66	27.03
187.50	1000.00	12.50
93.75	588.23	6.89
46.88	263.16	3.13
23.44	125.00	1.66
11.72	71.43	0.77

ตารางที่ 4.1 แสดงช่วงความถี่ต่ำสุดและสูงสุดในแต่ละความถี่แชนเปลิ่ง

บทที่ 5

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากผลการทดลองจะเห็นได้ว่าภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์นั้นมีลักษณะคล้ายกับสัญญาณที่ป้อนเข้าแต่มีลักษณะเป็นจุด ๆ ไม่เป็นเส้นต่อเนื่องทั้งนี้เป็นเพราะเราได้ใช้ระดับแรงดันของสัญญาณหนึ่งระดับต่อจุดภาพหนึ่งจุด แต่ถ้าเราใช้ความถี่แซมปลิ่งที่เหมาะสมคือให้ระดับห่างของแรงดันที่แซมปลิ่งต่างกันประมาณ 0.07 โวลต์ เราก็จะได้จุดที่ต่อเนื่องกันได้ ทั้งนี้เพราะค่าของแรงดันที่ต่างกัน 0.07 โวลต์นั้น จะทำให้ได้ค่าของทางด้านเอาน์พุทซึ่งเป็นสัญญาณดิจิทัลของชิพ CA 3306 ต่างกันเท่ากับ 1 (H) พอดีซึ่งจะทำให้ตำแหน่งของแอดเดรสของแถวของหน่วยความจำภาพอยู่ติดกันพอดีดังรูปที่ 5.1 ก็จะทำให้ได้ภาพที่แสดงเส้นต่อเนื่อง แต่จะเห็นได้ว่าเป็นการยากที่จะปรับแต่งความถี่แซมปลิ่งให้เหมาะสมกับค่าของสัญญาณเข้าค่าใดค่าหนึ่ง

00(H)					
01(H)					
02(H)	00000011	10000000			
03(H)	00000100	01000000			
04(H)	00001000	00100000			
05(H)	00010000	00010000			
06(H)	00100000	00001000			
07(H)	01000000	00000100			
08(H)	10000000	00000010			

รูปที่ 5.1 แสดงลักษณะของหน่วยความจำภาพเมื่อความถี่แซมปลิ่งเหมาะสม

เพื่อให้ได้ภาพสัญญาณที่ต่อเนื่องเราจำเป็นต้องเพิ่มส่วนที่ทำการอินเทอร์โพล (interpolate) ระหว่างจุด 2 จุดนั้น เพื่อให้ได้เส้นระหว่างจุดทั้งสอง คณะผู้จัดทำคิดว่าสามารถทำได้แต่จำเป็นต้องใช้ไมโครโพรเซสเซอร์ (microprocessor) เข้ามาในวงจรเพื่อทำการควบคุมการอินเทอร์โพลนี้ โดยสามารถทำได้ดังนี้

เนื่องด้วยจุดสองจุดจะติดกันในแนวนอนดังนั้นในการอินเทอร์โพลจะทำได้โดยเพิ่มการเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำภาพด้วยค่าที่ทำการถอดรหัสออกมาจาก 74LS138 ลงในตำแหน่งแอดเดรสที่อยู่ระหว่างแอดเดรสของจุดทั้งสองดังรูปที่ 5.2 เราก็จะได้ภาพที่ต่อเนื่องเช่นกัน

14(H)	00100000			
15(H)	00000000			
16(H)	00000000			
17(H)	00000000			
18(H)	01000000			

(a)

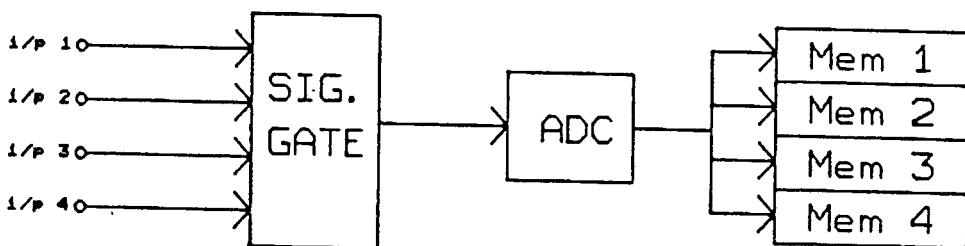
14(H)	00100000			
15(H)	00100000			
16(H)	00100000			
17(H)	00100000			
18(H)	01000000			

Interpolate
with
00100000

(b)

รูปที่ 5.2 แสดงภาพของหน่วยความจำ (a) เมื่อยังไม่อินเทอร์โพลเลข
(b) เมื่อยินเทอร์โพลเลขแล้ว

และเนื่องจากเราใช้ชิพ CA 3306 ซึ่งเป็นแฟลชเอทีดี ขนาด 6 บิต ทำให้สามารถอ้างแอดเดรสในหน่วยความจำภาพได้เพียง 64 แถว ในขณะที่ขนาดของหน่วยความจำภาพมีทั้งสิ้น 256 แถว ดังนั้นเมื่อนำข้อมูลออกมาแสดงจึงมีการนำเอาข้อมูลเดิมออกมาแสดงอีกจึงทำให้ได้ภาพที่เหมือนกันเพิ่มมาอีก 3 ภาพ ดังจะเห็นได้จากภาพผลการทดลอง ซึ่งจากผลการทดลองข้อนี้ทำให้คณะผู้จัดทำเกิดความคิดขึ้นมาว่า เราสามารถจะทำการวัดคุณสมบัติพร้อม ๆ กันได้ 4 สัญญาณด้วยการใช้เทคนิคการแซมปลิงสัญญาณเข้าเรียงกันตามลำดับในลักษณะเป็นรูป แล้วนำข้อมูลไปเก็บในหน่วยความจำภาพที่เหลืออยู่ โดยการจัดเก็บนั้นก็จะต้องทำการเรียงลำดับให้ถูกต้องกับสัญญาณแต่ละชุดด้วย ดังแสดงในรูปที่ 5.3 -

รูปที่ 5.3 แสดงบล็อกไดอะแกรมของการวัดสัญญาณ 4 สัญญาณพร้อมกัน

เราจะเห็นได้ว่าเครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์ให้เป็นออสซิลโลสโคปเครื่องนี้จะยังไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริงเนื่องจากมีข้อบกพร่องและข้อจำกัดอยู่หลายประการดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่นับได้ว่าเป็นแนวความคิดหนึ่งซึ่งเป็นไปได้ที่จะนำภาพที่ปรากฏบนออสซิลโลสโคปให้ไปปรากฏบนจอโทรทัศน์ ซึ่งถ้าต้องการให้ได้ภาพที่สมบูรณ์จำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงอีกดังที่คณะผู้จัดทำได้เสนอไว้ข้างต้น

คณะผู้จัดทำหวังว่าปริมาณนี้ฉบับนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจหรืออาจเป็นแนวความคิดอะไรได้น่าง

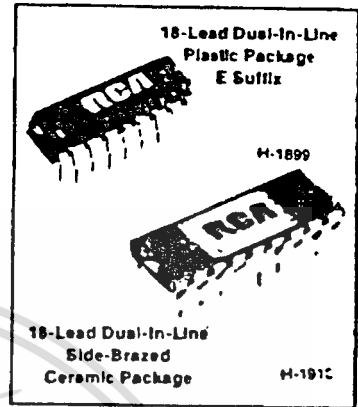
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CA3300 Types CMOS Video Speed 6-Bit Flash Analog-to-Digital Converter

For Use in Low-Power Consumption, High-Speed Digitization Applications

Features:

- CMOS low power with speed
- Parallel conversion technique
- 15-MHz sampling rate (66-ns conversion time)
- 6-bit latched 3-state output with overflow bit
- $\pm 1/2$ LSB accuracy
- Single supply voltage (3 to 10 V)
- 2 units in series allow 7-bit output
- 2 units in parallel allow 30-MHz sampling rate
- Internal V_{REF} with ext V_{REF} option
- Available with EVP processing for improved reliability

The RCA-CA3300 types are CMOS 50-mW parallel (FLASH) analog-to-digital converters designed for applications demanding both low-power consumption and high-speed digitization.

The CA3300 types operate over a wide full-scale input-voltage range of 2.4 volts up to the dc supply voltage with maximum power consumption as low as 50 to 200 mW, depending upon the clock frequency selected. When operated from a 5-volt supply at a clock frequency of 11 MHz, the power consumption of the CA3300 is less than 50 mW. When operated from an 8-volt supply at a frequency of 15 MHz, the power consumption is less than 150 mW.

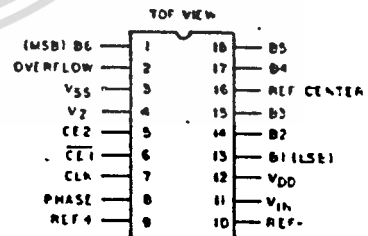
The intrinsic high conversion rate makes the CA3300 types ideally suited for digitizing high-speed signals. The overflow bit makes possible the connection of two or more CA3300's in series to increase the resolution of the conversion system. A series connection of two CA3300's may be used to produce a 7-bit high-speed converter. Operation of two CA3300's in parallel doubles the conversion speed (i.e., increases the sampling rate from 15 to 30 MHz). CA3300's in parallel may be combined with a high-speed 6-bit D/A converter, a binary adder, control logic, and an op amp to form a very-high-speed A/D converter.

Sixty-four paralleled auto-balanced voltage comparators measure the input voltage with respect to a known reference to produce the parallel-bit outputs in the CA3300. Sixty-three comparators are required to quantize all input voltage levels in this 6-bit converter, and the additional comparator is required for the overflow bit.

The CA3300 types are available as follows: Types CA3300D and CA3300DX in an 18-lead dual-in-line ceramic package (D suffix), types CA3300E and CA3300CE in an 18-lead dual-in-line plastic package (E suffix), or in chip form (H suffix). The CA3300DX offers the additional advantage of improved reliability as a result of EVP (Extra Value Program) processing. For further information on EVP, see RCA publication EVP-300B or contact your RCA representative.

Applications:

- The CA3300 types are especially suited for high-speed conversion applications where low power is also important
- TV video digitizing (industrial/security)
- High-speed A/D conversion
- Ultrasound signature analysis
- Transient signal analysis
- High-energy physics research
- High-speed oscilloscope storage/display
- General-purpose hybrid ADC's
- Optical character recognition
- Radar pulse analysis
- Motion signature analysis

92CS-32263-1

TERMINAL ASSIGNMENT

CA3300 Types

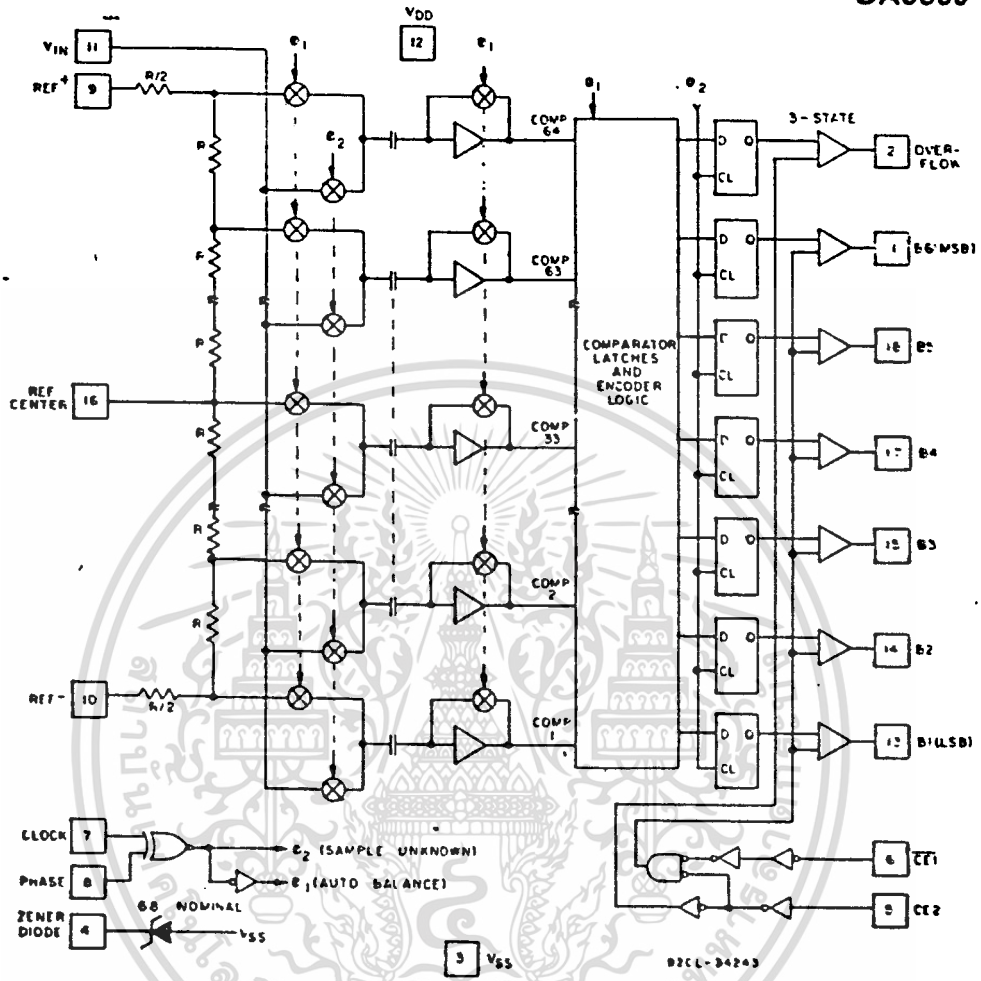

Fig 1 - Block diagram for the CA3300.

MAXIMUM RATINGS, Absolute-Maximum Values:

DC SUPPLY VOLTAGE RANGE (V_{DD})	
(VOLTAGE REFERENCED TO V_{SS} TERMINAL) -0.5 to 10 V
INPUT VOLTAGE RANGE	
ALL INPUTS EXCEPT ZENER (PIN 4) -0.5 to V_{DD} + 0.5 V
DC INPUT CURRENT	
CLK, PH, $\overline{CE1}$, $CE2$, V_{IN} ± 10 mA
POWER DISSIPATION PER PACKAGE (P_D)	
FOR $T_A = -55$ to $+55^\circ\text{C}$ 315 mW
FOR $T_A = +55^\circ\text{C}$ to $+125^\circ\text{C}$ Derate linearly at 3.3 mW/ $^\circ\text{C}$
TEMPERATURE RANGE	
OPERATING (CA3300DX, Refer to Fig 3) -55 to $+125^\circ\text{C}$
OPERATING (CA3300D, E, CE) -40 to $+85^\circ\text{C}$
STORAGE -65 to $+150^\circ\text{C}$
LEAD TEMPERATURE (DURING SOLDERING)	
At distance $1/16 \pm 1/32$ in. (1.59 ± 0.79 mm) from case for 10 s max. $\approx 265^\circ\text{C}$

CA3300 Types

ELECTRICAL CHARACTERISTICS

CHARACTERISTIC	TEST CONDITIONS @ 25°C	LIMITS			UNITS
		CA3300D, DX, E			
		MIN.	TYP.	MAX.	
Resolution		—	—	6	Bits
Linearity Error	$V_{DD}=8\text{ V}$, $V_{REF}=7.68\text{ V}$ $\text{CLK}=15\text{ MHz}$, gain adjusted	—	± 0.5	± 0.8	LSB
Differential Linearity Error	$V_{DD}=8\text{ V}$, $V_{REF}=7.68\text{ V}$ $\text{CLK}=15\text{ MHz}$	—	± 0.5	± 0.8	
Quantizing Error		$-\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	
Analog Input:	$V_{DD}=8\text{ V}$ $\text{CLK}=15\text{ MHz}$				
Full Scale Range		2.4	—	$V_{DD}-0.5$	V
Input Capacitance		—	50	—	pF
Input Current		—	600	1000	μA
Gain Temperature Coefficient	$V_{DD}=8\text{ V}$, $\text{CLK}=15\text{ MHz}$	—	0.016	—	LSB/°C
Maximum Conversion Speed	$V_{DD}=5\text{ V}$ $V_{DD}=8\text{ V}$	—	12M 19M	—	SPS
Device Current (Excludes I_{REF} , I_Z)	$V_{DD}=5\text{ V}$ ($\text{CLK}=11\text{ MHz}$) $V_{DD}=8\text{ V}$ ($\text{CLK}=15\text{ MHz}$) $V_{DD}=5\text{ V}$ (Auto Balance State) $V_{DD}=8\text{ V}$ (Auto Balance State)	15M	19M 7 22 6.4 24	— — 16 40	mA
Ladder Impedance		1000	1400	1800	Ω
Digital Inputs:					
Low Voltage	$V_{DD}=5\text{ V}$ $V_{DD}=8\text{ V}$	—	—	1.5 2.5	V
High Voltage	$V_{DD}=5\text{ V}$ $V_{DD}=8\text{ V}$	3.5 5.5	—	—	V
Input Current	$V_{DD}=8\text{ V}$	—	± 1	—	μA
Digital Outputs:					
Output Low (Sink) Current	$V_{DD}=5\text{ V}$, $V_O=0.4\text{ V}$ $V_{DD}=8\text{ V}$, $V_O=0.5\text{ V}$	1.6 3.2	10 15	—	mA
Output High (Source) Current	$V_{DD}=5\text{ V}$, $V_O=4.6\text{ V}$ $V_{DD}=8\text{ V}$, $V_O=7.5\text{ V}$	-0.8 -1.6	6 9	—	
Zener Voltage	$I_Z=10\text{ mA}$	6.2	6.8	7.4	V
Zener Dynamic Impedance	$I_Z=10\text{ mA}$	—	10	30	Ω
Zener Temperature Coefficient		—	0.5	—	mV/°C
Digital Output Delay, t_d	$V_{DD}=8\text{ V}$	—	20	—	ns
Aperture Time	$V_{DD}=8\text{ V}$	—	25	—	

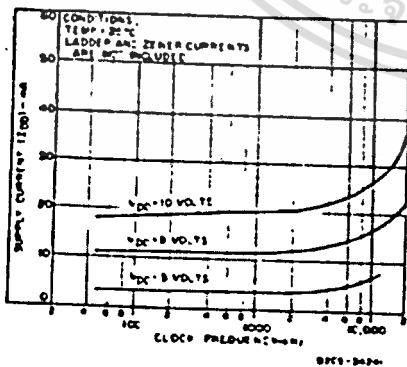

Fig 2 - Typical current drain versus sampling rate as a function of supply voltage.

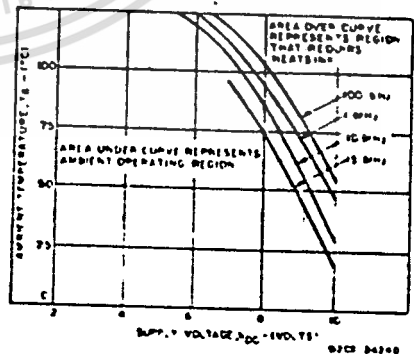

Fig 3 - Maximum ambient temperature versus supply voltage. (Above curve includes ladder dissipation but not the zener dissipation.)

CA3300 Types

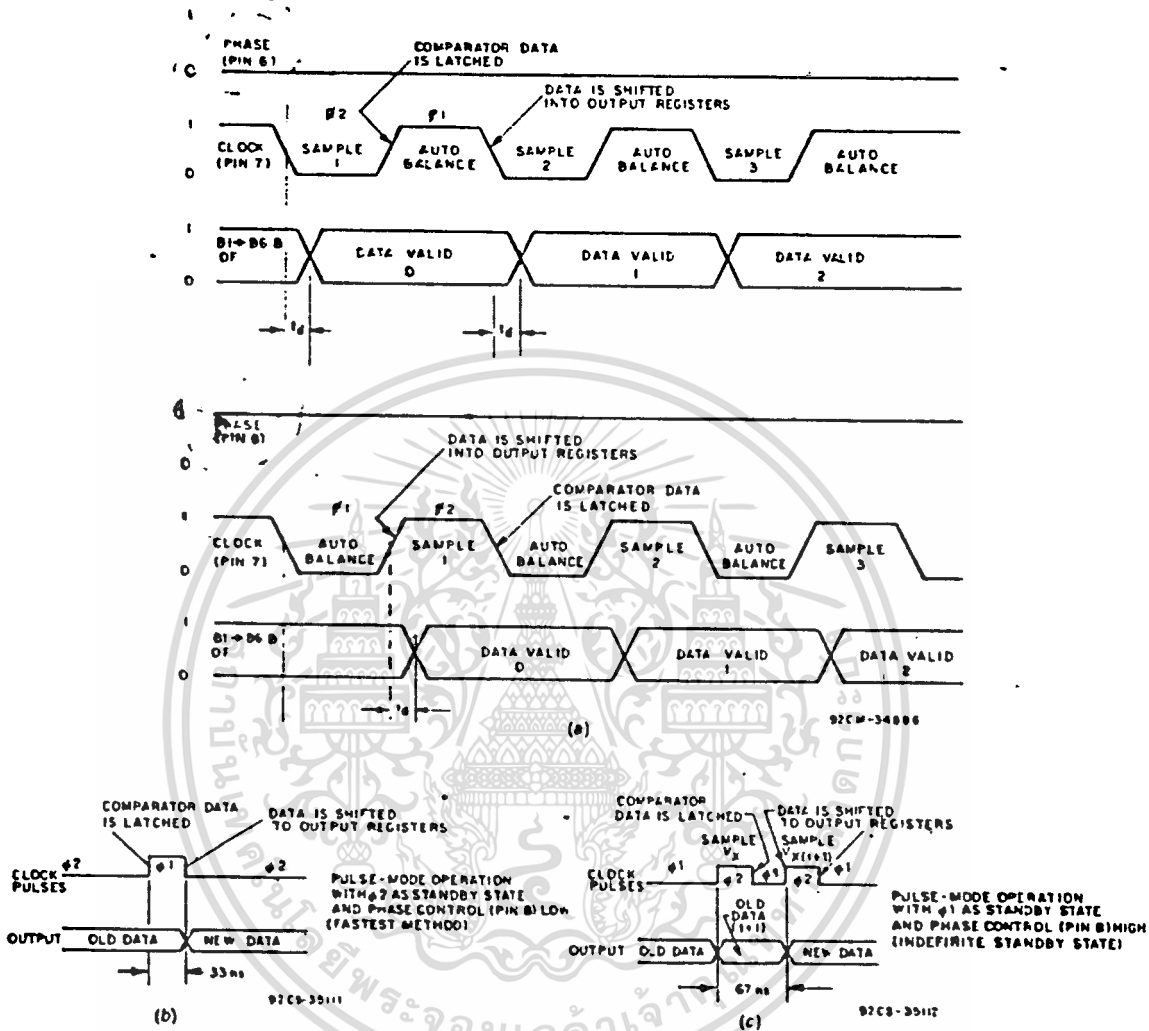

Fig. 6 - Timing diagrams for the CA3300.

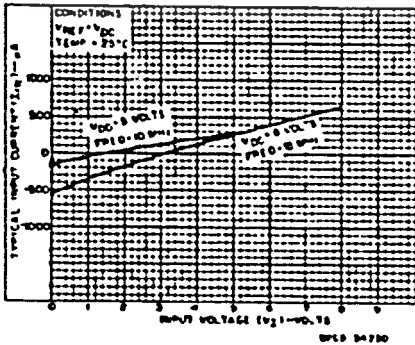

Fig. 7 - Typical input current versus input voltage as a function of supply voltage.

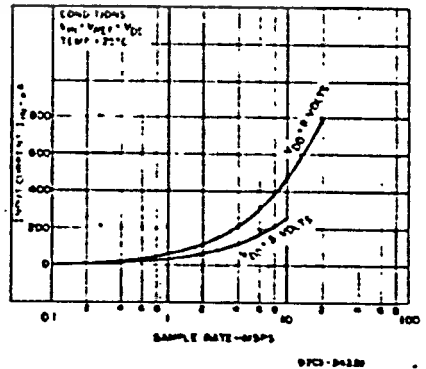

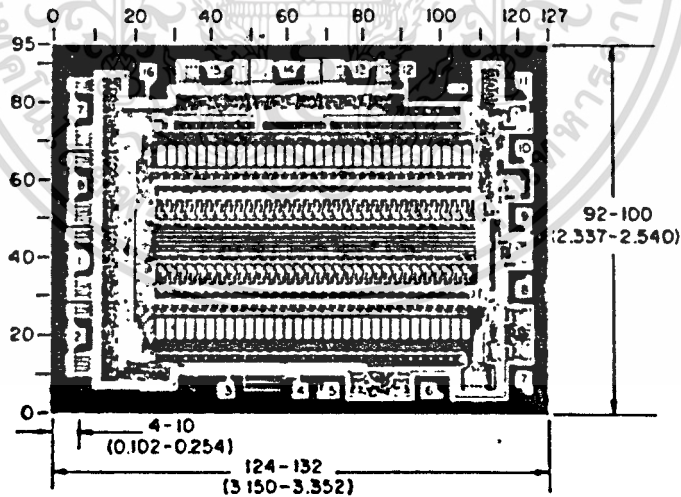
Fig. 8 - Typical input current versus sample rate as a function of supply voltage.

CA3300 Types

OUTPUT CODE TABLE

CODE DESCRIPTION	INPUT VOLTAGE*				BINARY OUTPUT CODE (LSB)							DECIMAL COUNT
	V _{REF} 7.68 (V)	V _{REF} 6.40 (V)	V _{REF} 5.12 (V)	V _{REF} 3.20 (V)	B7	B6	B5	B4	B3	B2	B1	
Zero	0.00	0.00	0.00	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0
1 LSB	0.12	0.10	0.08	0.05	0	0	0	0	0	0	1	1
2 LSB	0.24	0.20	0.16	0.10	0	0	0	0	0	1	0	2
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1/2 Full Scale - 1 LSB	3.72	3.10	2.48	1.55	0	0	1	1	1	1	1	31
1/2 Full Scale	3.84	3.20	2.56	1.60	0	1	0	0	0	0	0	32
1/2 Full Scale + 1 LSB	3.96	3.30	2.64	1.65	0	1	0	0	0	0	1	33
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Full Scale - 1 LSB	7.44	6.20	4.96	3.10	0	1	1	1	1	1	0	62
Full Scale	7.56	6.30	5.04	3.15	0	1	1	1	1	1	1	63
Overflow	7.68	6.40	5.12	3.20	1	1	1	1	1	1	1	127

*The voltages listed below are the ideal centers of each output code shown as a function of its associated reference voltage.

92CV-33324

Dimensions and pad layout for CA3300H.

Dimensions in parentheses are in millimeters and are derived from the basic inch dimensions as indicated. Grid graduations are in mils (10^{-3} inch).

The photographs and dimensions of each CMOS chip represent a chip when it is part of the wafer. When the wafer is separated into individual chips, the angle of cleavage may vary with respect to the chip face for different chips. The actual dimensions of the isolated chip, therefore, may differ slightly from the nominal dimensions shown. The user should consider a tolerance of ± 3 mils to ± 16 mils applicable to the nominal dimensions shown.

MOTOROLA

MC1374

TV MODULATOR CIRCUIT

The MC1374 includes an FM audio modulator, sound carrier oscillator, RF oscillator, and RF dual input modulator. It is designed to generate a TV signal from audio and video inputs. The MC1374's wide dynamic range and low distortion audio make it particularly well suited for applications such as video tape recorders, video disc players, T.V. games and subscription decoders.

- Single Supply, 5 V to 12 V
- Channel 3 or 4 Operation
- Variable Gain RF Modulator
- Wide Dynamic Range
- Low Intermodulation Distortion
- Positive or Negative Sync
- Low Audio Distortion
- Few External Components

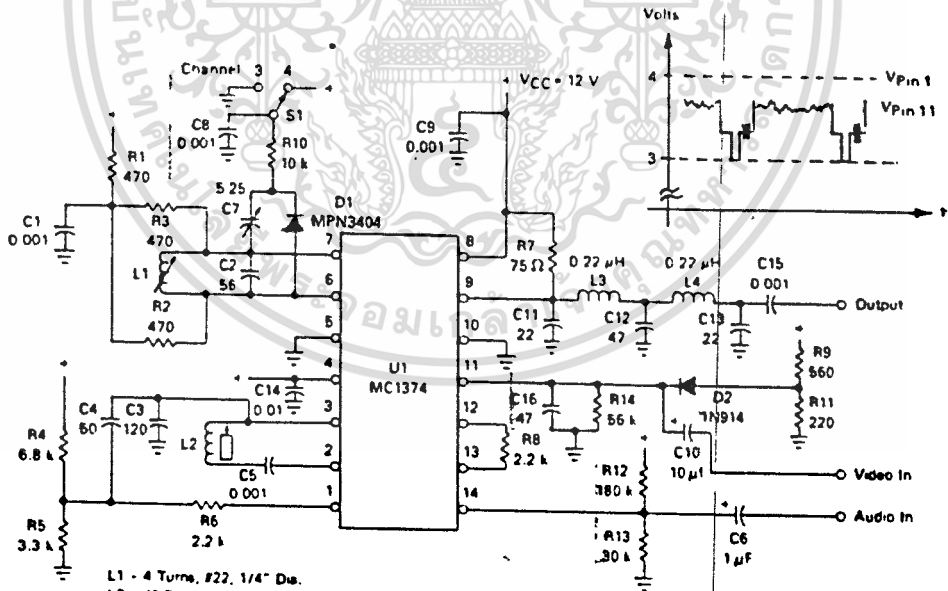
TV MODULATOR CIRCUIT

SILICON MONOLITHIC INTEGRATED CIRCUIT

P SUFFIX
PLASTIC PACKAGE
CASE 646-05

FIGURE 1 - TYPICAL APPLICATION

Shaded Parts Optional

MAXIMUM RATINGS ($T_A = 25^\circ\text{C}$ unless otherwise noted)

Rating	Value	Unit
Supply Voltage	14	Vdc
Operating Ambient Temperature Range	0 to +70	$^\circ\text{C}$
Storage Temperature Range	-65 to +150	$^\circ\text{C}$
Junction Temperature	150	$^\circ\text{C}$
Power Dissipation Package Derate above 25°C	1.25 10 mW/ $^\circ\text{C}$	Watts

AM OSCILLATOR/MODULATOR

ELECTRICAL CHARACTERISTICS ($V_{CC} = 12\text{ Vdc}$, $T_A = 25^\circ\text{C}$, $f_c = 67.25\text{ MHz}$ Figure 4 circuit, unless noted)

Characteristic	Min	Typ	Max	Unit
Operating Supply Voltage	5.0	12	12	V
Supply Current (Figure 1)	—	13	—	mA
Video Input Dynamic Range (Sync Amplitude)	0.25	1.0	1.0	V _{pk}
RF Output (Pin 9, $R_T = 75\ \Omega$, No External Load)	—	170	—	mV _{pp}
Carrier Suppression	36	40	—	dB
Linearity (75% to 12.5% Carrier, 15 kHz to 3.58 MHz)	—	—	2.0	%
Differential Gain Distortion (IRE Test Signal)	6.0	7.0	10	%
Differential Phase Distortion (3.58 MHz IRE Test Signal)	—	1.6	2.0	Degrees
920 kHz Beat (3.58 MHz @ 30%, 4.5 MHz @ 25%)	—	-57	—	dB
Video Bandwidth (75 Ω Input Source)	30	—	—	MHz
Oscillator Frequency Range	—	105	—	MHz
Internal Resistance across Tank (Pin 6 to Pin 7)	—	1.8	—	k Ω
Internal Capacitance across Tank (Pin 6 to Pin 7)	—	4.0	—	pf

FM OSCILLATOR/MODULATOR

ELECTRICAL CHARACTERISTICS ($T_A = 25^\circ\text{C}$, $V_{CC} = 12\text{ Vdc}$, 4.5 MHz Test circuit of Figure 11 unless noted)

Characteristic	Min	Typ	Max	Unit
Frequency Range of Modulator	1.4	4.5	14	MHz
Frequency Shift versus Temperature (Pin 14 open)	—	0.2	0.3	kHz/ $^\circ\text{C}$
Frequency Shift versus V_{CC} (Pin 14 open)	—	—	4.0	kHz/V
Output Amplitude (Pin 3 not loaded)	—	900	—	mV _{p-p}
Output harmonics, Unmodulated	—	—	-40	dB
Modulation Sensitivity	1.7 MHz	0.20	—	MHz/V
	4.5 MHz	0.24	—	MHz/V
	10.7 MHz	0.80	—	MHz/V
Audio Distortion ($\pm 25\text{ kHz}$ Deviation, Optimized Bias, Pin 14)	—	0.6	1.0	%
Audio Distortion ($\pm 25\text{ kHz}$ Deviation, Pin 14 self biased)	—	1.4	—	%
Incidental AM ($\pm 25\text{ kHz}$ FM)	—	2.0	—	%
Audio Input Resistance (Pin 14 to ground)	—	6.0	—	k Ω
Audio Input Capacitance (Pin 14 to ground)	—	5.0	—	pf
Stator Tuning Capacitance (Pin 3 to ground)	—	5.0	—	pf
Effective Oscillator Source Impedance (Pin 3 to load)	—	2.0	—	k Ω

FIGURE 5 - THE OPERATING WINDOW

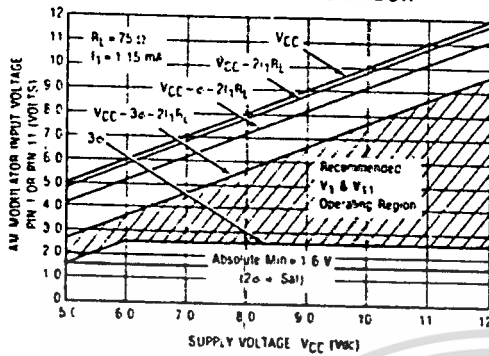

FIGURE 6 - 920 kHz BEAT

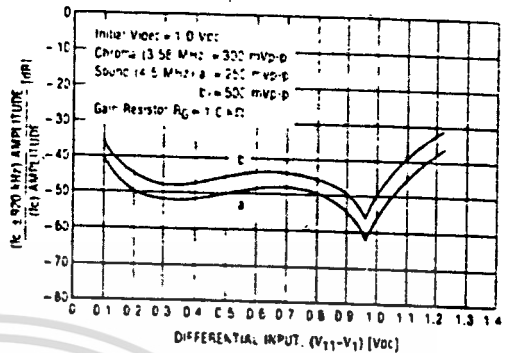

FIGURE 7 - RF OSCILLATOR FREQUENCY versus TEMPERATURE

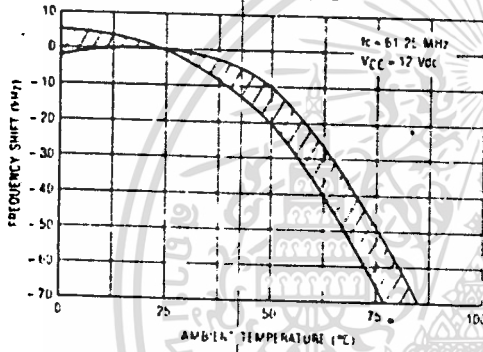

FIGURE 8 - 920 kHz BEAT

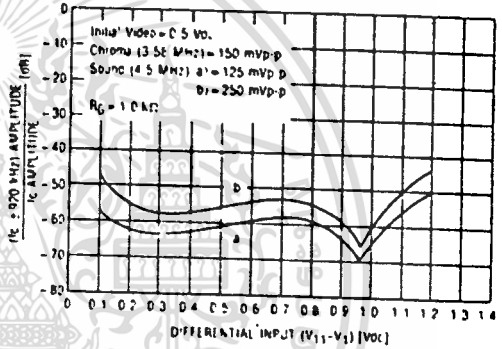

FIGURE 9 - RF OSCILLATOR FREQUENCY versus SUPPLY VOLTAGE

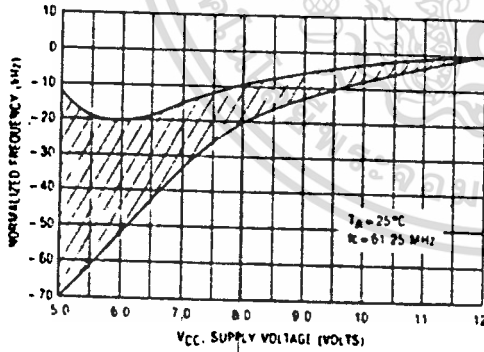
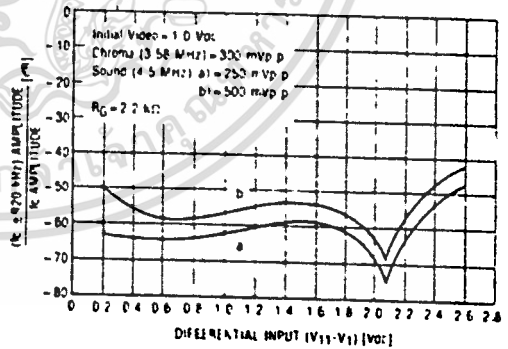

FIGURE 10 - 920 kHz BEAT

MC1374

FIGURE 13 — MODULATOR TRANSFER FUNCTION (1.76 MHz)

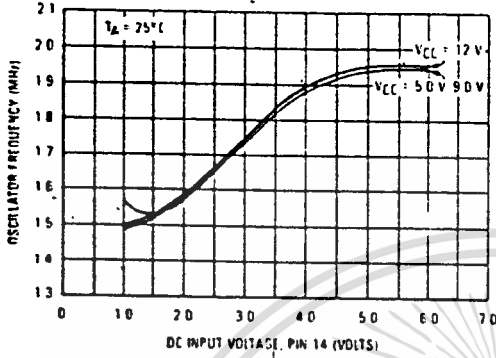

FIGURE 14 — DISTORTION versus MODULATION DEPTH

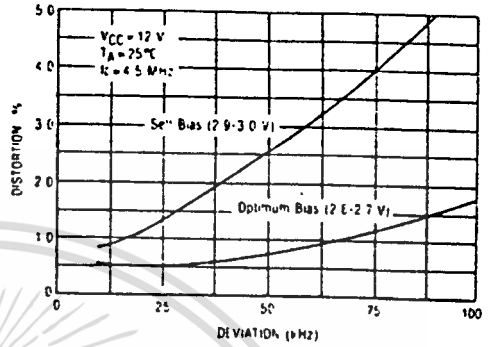

FIGURE 15 — MODULATOR TRANSFER FUNCTION (4.5 MHz)

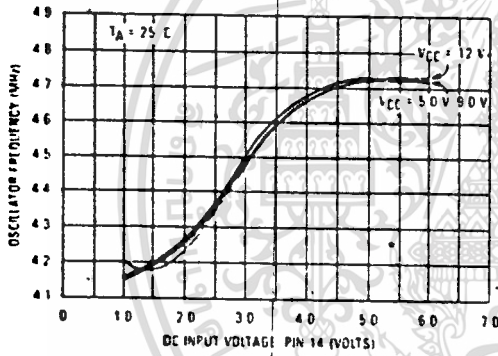

FIGURE 16 — FM SYSTEM FREQUENCY versus TEMPERATURE

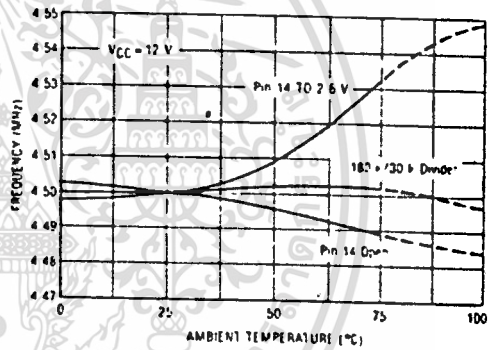

FIGURE 17 — MODULATOR TRANSFER FUNCTION (10.7 MHz)

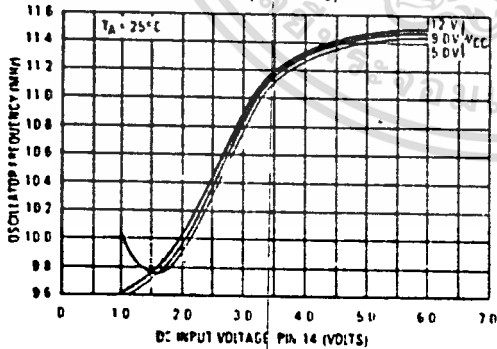
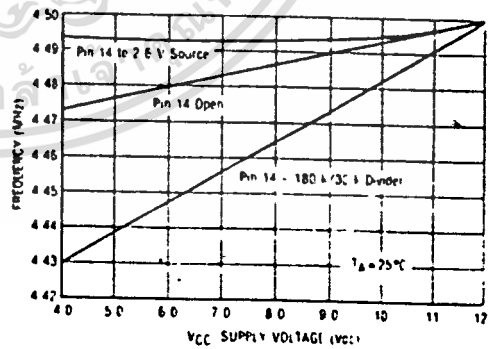

FIGURE 18 — FM SYSTEM FREQUENCY versus VCC

SCL4040AB

CMOS 12-STAGE BINARY COUNTER

FEATURES

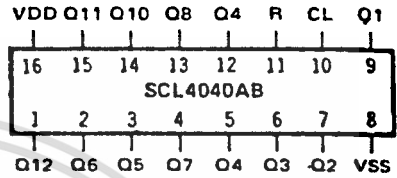
- ◆ 12 Fully Static Stages
- ◆ All 12 Buffered Outputs Available
- ◆ Common Reset Line
- ◆ 8MHz Counting Rate @ 10Vdc
- ◆ All Inputs Buffered

DESCRIPTION

The SCL4040AB consists of 12-ripple-carry binary counter stages with appropriate input buffers and reset circuitry. The counter is reset to its "all 0's" state by a high level on the Reset input. The counter is advanced one count on the negative-going transition of each input pulse. Isolation from external noise and the effects of loads is provided by output buffering.

Applications include time delay circuits, counter controls, and frequency dividers.

CONNECTION DIAGRAM (all packages)

Add suffix for package:

- C 16-pin Cerdip
- D 16-pin Ceramic
- E 16-pin Epoxy
- F 16-pin Flat
- H Chip

TRUTH TABLE

Clock	Reset	Output State
	0	No Change
	0	Advance to next state
x	1	All Outputs are low

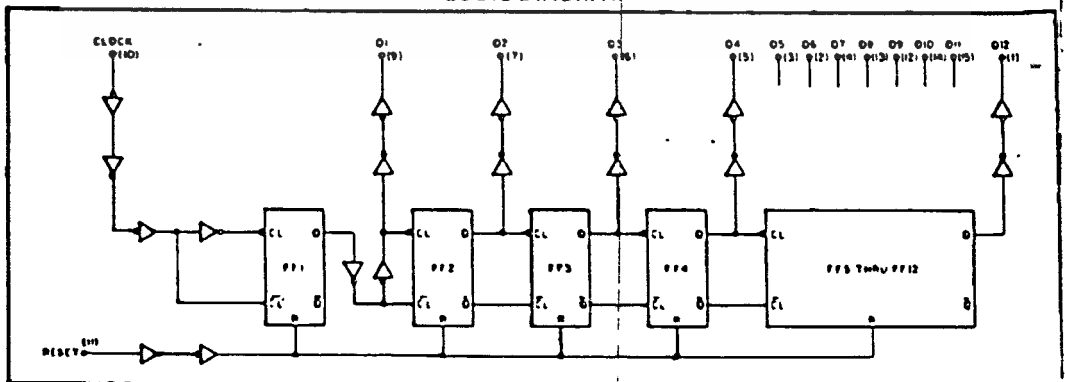
X = Don't Care

RECOMMENDED OPERATING CONDITIONS

For maximum reliability:

DC Supply Voltage	VDD - VSS	3 to 15 Vd
Operating Temperature	TA	-55 to +125 °C
C, D, F, H Device		-40 to +85 °C
E Device		

LOGIC DIAGRAM

STATIC CHARACTERISTICS¹

PARAMETER	V _{DD} (Vdc)	CONDITIONS	T _{LOW} ²		+25°C			T _{HIGH} ³		Units			
			Min.	Max.	Min.	Typ.	Max.	Min.	Max.				
QUIESCENT DEVICE CURRENT	I _{DD}	V _{IN} =V _{SS} or V _{DD} All valid input combinations	5	—	5	—	0.05	5	—	150	μAdc		
			10	—	10	—	0.1	10	—	300			
			15	—	15	—	0.2	20	—	600			
OUTPUT HIGH (SOURCE) CURRENT C, D, F, H device	I _{OH}	V _{OH} =4.6V V _{OH} =9.5V V _{OH} =13.5V V _{IN} =V _{SS} or V _{DD}	5	-0.15	—	-0.12	-0.5	—	-0.08	—	mAdc		
			10	-0.37	—	-0.3	-1.15	—	-0.21	—			
			15	-1.25	—	-1.0	-4.5	—	-0.69	—			
			E device	V _{OH} =4.6V V _{OH} =9.5V V _{OH} =13.5V V _{IN} =V _{SS} or V _{DD}	5	-0.14	—	-0.12	-0.5	—	-0.10	—	mAdc
					10	-0.35	—	-0.3	-1.15	—	-0.25	—	
					15	-1.2	—	-1.0	-4.5	—	-0.85	—	
OUTPUT LOW (SINK) CURRENT C, D, F, H device	I _{OL}	V _{OL} =0.4V V _{OL} =0.5V V _{OL} =1.5V V _{IN} =V _{SS} or V _{DD}	5	0.15	—	0.12	0.5	—	0.08	—	mAdc		
			10	0.37	—	0.3	1.0	—	0.21	—			
			15	1.25	—	1.0	5.8	—	0.69	—			
			E device	V _{OL} =0.4V V _{OL} =0.5V V _{OL} =1.5V V _{IN} =V _{SS} or V _{DD}	5	0.14	—	0.12	0.5	—	0.10	—	mAdc
					10	0.35	—	0.3	1.0	—	0.25	—	
					15	1.2	—	1.0	5.8	—	0.85	—	

NOTES: ¹ Remaining Static Electrical Characteristics are listed under "SCL4000B Series Family Specifications".

² T_{LOW} = -55°C for C, D, F, H device.

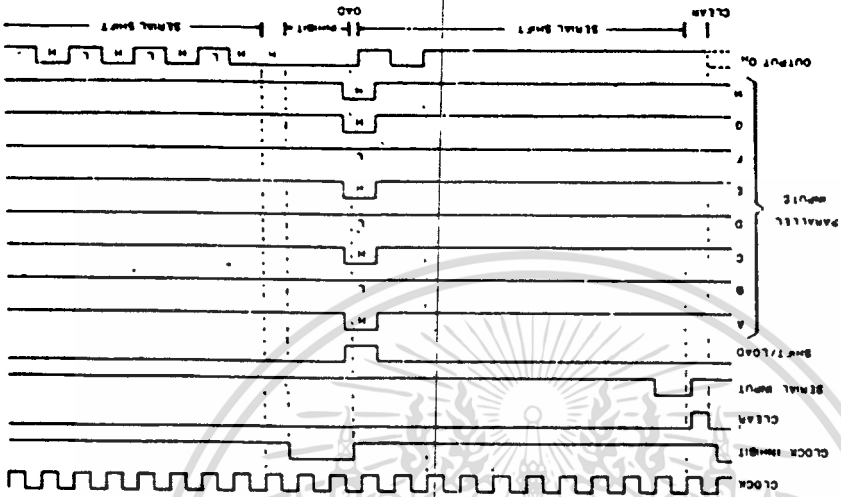
= -40°C for E device.

T_{HIGH} = +125°C for C, D, F, H device.

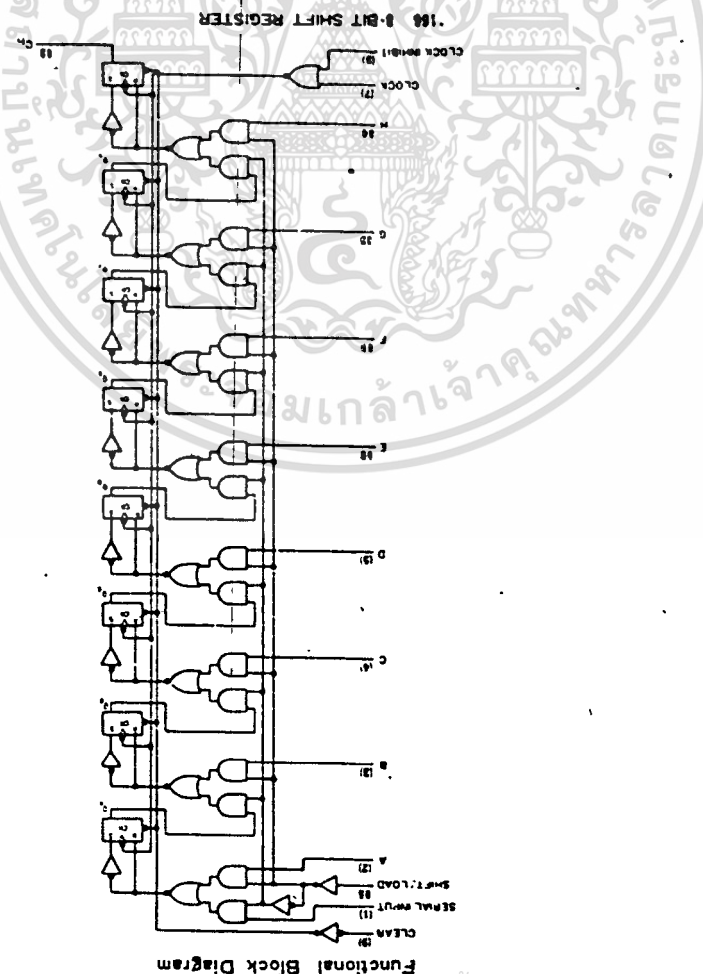
= +85°C for E device.

DYNAMIC CHARACTERISTICS (C_L = 50pF, T_A = 25°C)

PARAMETER	V _{DD} (Vdc)	Min.	Typ.	Max.	Units	
CLOCKED OPERATION						
PROPAGATION DELAY TIME Clock to Q1	I _{PLH} , I _{PHL}	5	—	200	400	ns
		10	—	100	200	
		15	—	80	160	
Q ₁ to Q _{1,1}	I _{PLH} , I _{PHL}	5	—	150	300	ns
		10	—	75	150	
		15	—	60	120	
OUTPUT TRANSITION TIME	I _{TLH} , I _{TNL}	5	—	180	360	ns
MINIMUM CLOCK PULSE WIDTH	PW _{CL}	5	—	100	200	ns
		10	—	60	100	
		15	—	40	80	
MAXIMUM CLOCK FREQUENCY	f _{CL}	5	2.0	4.0	—	MHz
MAXIMUM CLOCK RISE AND FALL TIME	t _{CL} , t _{CL}	5	15	—	—	μs
		10	15	—	—	
		15	5	—	—	
RESET OPERATION						
PROPAGATION DELAY TIME	t _{PHL}	5	—	300	600	ns
		10	—	150	300	
		15	—	120	240	
MINIMUM RESET PULSE WIDTH	PW _R	5	—	150	300	ns
		10	—	75	150	
		15	—	60	120	
RESET REMOVAL TIME	t _{rem}	5	—	250	600	ns
		10	—	125	250	
		15	—	100	200	

Typical clear, shift, inhibit, and shift sequences
16-BIT SHIFT REGISTER

Functional Block Diagram

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี คณะผู้จัดทำต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาคือ
รศ.ดร. สิทธิชัย โกโคยอุดม ที่คอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหามาโดยตลอด
ขอขอบคุณ อาจารย์ ชนิษฐา แซ่ตั้งและ พี่ วนรัชทเวฟเกต ที่เอื้อเฟื้ออุปกรณ์และคำปรึกษา
ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ทำโครงการ
ซึ่งทางคณะผู้จัดทำต้องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ.ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

เอกสารภาษาไทย

1. ประกิจ ตั้งติสานนท์ , ทฤษฎีโทรทัศน์ , หน้า 1-24
2. กฤษดา วิศวธีรานนท์ และ ประยูร เขียววัฒนา . หลักการทำงานและเทคนิคการใช้งานออสซิลโลสโคป , หน้า 1-30
3. ชนะ โลหะทรัพย์ทวี , เครื่องเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นสีโคป , วารสารเซมิคอนดักเตอร์ อิเลคทรอนิกส์ , ฉบับที่ 77 หน้า 139-145 , 2530
4. สานนท์ แก้วอบเชย , ET ออกจอ , วารสารเซมิคอนดักเตอร์ อิเลคทรอนิกส์ , ฉบับที่ 80 หน้า 146-154 และ ฉบับที่ 81 หน้า 145-150 , 2530

เอกสารภาษาอังกฤษ

1. Gerry Kane , " CRT Principles of Operation " , CRT Controller Handbook , 1-10 to 1-16 p. , 1978